

Bruselj, 23. september 2021
(OR. en)

11763/21

Medinstitucionalna zadeva:
2021/0295(COD)

EF 268
ECOFIN 838
CODEC 1210
SURE 32

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	23. september 2021
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM- MIKKELSEN
Št. dok. Kom.:	COM(2021) 581 final
Zadeva:	Predlog DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o spremembi Direktive 2009/138/ES glede sorazmernosti, kakovosti nadzora, poročanja, dolgoročnih jamstvenih ukrepov, makrobonitetnih orodij, tveganj glede trajnosti, nadzora skupin in čezmejnega nadzora

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2021) 581 final.

Priloga: COM(2021) 581 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 22.9.2021
COM(2021) 581 final

2021/0295 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o spremembi Direktive 2009/138/ES glede sorazmernosti, kakovosti nadzora, poročanja,
dolgoročnih jamstvenih ukrepov, makrobonitetnih orodij, tveganj glede trajnosti,
nadzora skupin in čezmejnega nadzora**

(Besedilo velja za EGP)

{SEC(2021) 620 final} - {SWD(2021) 260 final} - {SWD(2021) 261 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Gospodarski in socialni pomen zavarovanja¹ upravičuje posredovanje javnih organov v obliki bonitetnega nadzora. Zavarovalniki zagotavljajo zaščito pred prihodnjimi dogodki, zaradi katerih lahko pride do izgube, prihranke gospodinjstev pa usmerjajo na finančne trge in v realno gospodarstvo. Direktiva 2009/138/ES² (Solventnost II) določa bonitetna pravila za zavarovalniški sektor, njen cilj pa je omogočiti enotni trg za zavarovalniške storitve in hkrati zaščititi imetnike polic.

Evropska komisija ima pravni mandat, da opravi celovit pregled ključnih elementov direktive Solventnost II, zlasti kapitalskih zahtev, ki temeljijo na tveganju, in pravil za vrednotenje dolgoročnih obveznosti ter da oblikuje zaključke na podlagi prvih petih let izkušenj z okvirom. Te izkušnje so pokazale tudi, da bi se sorazmernost direktive Solventnost II lahko izboljšala, in izpostavile, da na ravni EU ni posebnih določb, s katerimi bi obravnavali kopičenje sistemskih tveganj, zagotovili pripravljenost na krize ali po potrebi reševali zavarovalnike.

Poleg tega mora biti okvir skladen s političnimi prednostnimi nalogami EU. Zavarovalniški sektor bi moral zlasti prispevati k financiranju **gospodarskega okrevanja po COVID-19**, dokončanju **unije kapitalskih trgov**³ in doseganju ciljev **evropskega zelenega dogovora**⁴. Natančneje, sektor bo imel ključno vlogo pri „ponovni kapitalizaciji“ v podjetniškem sektorju in financiranju prehoda na trajnostnost.

Tudi druge evropske institucije menijo, da je pregled ključna pobuda za podporo ciljem unije kapitalskih trgov. Evropski parlament v poročilu o nadaljnjem razvoju unije kapitalskih trgov⁵ poziva Komisijo, naj oceni, ali kapitalske zahteve za naložbe v podjetja, zlasti mala in srednja podjetja (MSP), odvrčajo od dolgoročnih naložb. V sklepih Sveta⁶ o akcijskem načrtu za unijo kapitalskih trgov je Komisija pozvana, naj okrepi vlogo zavarovalnikov kot dolgoročnih vlagateljev in preuči, kako bi bilo mogoče zagotoviti spodbude za dolgoročne naložbe v podjetja, še zlasti MSP, brez ogrožanja finančne stabilnosti ali zaščite vlagateljev.

Glede na navedeno je Komisija opredelila naslednje cilje pregleda:

- zagotoviti spodbude za zavarovalnike, da prispevajo k dolgoročnemu trajnostnemu financiranju gospodarstva;
- izboljšati občutljivost na tveganja;
- ublažiti čezmerno kratkoročno nestanovitnost solventnostnega stanja zavarovalnikov;

¹ V tem obrazložitvenem memorandumu in če ni navedeno drugače, se izraz „zavarovanje“ nanaša na „zavarovanje in pozavarovanje“.

² Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

³ COM(2020) 590.

⁴ COM(2019) 640.

⁵ 2020/2036(INI).

⁶ Sklepi Sveta o akcijskem načrtu Komisije za unijo kapitalskih trgov (12898/1/20 REV 1).

- izboljšati kakovost, doslednost in usklajevanje zavarovalniškega nadzora po vsej EU ter izboljšati zaščito imetnikov polic in upravičencev, tudi v primeru, da njihov zavarovatelj propade;
 - bolje obravnavati morebitno kopičenje sistemskega tveganja v zavarovalniškem sektorju.
- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Ta predlog temelji na bonitetnem okviru za zavarovalnice iz Direktive 2009/138/ES in ga krepí, kot je podrobneje pojasnjeno v oddelku 5 spodaj. Direktiva Solventnost II je poleg Delegirane uredbe (EU) 2015/35⁷ temelj bonitetnega okvira EU za zavarovalništvo. Sporočilo⁸, sprejeto skupaj s tem predlogom, podrobneje pojasnjuje povezave med predlogom in prihodnjimi spremembami Delegirane uredbe (EU) 2015/35.

• **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Ta predlog je sprejet kot del svežnja, skupaj z zakonodajnim predlogom o reševanju za zavarovalnice. Njegov cilj je okrepiti delovanje enotnega zavarovalniškega trga in zaupanje vanj. Predlogi v svežnju so medsebojno povezani, saj predlog spreminja pravila o nadzoru pred propadom zavarovalnice, medtem ko nova standardizirana pravila o reševanju obravnavajo postopke in pooblastila po takem propadu.

Ta predlog s spremembami pravil o vrednotenju obveznosti zavarovateljev prispeva k dokončanju unije kapitalskih trgov. Zadevne spremembe zlasti zmanjšujejo neustrezno prociklično ravnanje in bolje odražajo dolgoročno naravo zavarovalnega poslovanja. Te spremembe bodo spremljali dodatni ukrepi v okviru Delegirane uredbe (EU) 2015/35, da se zagotovi ustreznost izračuna marže za tveganje in meril primernosti za dolgoročne naložbe v lastniške vrednostne papirje.

Komisija na tej stopnji izvaja več pobud za povečanje zasebnega financiranja prehoda na ogljično nevtravno gospodarstvo ter za zagotovitev, da finančni sistem obvladuje podnebna in okoljska tveganja. V ta namen je Komisija sprejela predlog direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti⁹, v katerem so pojasnjene zahteve glede nefinančnega poročanja v zvezi s trajnostnostjo in med drugim razširja področje uporabe na srednje velike zavarovalnice. Da bi se izognili podvajanju, ta predlog ne obravnava zahtev po razkritju, povezanih s trajnostnostjo.

Predlog z uvedbo zahteve po izvedbi analize podnebnih scenarijev prispeva k strategiji za financiranje prehoda na trajnostno gospodarstvo¹⁰, katere cilj je okrepiti temelje za trajnostne naložbe, v celoti vključiti vidike trajnostnosti v finančni sistem in jih upravljati.

Komisija si bo tudi ustrezno prizadevala, da ne bi prišlo do neskladnosti med tem predlogom in prihodnjimi spremembami pravil za bančni sektor.

⁷ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/35 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 12, 17.1.2015, str. 1).

⁸ COM(2021) 580.

⁹ COM(2021) 189.

¹⁰ COM(2021) 390.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Direktiva Solventnost II določa celovit regulativni okvir o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja v EU. Pravna podlaga tega predloga direktive sta člena 53(1) in 62 Pogodbe o delovanju Evropske unije; za nadaljnje usklajevanje veljavnih pravil ali uvedbo novih standardiziranih pravil je potrebno ukrepanje Unije v skladu s tema členoma.

• Subsidiarnost

V skladu z načelom subsidiarnosti se lahko ukrepi na ravni Unije sprejmejo samo, če države članice predvidenih ciljev ne morejo doseči same. Urejanje področja zavarovanja na evropski ravni je že dolgo uveljavljeno, saj se lahko samo z ukrepi Unije določi skupni regulativni okvir za zavarovalnike, ki koristijo svobodo ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev. V zvezi s tem je ta predlog, tako kot zakonodaja, ki jo spreminja, v celoti skladen z načelom subsidiarnosti.

• Sorazmernost

Namen tega predloga je spremeniti nekatere določbe direktive Solventnost II, zlasti tiste o kapitalskih zahtevah, vrednotenju zavarovalnih obveznosti do imetnikov polic in čezmejnem nadzoru. Uvaja tudi potrebna pojasnila in spremembe določb o izvajanju načela sorazmernosti. Te spremembe so potrebne in sorazmerne za izboljšanje delovanja regulativnega okvira za zavarovalnike in za doseganje ciljev Solventnosti II.

• Izbira instrumenta

Namen tega predloga je spremeniti obstoječo direktivo Solventnost II, zato je izbrani instrument direktiva o spremembi.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

• Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje

Priloga k spremljajoči oceni učinka vsebuje oceno okvira Solventnost II. Glavne ugotovitve so, da je okvir na splošno učinkovit in skladen, da še naprej obravnava potrebe in težave ter prinaša predvideno dodano vrednost. Kljub temu je izpostavljenih tudi več vprašanj v zvezi z izvajanjem njegovih načel in zahtev ter v zvezi s procesom nadzorne konvergenca. Okvir tudi ne upošteva v celoti novega finančnega in gospodarskega okolja, zlasti kar zadeva nizke obrestne mere.

Poleg tega kljub obstoječim instrumentom za ublažitev takšnih učinkov še vedno obstaja čezmerna kratkoročna nestanovitnost. Kapitalske zahteve je treba izboljšati, da se zagotovita občutljivost na tveganja in ustrezna obravnava dolgoročnih naložb. Prav tako ne upoštevajo trajnostne narave sredstev, ki jih imajo v lasti zavarovalniki. Nekatere značilnosti določb o poročanju in razkritju bi bilo mogoče izboljšati, poleg tega pa na splošno izvajanje sorazmernosti ni zadostovalo za učinkovito zmanjšanje regulativnega bremena za manjše zavarovalnike.

V oceni se opozarja tudi na regulativne in nadzorne pomanjkljivosti pri zaščiti imetnikov polic. Obstajajo priložnosti za nadaljnjo uskladitev nadzornih postopkov in izboljšanje sodelovanja med nadzornimi organi v primeru čezmejnih dejavnosti. Poleg tega imajo nadzorni organi le omejene instrumente za obravnavanje morebitnega kopičenja sistemskega tveganja v zavarovalniškem sektorju in izvajanje ustreznega makrobonitetnega nadzora.

- **Posvetovanja z deležniki**

Komisija je za ta pregled izvedla različne dejavnosti posvetovanja. 29. januarja 2020 je organizirala javno konferenco o pregledu, na kateri so sodelovali predstavniki zavarovalniškega sektorja, zavarovalnih združenj, javnih organov, civilne družbe in Evropskega parlamenta.

Komisija je med 1. julijem 2020 in 21. oktobrom 2020 izvedla tudi javno posvetovanje, v okviru katerega je prejela 73 odgovorov različnih deležnikov, ki predstavljajo zavarovalniški sektor (56 %), civilno družbo (14 %) in javne organe (11 %). Komisija je zbirno poročilo o povratnih informacijah iz tega posvetovanja objavila 1. februarja 2021¹¹. Poleg tega je na več sestankih skupine strokovnjakov držav članic razpravljala o različnih vidikih pregleda.

Te dejavnosti posvetovanja dopolnjujejo tri posvetovanja, ki jih je EIOPA izvedel med julijem 2019 in januarjem 2020.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

EIOPA je po uradni zahtevi za nasvet¹², ki jo je Komisija poslala februarja 2019, 17. decembra 2020 predložil mnenje¹³ o pregledu direktive Solventnost II, skupaj z analizo ozadja in oceno učinka. Mnenja EIOPA so bila podlaga za oceno učinka Komisije in pripravo tega predloga. V Prilogi 10 priložene ocene učinka so navedeni dodatni viri, ki so se upoštevali pri pripravi tega predloga.

- **Ocena učinka**

Ta predlog spremlja ocena učinka¹⁴. Dne 19. marca 2021 je bila Odboru za regulativni nadzor predstavljena ocena učinka, ki je 23. aprila 2021 prejela pozitivno mnenje¹⁵. Odbor za regulativni nadzor je sicer pohvalil celovito in dobro strukturirano oceno učinka, vendar je priporočil nadaljnji razvoj analize težav in opisa, tudi v zvezi s sorazmernostjo. Ocena učinka je bila ustrezno spremenjena.

V oceni učinka je opredeljen niz prednostnih možnosti politike, ki obravnavajo pet glavnih težav, ki so:

- (i) odvrčilni dejavniki za dolgoročne naložbe v lastniški kapital in neustrezno upoštevanje tveganj glede trajnostnosti;
- (ii) neustrezno upoštevanje okolja nizkih obrestnih mer in morda neupravičeno visoke nestanovitnosti solventnostnega stanja;
- (iii) zapletenost za male in manj tvegane zavarovatelje;
- (iv) nedavni propadi zavarovateljev, ki poslujejo čezmejno, ki so pokazali pomanjkljivosti pri nadzoru in različno zaščito imetnikov polic znotraj EU po teh propadih;
- (v) instrumenti za preprečevanje sistemskih tveganj se lahko izkažejo za nezadostne.

Glavni kompromis pri obravnavanju teh težav je povezan s splošnim kvantitativnim učinkom pregleda. Znatno povečanje kapitalskih zahtev bi oviralo prispevek zavarovateljev k zelenemu

¹¹ Sklic Ares(2021)844869.

¹² Sklic Ares(2019)782244.

¹³ Sklic EIOPA-BoS-20-749.

¹⁴ SWD(2021) 260.

¹⁵ SEC(2021) 620.

in trajnostnemu okrevanju. Hkrati bi znatno zmanjšanje ogrozilo zaščito imetnikov polic in finančno stabilnost.

Dejansko bi zaradi postopnega uvajanja sprememb obrestnih mer prednostne možnosti politike prinesle precejšnjo kapitalsko olajšavo, ki bi po ocenah kratkoročno znašala do 90 milijard EUR. Ocenjuje se, da bodo prednostne možnosti politike ob koncu prehodnega obdobja v primerjavi s sedanjim stanjem privedle do bolj ali manj stabilnega ali nekoliko večjega kapitala, ki presega regulativne zahteve (odvisno od tržnih razmer).

- **Primernost in poenostavitev ureditve**

Predlagana direktiva izboljšuje ustreznost predpisov in poenostavlja okvir na naslednje načine:

- izključitev več malih podjetij iz Solventnost II;
- samodejna uveljavitev bolj sorazmernih pravil za „podjetja z nizkim profilom tveganj“, po nadzornikovi odobritvi pa tudi drugim zavarovateljem;
- poenostavitev količinske opredelitve nebistvenih tveganj;
- zagotavljanje, da zahtevana razkritja ne presegajo tistega, kar je potrebno za prejemnike.

Kar zadeva digitalno pripravljenost, so določbe direktive Solventnost II že tehnološko nevtralne. Poleg tega bi obstoječa pooblastila za Komisijo in EIOPA omogočila nadaljnje prilagoditve, zlasti v zvezi z nadzornim poročanjem in razkritji.

- **Temeljne pravice**

Predlog spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti svobodo gospodarske pobude (člen 16) in varstvo potrošnikov (člen 38).

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Predlog nima proračunskih posledic.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Komisija bo spremljala napredek pri doseganju specifičnih ciljev na podlagi neizčrpnega seznama kazalnikov v oddelku 8 priložene ocene učinka.

Komisija bo v petih letih izvedla naslednjo oceno direktive Solventnost II, vključno s spremembami tega predloga, v skladu s smernicami Komisije za boljše pravno urejanje.

Ta predlog ne zahteva izvedbenega načrta.

- **Obrazložitevni dokumenti**

Obrazložitevni dokumenti niso potrebni.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Člen 1 predloga spreminja Direktivo 2009/138/ES.

Sorazmernost

Odstavek 2 spreminja člen 4, da se poveča prag velikosti za izključitve iz področja uporabe Direktive 2009/138/ES, s čimer se omogoči izključitev več malih podjetij.

Odstavek 12 v členu 29 pojasnjuje uporabo načela sorazmernosti v zvezi z delegiranimi in izvedbenimi akti, zlasti z uvedbo novega koncepta podjetij z nizkim profilom tveganj.

Z odstavkom 13 se uvajajo novi členi 29a do 29e. Člen 29a določa merila za opredelitev podjetij z nizkim profilom tveganj, ki se lahko dopolnijo z delegiranimi akti. Člen 29b določa postopek za razvrstitev podjetij z nizkim profilom tveganj.

Člen 29c navaja ukrepe za sorazmernost, ki so „samodejno“ na voljo podjetjem z nizkim profilom tveganj, in določa pravila v primeru spremembe profila tveganj. Člen 29d določa, kako se lahko podjetjem, ki niso razvrščena kot podjetja z nizkim profilom tveganj, dovoli uporaba ukrepov za sorazmernost. Člen 29e določa obveznosti poročanja za podjetja z nizkim profilom tveganj.

Z odstavkom 63 se uvaja nov člen 213a, ki določa merila za opredelitev skupin z nizkim profilom tveganj ter pravila o uporabi ukrepov za sorazmernost za te zavarovalniške skupine.

Z odstavkom 21 se uvaja nov odstavek 2a v členu 41, da se podjetjem z nizkim profilom tveganj omogoči, da določijo eno osebo za opravljanje več ključnih funkcij. Odstavek določa tudi ukrepe za sorazmernost v zvezi s pravili upravljanja; v primeru podjetij z nizkim profilom tveganj je treba notranje politike iz člena 41(3) posodobiti le vsaka tri leta namesto enkrat letno.

Člen 45 se spremeni, da se podjetjem z nizkim profilom tveganj, lastnim zavarovalnicam in lastnim pozavarovalnicam, ki izpolnjujejo nekatera merila, omogoči, da lastno oceno tveganja in solventnosti izvedejo vsaki dve leti namesto vsaj enkrat letno.

Spremembe člena 77 bi omogočile uporabo preudarnega determinističnega vrednotenja najboljših ocen za obveznosti iz življenjskih zavarovanj z opcijami in jamstvi, ki se ne štejejo za pomembne, namesto uporabe stohastičnih tehnik vrednotenja.

Novi člen 109 uvaja poenostavitve v standardno formulo, kadar modul ali podmodul tveganja ni pomemben, če so izpolnjena nekatera posebna merila.

Kakovost nadzora

Sprememba člena 25 zagotavlja, da se vsaka zavrnitev dovoljenja, vključno z razlogom zanj, sporoči EIOPA in zabeleži v podatkovno zbirko, do katere imajo dostop nadzorni organi. Sprememba člena 26 uvaja možnost skupne ocene vloge za izdajo dovoljenja na zahtevo enega od nadzornih organov, s katerim se mora posvetovati nadzorni organ matične države članice.

Namen sprememb členov 30, 36 in 42 je okrepiti spremljanje skladnosti z zahtevami glede sposobnosti in primernosti v zvezi s člani upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa ali osebami, ki imajo druge ključne funkcije v zavarovalnici ali pozavarovalnici. Člen 42(4) pooblašča nadzorne organe, da zahtevajo razrešitev člana upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa ali nosilca ključne funkcije.

Poročanje

Spremembe člena 35 in novi člen 35a prilagajajo zahteve glede poročanja za podjetja z nizkim profilom tveganj, zlasti da se tem subjektom olajša dostop do izvzetij in omejitev poročanja.

Novi člen 35(5a) in novi člen 256b o rednem poročilu nadzorniku s strani podjetij in skupin določata načela in pogostost tega opisnega poročila. Novi člen 35b določa roke za poročanje in uvaja možnost njihove spremembe, kadar to upravičujejo izjemne okoliščine.

V odstavkih 26 in 83 se spreminjata člen 51 oziroma člen 256, da se spremeni struktura poročila podjetij in skupin o solventnosti in finančnem položaju, pri čemer se njegova vsebina razdeli na del, namenjen imetnikom polic, in del, namenjen drugim deležnikom.

Odstavka 27 in 84 z novima členoma 51a in 256c uvajata zahtevo po reviziji bonitetne bilance stanja, bilance stanja skupine in/ali skupnega poročila o solventnosti in finančnem položaju.

Odstavek 28 v člen 52 uvaja obveznost nadzornikov, da EIOPA predložijo statistične podatke o uporabi ukrepov za sorazmernost in poenostavitve na svojem trgu.

Odstavek 47 spreminja člen 112 tako, da od podjetij, ki uporabljajo notranji model, zahteva, da nadzornikom redno poročajo o oceni zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunanega s standardno formulo.

Ukrepi dolgoročnih jamstev

Odstavek 37 nadomešča člen 77a o pravilih za ekstrapolacijo ustrezne časovne strukture netvegane obrestne mere. Spremembe zahtevajo, da se pri ekstrapolaciji upoštevajo informacije s finančnih trgov za dospelosti, pri katerih se ekstrapolira časovna struktura, kadar so te informacije na voljo. Dobljena nova metoda ekstrapolacije se linearno uvaja v obdobju do leta 2032, v tem času pa morajo zavarovalci razkriti učinek nove metode ekstrapolacije brez postopnega uvajanja.

Odstavek 38 spreminja člen 77d v zvezi s prilagoditvijo za nestanovitnost. Za nove primere uporabe prilagoditve za nestanovitnost bo potrebna nadzorna odobritev. Poleg tega se pri prilagoditvi za nestanovitnost upošteva višji odstotek, tj. 85 % razmika s popravkom za tveganje. Za zmanjšanje tveganja, da prilagoditev za nestanovitnost nadomesti izgube iz naložb zaradi povečanja kreditnih razmikov, se za posamezno podjetje uvede „količnik občutljivosti na kreditni razmik“. Nazadnje, element države v prilagoditvi za nestanovitnost se nadomesti z makro prilagoditvijo za nestanovitnost za države članice, katerih valuta je euro, da bi ublažili učinek krize razmika na ravni držav in se izognili učinkom izrazitega naglega padca.

Te spremembe dopolnjuje odstavek 48, ki v člen 122 uvaja zaščitne ukrepe, kadar notranji model upošteva učinek gibanj kreditnega razmika na prilagoditev za nestanovitnost („dinamična prilagoditev za nestanovitnost“).

Odstavek 44 spreminja člen 106(3), da se omogoči simetrična prilagoditev tveganja lastniških vrednostnih papirjev za povečanje ali zmanjšanje kapitalskih zahtev za največ 17 % namesto 10 %.

Odstavek 51 spreminja člen 138, da se zagotovi, da se EIOPA pred razglasitvijo izjemnih težkih razmer posvetuje z ESRB in ne z nacionalnimi nadzornimi organi.

Odstavek 90 nadomešča člen 304(2) o podmodulu tveganja lastniških vrednostnih papirjev, ki temelji na trajanju in katerega uporaba se ne bi smela več odobriti, z določbo o uporabi predhodnih pravil.

Odstavka 95 in 96 spreminjata člen 308c o prehodnem ukrepu glede netveganih obrestnih mer oziroma člen 308d o prehodnem ukrepu glede zavarovalno-tehničnih rezervacij. Nove odobritve uporabe teh prehodnih ukrepov so omejene na zaključen seznam okoliščin. Poleg tega bodo morala podjetja, ki uporabljajo te ukrepe, razkriti razloge za uporabo ter oceno in merila za zmanjšanje odvisnosti od ukrepov.

Odstavki 39, 40 in 46 usklajujejo člen 77e, člen 86 oziroma člen 111 o pooblastilih za delegirane in izvedbene akte z zgoraj opisanimi spremembami. Poleg tega odstavek 40 uvaja novo pooblastilo za delegirane akte o merilih glede primernosti sredstev v okviru uskladitvene prilagoditve.

Makrobonitetna orodja

Odstavek 24 v člen 45 o lastni oceni tveganja in solventnosti zavarovateljev vključuje makroekonomske vidike in analizo. Zavarovatelji bodo morali oceniti vpliv verjetnega makroekonomskega razvoja in razvoja na finančnih trgih, vključno z neugodnimi ekonomskimi scenariji, na njihov poseben profil tveganj, poslovne odločitve in potrebe po solventnosti ter obratno, kako lahko njihove dejavnosti vplivajo na tržne dejavnike. Nadzorni organi bodo morali posameznim podjetjem zagotoviti informacije, zlasti v zvezi z makrobonitetnimi tveganji in pomisleki, ki izhajajo iz njihove analize.

Odstavek 49 v člen 132 o načelu preudarne osebe za naložbe vključuje makroekonomske vidike. Zavarovatelji bodo morali v svojo naložbeno strategijo vključiti verjeten makroekonomski razvoj in razvoj na finančnih trgih ter oceniti, v kolikšni meri lahko njihove naložbe povečajo sistemsko tveganje. Nadzorni organi bodo morali posameznim podjetjem zagotoviti informacije, zlasti v zvezi z makrobonitetnimi pomisleki.

Z odstavkom 54 se uvajajo novi členi 144a do 144d. Člen 144a uvaja zahteve glede upravljanja in načrtovanja likvidnosti, da se zagotovi sposobnost poravnave finančnih obveznosti do imetnikov polic. Zlasti bodo morali zavarovatelji oblikovati kazalnike likvidnostnega tveganja za spremljanje likvidnostnega tveganja.

Člen 144b nadzornim organom omogoča, da posredujejo, kadar zavarovatelj likvidnostih ranljivosti ne obravnava ustrezno. Poleg tega bodo imeli nadzorni organi možnost, da v izjemnih okoliščinah in kot skrajni ukrep posameznim podjetjem ali celotnemu trgu začasno zamrznejo možnosti izplačila za police življenjskega zavarovanja.

Člen 144c uvaja nadzorna pooblastila za ohranitev solventnostnega stanja določenih podjetij v izjemnih okoliščinah, kot so neugodni gospodarski dogodki ali dogodki na trgu, ki vplivajo na velik del zavarovalniškega trga ali celoten zavarovalniški trg. Ob upoštevanju meril, ki temeljijo na tveganju, in posebnih zaščitnih ukrepov se lahko izplačila delničarjem in drugim podrejenim upnikom določenega podjetja začasno ustavijo ali omejijo pred dejansko kršitvijo zahtevanega solventnostnega kapitala.

Spremembe, povezane z evropskim zelenim dogovorom

Z odstavkom 25 se uvaja nov člen 45a o analizi podnebnih scenarijev. Zavarovatelji bodo morali opredeliti vsako pomembno izpostavljenost tveganjem, povezanim s podnebnimi spremembami, in po potrebi oceniti vpliv dolgoročnih podnebnih scenarijev na svoje poslovanje. Zavarovatelji, razvrščeni kot podjetja z nizkim profilom tveganj, so izvzeti iz analize scenarijev.

Odstavek 91 uvaja nov člen 304a z dvema pooblastiloma EIOPA v zvezi s tveganji glede trajnostnosti. EIOPA je pooblaščen, da do leta 2023 preuči posebno bonitetno obravnavo izpostavljenosti, povezanih s sredstvi ali dejavnostmi, ki so v veliki meri povezane z okoljskimi in/ali socialnimi cilji, ter da redno pregleduje obseg in kalibracijo parametrov standardne formule, ki se nanašajo na tveganje naravnih katastrof.

Nadzor skupin

Člen 212 direktive Solventnost II se spremeni, da se olajša identifikacija podjetij, ki sestavljajo skupino, zlasti v zvezi s skupinami, ki ne spadajo na področje uporabe Direktive 2013/34/EU o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in

povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, ter horizontalnimi skupinami. Poleg tega je opredelitev zavarovalnega holdinga pojasnjena podobno kot spremembe opredelitve finančnega holdinga v Direktivi 2013/36/EU o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij.

Člen 213 se spremeni, da se zavarovalni holdingi in mešani finančni holdingi neposredno vključijo v področje uporabe bonitetnega okvira EU. Z novim odstavkom 3a se zahteva ustrezno notranje upravljanje in korporacijsko strukturo za skupine, katerih matično podjetje je holding, da se omogoči učinkovit nadzor skupine. Vstavi se odstavka 3b in 3c, da se zagotovijo ustrezna izvršilna pooblastila, vključno s pooblastilom, da se kot skrajni ukrep zahteva prestrukturiranje skupine.

Odstavek 64 spreminja člen 214, da se pojasni, kdaj se lahko podjetje izključi iz nadzora skupine, kdaj se lahko nadzor skupine opusti oziroma kdaj se lahko izvaja na ravni vmesnega matičnega podjetja.

Členi 244, 245 in 265 se spremenijo, da se razširi seznam kazalnikov, na podlagi katerih lahko nadzorniki skupine opredelijo pomembne transakcije znotraj skupine in koncentracije tveganja, ter da se pojasni obseg poročanja o transakcijah znotraj skupine.

Odstavek 86 v člen 258 uvaja minimalni sklop pooblastil, ki se lahko uporabljajo za zavarovalne holdinge in mešane finančne holdinge.

Odstavek 87 spreminja člen 262, tako da pojasnjuje cilje in potrebna pooblastila, kadar se za nadzor skupin, katerih končna matična podjetja imajo sedež zunaj EGP, uporabljajo „druge metode“.

Vstavi se nov člen 229a, da se pod pogojem nadzornikove odobritve omogoči uporaba poenostavljenega pristopa k vključevanju nepomembnih povezanih podjetij v izračun solventnosti skupine. Uvedejo se pragovi pomembnosti.

Členi 220, 222, 228, 230, 233, 234 in 308b(17) se spremenijo in vstavi se nov člen 233a, da se zagotovijo naslednja pojasnila glede pravil, ki urejajo izračun solventnosti skupine:

- vrsto podjetij, ki se lahko vključijo z metodo 2;
- kako bi bilo treba izračunati konsolidirani zahtevani solventnostni kapital skupine v primeru kombinacije metod;
- kako v izračun solventnosti skupine vključiti podjetja iz drugih finančnih sektorjev, npr. kreditne institucije;
- kako oceniti lastna sredstva skupine, zlasti koncept „prosta obremenitve“, obravnavo prehodnih ukrepov glede zavarovalno-tehničnih rezervacij in netvegane obrestne mere ter obravnavo postavk lastnih sredstev, ki ne morejo biti dejansko na razpolago za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala;
- v primeru uporabe metode 1 ali kombinacije metod, kako izračunati spodnjo mejo konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine.

Poleg tega se uvede revidiran „minimalni konsolidirani zahtevani solventnostni kapital skupine“, ki odraža pravila o zahtevanem minimalnem kapitalu na posamični ravni.

Člena 246 in 257 se spremenita, da se na ravni skupine pojasni smiselna uporaba pravil upravljanja, ki se uporabljajo za posamezna podjetja. Te spremembe vključujejo vlogo upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa matičnega podjetja in zahtevajo, da skupine zagotovijo skladnost pisnih politik skupine s politikami, ki jih sprejmejo povezana podjetja.

Nazadnje pojasnjujejo, da bi morale biti osebe, odgovorne za druge ključne funkcije v zavarovalnih holdingih in mešanih finančnih holdingih, sposobne in primerne.

Poleg tega se vstavita člena 246a in 246b, da se določi, kako se nova makrobonitetna pravila uporabljajo na ravni zavarovalniških skupin.

Nadzor čezmejnega zavarovalniškega poslovanja

Določbe o dovoljenju iz člena 18 se spremenijo z zahtevo, da morajo prosilci predložiti informacije o predhodnih zavrnitvah ali odvzemih dovoljenja v drugih državah članicah, nadzorni organi pa morajo to upoštevati pri ocenjevanju vlog. V okviru postopka odobritve spremembe člena 23 zagotavljajo, da bodo nadzorni organi obveščeni tudi o nameravanim čezmejnem poslovanju.

Odstavek 15 v členu 33a uvaja minimalne zahteve glede izmenjave informacij med nadzornimi organi v matični državi članici in državi članici gostiteljici v zvezi z zavarovatelji in njihovimi dejavnostmi v državi članici gostiteljici.

Spremembe členov 149 in 152 pojasnjujejo, da bi morale zavarovalnice prigrasiti pomembne spremembe in nastajajoča tveganja, povezana s tekočimi čezmejnimi zavarovalniškimi dejavnostmi. Nadzorni organi bi si morali izmenjevati take informacije.

Odstavek 58 člena 152b krepi vlogo EIOPA v zapletenih čezmejnih primerih, kadar udeleženi nadzorni organi ne dosežejo skupnega stališča v okviru platforme za sodelovanje.

Sprememba člena 153 zagotavlja pravočasen dostop nadzornega organa države članice gostiteljice do informacij.

Člen 159a pooblašča nadzorni organ države članice gostiteljice, da od nadzornega organa matične države članice zahteva informacije o solventnostnem stanju podjetja in v primeru resnih pomislekov zahteva izvedbo skupnega inšpekcijskega pregleda na kraju samem. EIOPA ima vlogo pri reševanju nesoglasij med nadzornimi organi.

Prehodni ukrepi, uvedeni z Direktivo 2014/51/EU

Odstavek 94(b) nadomešča prehodni ukrep, ki je potekel, v zvezi z izpostavljenostmi do enot centralne ravni držav ali centralnih bank držav članic, denominiranih in financiranih v domači valuti druge države članice. V skladu z novo določbo o uporabi predhodnih pravil so lahko tovrstne izpostavljenosti, ki so nastale pred letom 2020, upravičene do enake obravnave kot izpostavljenosti do enot centralne ravni držav ali centralnih bank držav članic, denominiranih in financiranih v njihovi domači valuti. Nova določba o uporabi predhodnih pravil v nasprotju s prejšnjim prehodnim ukrepom ne bo prenehala veljati.

Manjše posodobitve in popravki

Več odstavkov spreminja Direktivo 2009/138/ES za manjše posodobitve in popravke, zlasti zaradi uskladitve opredelitev pojmov ter sklicevanj znotraj in zunaj prava s spremembami, uvedenimi v drugih odstavkih, in zaradi črtanja zastarelih sklicevanj na Združeno kraljestvo.

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktive 2009/138/ES glede sorazmernosti, kakovosti nadzora, poročanja, dolgoročnih jamstvenih ukrepov, makrobonitetnih orodij, tveganj glede trajnosti, nadzora skupin in čezmejnega nadzora

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 53(1), člena 62 in člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹⁶,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁷ je ustvarila bonitetna pravila za zavarovalniški in pozavarovalniški sektor, ki bolj temeljijo na tveganju in so bolj usklajena. Za nekatere določbe navedene direktive veljajo klavzule o pregledu. Uporaba navedene direktive je znatno prispevala h krepitvi finančnega sistema v Uniji ter povečala odpornost zavarovalnic in pozavarovalnic na različna tveganja. Čeprav je direktiva zelo celovita, pa ne obravnava vseh ugotovljenih slabosti, ki vplivajo na zavarovalnice in pozavarovalnice.
- (2) Pandemija COVID-19 je povzročila ogromno socialno-ekonomsko škodo, gospodarstvo EU pa potrebuje trajnostno, vključujoče in pravično okrevanje. Zaradi tega je delo v zvezi s političnimi prednostnimi nalogami Unije še nujnejše, zlasti zagotavljanje, da gospodarstvo deluje v korist ljudi, in doseganje ciljev evropskega zelenega dogovora. Zavarovalniški in pozavarovalniški sektor lahko evropskim podjetjem zagotovi zasebne vire financiranja in poveča odpornost gospodarstva z zagotavljanjem zaščite pred najrazličnejšimi tveganji. S to dvojno vlogo ima sektor velik potencial, da prispeva k uresničevanju prednostnih nalog Unije.
- (3) Kot je poudarjeno v sporočilu Komisije z dne 24. septembra 2020 z naslovom „Unija kapitalskih trgov za ljudi in podjetja“¹⁸, bo spodbujanje institucionalnih vlagateljev, zlasti zavarovateljev, k večjim dolgoročnim naložbam ključnega pomena pri podpiranju ponovne kapitalizacije v podjetniškem sektorju. Da bi se olajšal prispevek

¹⁶ UL C [...], [...], str. [...].

¹⁷ Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

¹⁸ COM(2020) 590 final.

zavarovateljev k financiranju okrevanja gospodarstva Unije, bi bilo treba bonitetni okvir prilagoditi tako, da bi bolje upošteval dolgoročno naravo zavarovalnih poslov. Zlasti bi bilo treba pri izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala v skladu s standardno formulo omogočiti uporabo ugodnejšega standardnega parametra za kapitalске naložbe, ki se posedujejo z dolgoročno perspektivo, pod pogojem, da zavarovalnice in pozavarovalnice izpolnjujejo trdna merila, ki ohranjajo zaščito imetnikov polic in finančno stabilnost. Cilj takih meril bi moral biti zagotoviti, da se zavarovalnice in pozavarovalnice tudi v stresnih tržnih razmerah lahko izognejo prisilni prodaji lastniških vrednostnih papirjev, ki naj bi se posedovali dolgoročno.

- (4) Komisija se je v svojem sporočilu z dne 11. decembra 2019 o evropskem zelenem dogovoru¹⁹ zavezala, da bo v bonitetni okvir Unije bolje vključila obvladovanje podnebnih in okoljskih tveganj. Evropski zeleni dogovor je nova strategija Unije za rast, katere cilj je preoblikovati Unijo v sodobno, z viri gospodarno in konkurenčno gospodarstvo brez neto emisij toplogrednih plinov do leta 2050. Prispeval bo k cilju vzpostavitve gospodarstva za ljudi, okreplil bo socialno tržno gospodarstvo Unije in pomagal zagotoviti, da bo pripravljeno na prihodnost ter da bo zagotavljalo stabilnost, delovna mesta, rast in naložbe. Komisija je v svojem predlogu z dne 4. marca 2020 o evropskih podnebnih pravilih predlagala, da bi cilj podnebne nevtralnosti in podnebne odpornosti do leta 2050 v Uniji postal zavezujoč. Ta predlog sta sprejela Evropski parlament in Svet, veljati pa je začel 29. julija 2021²⁰. Cilj Komisije, da EU zagotovi vodilno vlogo na svetovni ravni na poti do leta 2050, je bil ponovljen v poročilu o strateškem predvidevanju za leto 2021²¹, v katerem je oblikovanje odpornih gospodarskih in finančnih sistemov, ki bodo kos izzivom prihodnosti, opredeljeno kot strateško področje ukrepanja.
- (5) Okvir EU za trajnostno financiranje bo imel ključno vlogo pri doseganju ciljev evropskega zelenega dogovora, okoljske predpise pa bi bilo treba dopolniti z okvirom za trajnostno financiranje, ki usmerja financiranje v naložbe, ki zmanjšujejo izpostavljenost tem podnebnim in okoljskim tveganjem. Komisija se je v svojem sporočilu z dne 6. julija 2021 o strategiji za financiranje prehoda na trajnostno gospodarstvo²² zavezala, da bo predlagala spremembe Direktive 2009/138/ES za dosledno vključevanje tveganj glede trajnosti v upravljanje tveganj zavarovateljev z zahtevo, da zavarovatelji analizirajo podnebne scenarije.
- (6) Direktiva 2009/138/ES iz svojega področja uporabe izključuje nekatera podjetja zaradi njihove velikosti. Po prvih letih uporabe Direktive 2009/138/ES in za zagotovitev, da se ta direktiva ne uporablja neupravičeno za podjetja manjše velikosti, je primerno, da se te izključitve pregledajo z zvišanjem navedenih pragov, tako da navedena direktiva ne velja za več malih zavarovalnic, ki izpolnjujejo določene pogoje. Vendar bi morala imeti podjetja, ki imajo korist od takega povišanja praga, možnost, da obdržijo dovoljenje ali zaprosijo zanj v skladu z Direktivo 2009/138/ES, da bi lahko uporabljala enotno licenco, določeno v tej direktivi.
- (7) Direktiva 2009/138/ES se ne uporablja za dejavnost zavarovanja pomoči, če so izpolnjeni pogoji iz člena 6(1) navedene direktive. Prvi pogoj določa, da je pomoč

¹⁹ COM(2019) 640 final.

²⁰ Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L 243, 9.7.2021, str. 1).

²¹ COM(2021) 750 final.

²² COM(2021) 390.

povezana z nesrečami ali okvarami, ki vključujejo cestno vozilo, do katerih pride na ozemlju države članice podjetja, ki zagotavlja kritje. Ta določba bi lahko pomenila zahtevo po pridobitvi dovoljenja kot zavarovatelj za ponudnike pomoči v zvezi s cestnimi vozili v primeru nesreče ali okvare, ki se zgodi tik čez mejo, in bi lahko neupravičeno ovirala pomoč. Zato je primerno, da se ta pogoj pregleda. Posledično bi bilo treba pogoj iz člena 6(1), točka (a), Direktive 2009/138/ES razširiti tudi na nesreče ali okvare, ki vključujejo cestno vozilo, ki ga krije to podjetje, in ki se občasno zgodijo v sosednji državi.

- (8) Zavarovalnice in pozavarovalnice lahko vložijo vlogo za pridobitev dovoljenja v kateri koli državi članici. Informacije o prejšnjih vlogah in rezultati ocenjevanja takih vlog bi lahko zagotovili bistvene informacije za oceno njihove vloge. Zato bi morala zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki vlaga vlogo, nadzorni organ obvestiti o predhodnih zavrnitvah ali odvzemih dovoljenja v drugi državi članici.
- (9) Nadzorni organ matične države članice bi se moral pred izdajo dovoljenja posvetovati z nadzornimi organi katere koli zadevne države članice. Zaradi povečanih čezmejnih dejavnosti zavarovanja je treba okrepiti usklajeno uporabo prava Unije v primerih čezmejne dejavnosti zavarovanja in izmenjavo informacij med nadzornimi organi, zlasti pred izdajo dovoljenj. Kadar se je treba posvetovati z več nadzornimi organi, bi bilo treba vsakemu zadevnemu nadzornemu organu omogočiti, da od nadzornega organa države članice, v kateri poteka postopek izdaje dovoljenja, zahteva skupno oceno vloge za izdajo dovoljenja.
- (10) Direktivo 2009/138/ES bi bilo treba uporabljati v skladu z načelom sorazmernosti. Za lažjo sorazmerno uporabo Direktive za podjetja z nižjim profilom tveganj od povprečnega podjetja in za zagotovitev, da zanje ne veljajo nesorazmerno obremenjujoče zahteve, je treba določiti merila, ki temeljijo na tveganju in omogočajo njihovo identifikacijo.
- (11) Podjetja, ki izpolnjujejo merila na podlagi tveganja, bi moralo biti možno razvrstiti kot podjetja z nizkim profilom tveganj v skladu s preprostim postopkom obveščanja. Kadar nadzorni organ v enem mesecu po takšnem obvestilu ne nasprotuje razvrstitvi iz ustrezno utemeljenih razlogov, povezanih z oceno zadevnih meril, bi se moralo to podjetje šteti za podjetje z nizkim profilom tveganj. Ko je podjetje razvrščeno kot podjetje z nizkim profilom tveganj, bi moralo biti samodejno upravičeno do opredeljenih ukrepov za sorazmernost v zvezi s poročanjem, upravljanjem, revizijo pisnih politik, lastno oceno tveganj in solventnosti ter zahtevami glede razkritja.
- (12) Primerno je, da so ukrepi za sorazmernost na voljo tudi podjetjem, ki niso razvrščena kot podjetja z nizkim profilom tveganj, vendar so zanje nekatere zahteve iz Direktive 2009/138/ES preveč drage in zapletene glede na tveganja, povezana s poslovanjem, ki ga opravljajo. Tem podjetjem bi bilo treba dovoliti, da uporabijo ukrepe za sorazmernost na podlagi analize za vsak primer posebej in po predhodni odobritvi njihovih nadzornih organov.
- (13) Pravilno izvajanje načela sorazmernosti je ključnega pomena za preprečevanje prevelikega bremena zavarovalnic in pozavarovalnic. Nadzorne organe je treba redno obveščati o uporabi ukrepov za sorazmernost. Zato bi morale zavarovalnice in pozavarovalnice svojim nadzornim organom letno poročati informacije o ukrepih za sorazmernost, ki jih uporabljajo.
- (14) Lastne zavarovalnice in lastne pozavarovalnice, ki krijejo le tveganja, povezana z industrijsko ali poslovno skupino, ki ji pripadajo, predstavljajo poseben profil tveganj,

ki bi ga bilo treba upoštevati pri opredelitvi nekaterih zahtev, zlasti glede lastne ocene tveganja in solventnosti, razkritij in s tem povezanih pooblastil za Komisijo, da podrobneje opredeli pravila o takšnih pooblastilih. Poleg tega bi morale biti lastne zavarovalnice in lastne pozavarovalnice upravičene do ukrepov za sorazmernost, kadar so razvrščene kot podjetja z nizkim profilom tveganj.

- (15) Pomembno je, da zavarovalnice in pozavarovalnice ohranijo zdrav finančni položaj. V ta namen Direktiva 2009/138/ES določa finančni nadzor glede solventnosti podjetja, oblikovanja zavarovalno-tehničnih rezervacij, njegovih sredstev in primernih lastnih sredstev. Vendar je sistem upravljanja podjetja tudi pomemben dejavnik pri zagotavljanju, da podjetje ohrani svojo finančno trdnost. V ta namen bi bilo treba od nadzornih organov zahtevati, da v okviru svojega finančnega nadzora zavarovalnic in pozavarovalnic izvajajo redne preglede in ocene sistema upravljanja.
- (16) Okrepiti bi bilo treba sodelovanje med nadzornim organom matične države članice, ki je izdal dovoljenje zavarovalnici ali pozavarovalnici, in nadzornimi organi držav članic, v katerih to podjetje opravlja dejavnosti z ustanavljanjem podružnic ali opravljanjem storitev, da bi se bolje preprečile morebitne težave in izboljšala zaščita imetnikov polic po vsej Uniji. To sodelovanje bi moralo vključevati več informacij s strani nadzornega organa matične države članice, zlasti v zvezi z rezultatom postopka nadzornega pregleda v zvezi s čezmejno dejavnostjo.
- (17) Nadzorni organi bi morali imeti pravico, da od vsake nadzorovane zavarovalnice in pozavarovalnice ter njihovih skupin vsaj vsaka tri leta prejmejo redno opisno poročilo z informacijami o poslovanju in uspešnosti, sistemu upravljanja, profilu tveganj, upravljanju kapitala in drugih ustreznih informacijah za namene solventnosti. Za poenostavitev te zahteve glede poročanja za zavarovalniške in pozavarovalniške skupine bi bilo treba pod določenimi pogoji omogočiti, da se informacije iz rednega poročila nadzorniku v zvezi s skupino in njenimi hčerinskimi podjetji predložijo v zbirni obliki za celotno skupino.
- (18) Zagotoviti bi bilo treba, da imajo podjetja z nizkim profilom tveganj prednost, kadar nadzorniki odobrijo izvzetja in omejitve poročanja. Za to vrsto subjektov bi moral postopek obveščanja, ki se uporablja za razvrstitev podjetij kot podjetij z nizkim profilom tveganj, zagotoviti zadostno gotovost glede uporabe izvzetij in omejitev poročanja.
- (19) Roki za poročanje in razkritja bi morali biti jasno določeni v Direktivi 2009/138/ES. Vendar pa bi bilo treba upoštevati, da bi se lahko zgodilo, da zavarovalnice in pozavarovalnice zaradi izjemnih okoliščin, kot so izredne zdravstvene razmere, naravne nesreče in drugi izredni dogodki, takih poročil in razkritij ne bi mogle predložiti v določenih rokih. V ta namen bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila, da v takih okoliščinah podaljša roke.
- (20) Direktiva 2009/138/ES določa, da morajo nadzorni organi oceniti, ali so nove osebe, imenovane za upravljanje zavarovalnice ali pozavarovalnice ali za opravljanje ključne funkcije, sposobne in primerne. Vendar bi morali biti tisti, ki upravljajo podjetje ali opravljajo ključno funkcijo, stalno sposobni in primerni. Nadzorni organi bi zato morali biti pooblaščen, da se v primeru neizpolnjevanja zahtev glede sposobnosti in primernosti odzovejo in po potrebi zadevno osebo odstranijo z zadevnega položaja.
- (21) Ker lahko zavarovalniške dejavnosti sprožijo ali povečajo tveganja za finančno stabilnost, bi morale zavarovalnice in pozavarovalnice makrobonitetne vidike in analize vključiti v svoje naložbene dejavnosti in dejavnosti upravljanja tveganj. To bi

lahko vključevalo upoštevanje potencialnega vedenja drugih udeležencev na trgu, makroekonomskih tveganj, kot so upadi kreditnih ciklov ali zmanjšana likvidnost trga, ali prekomernih koncentracij na tržni ravni v nekaterih vrstah sredstev, nasprotnih strankah ali sektorjih.

- (22) Zavarovalnice in pozavarovalnice bi morale v lastni oceni tveganja in solventnosti upoštevati vse ustrezne makrobonitetne informacije, ki jih zagotovijo nadzorni organi. Nadzorni organi bi morali analizirati lastne ocene tveganj in solventnosti podjetij znotraj svojih jurisdikcij, jih združiti in podjetjem zagotoviti informacije o elementih, ki bi jih bilo treba upoštevati pri prihodnjih lastnih ocenah tveganja in solventnosti, zlasti kar zadeva makrobonitetna tveganja. Kadar države članice organu podelijo makrobonitetni mandat, bi morale zagotoviti, da se rezultati in ugotovitve makrobonitetnih ocen nadzornih organov delijo z navedenim makrobonitetnim organom.
- (23) V skladu s temeljnimi zavarovalnimi načeli, ki jih je sprejelo Mednarodno združenje zavarovalniških nadzornikov, bi morali biti nacionalni nadzorni organi sposobni opredeliti, spremljati in analizirati razvoj trga in finančni razvoj, ki bi lahko vplivala na zavarovalnice in pozavarovalnice, ter zavarovalniške in pozavarovalniške trge, te informacije pa bi morali uporabiti pri nadzoru posameznih zavarovalnic ali pozavarovalnic. Te naloge bi morale po potrebi temeljiti na informacijah in spoznanjih, ki so jih pridobili drugi nadzorni organi.
- (24) Organi z makrobonitetnim mandatom so pristojni za makrobonitetno politiko za svoj nacionalni zavarovalniški in pozavarovalniški trg. Makrobonitetno politiko lahko izvaja nadzorni organ ali drug organ ali telo, ki je zadolženo za ta namen.
- (25) Dobro usklajevanje med nadzornimi organi ter ustreznimi telesi in organi z makrobonitetnim mandatom je pomembno za ugotavljanje, spremljanje in analiziranje morebitnih tveganj za stabilnost finančnega sistema, ki lahko vplivajo na zavarovalnice in pozavarovalnice, ter za sprejetje ukrepov za učinkovito in ustrezno obravnavo teh tveganj. Cilj sodelovanja med organi bi moral biti tudi preprečevanje podvajanja ali nedoslednih ukrepov.
- (26) Direktiva 2009/138/ES od zavarovalnic in pozavarovalnic zahteva, da so sestavni del njihove poslovne strategije redne lastne ocene tveganj in solventnosti. Nekatera tveganja, kot so tveganja podnebnih sprememb, je težko količinsko opredeliti ali se uresničijo v daljšem obdobju od obdobja, ki se uporablja za kalibracijo zahtevanega solventnostnega kapitala. Ta tveganja je mogoče bolje upoštevati pri lastni oceni tveganja in solventnosti. Če imajo zavarovalnice in pozavarovalnice pomembno izpostavljenost podnebnim tveganjem, bi morale v ustreznih časovnih presledkih in v okviru lastne ocene tveganja in solventnosti izvesti analize vpliva dolgoročnih scenarijev tveganja podnebnih sprememb na svoje poslovanje. Take analize bi morale biti sorazmerne z naravo, obsegom in zapletenostjo tveganj, ki so del poslovanja podjetij. Medtem ko bi bilo treba od vseh zavarovalnic in pozavarovalnic zahtevati oceno pomembnosti izpostavljenosti podnebnim tveganjem, pa se analiza dolgoročnih podnebnih scenarijev ne bi smela zahtevati za podjetja z nizkim profilom tveganj.
- (27) Direktiva 2009/138/ES zahteva, da se bistvene informacije vsaj enkrat letno razkrijejo v poročilu o solventnosti in finančnem položaju. To poročilo ima dve glavni vrsti naslovnikov: imetnike polic in upravičence na eni strani ter analitike in druge udeležence na trgu na drugi strani. Da bi upoštevali potrebe in pričakovanja teh dveh različnih skupin, bi bilo treba vsebino poročila razdeliti na dva dela. Prvi del, ki je namenjen predvsem imetnikom polic in upravičencem, bi moral vsebovati ključne

informacije o poslovanju, uspešnosti, upravljanju kapitala in profilu tveganj. Drugi del, namenjen analitikom in drugim udeležencem na trgu, bi moral vsebovati podrobne informacije o sistemu upravljanja, posebne informacije o zavarovalno-tehničnih rezervacijah in drugih obveznostih, solventnostnem stanju ter druge podatke, pomembne za specializirane analitike.

- (28) Zavarovalnice in pozavarovalnice lahko prilagodijo ustrezno časovno strukturo netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene v skladu z gibanji razmika njihovih sredstev po nadzornikovi odobritvi (t. i. uskladivena prilagoditev) ali v skladu s povprečnim gibanjem razmika sredstev, ki jih imajo zavarovalnice in pozavarovalnice v dani valuti ali državi (t. i. prilagoditev za nestanovitnost). Del poročila o solventnosti in finančnem položaju, naslovljen na imetnike polic, bi moral vsebovati samo informacije, za katere se pričakuje, da bodo pomembne za odločanje povprečnega imetnika police. Medtem ko bi morale zavarovalnice in pozavarovalnice javno razkriti učinek neuporabe uskladivene prilagoditve, prilagoditve za nestanovitnost in prehodnih ukrepov glede netveganih obrestnih mer in zavarovalno-tehničnih rezervacij na njihov finančni položaj, se takšno razkritje ne bi smelo šteti za pomembno za odločanje povprečnega imetnika police. Učinek takih ukrepov bi bilo zato treba razkriti v delu poročila o solventnosti in finančnem položaju, naslovljenem na udeležence na trgu, ne pa v delu, ki je naslovljen na imetnike polic.
- (29) Zahteve po razkritju ne bi smele pretirano obremeniti zavarovalnic in pozavarovalnic. V ta namen bi bilo treba v Direktivo 2009/138/ES vključiti nekatere poenostavitve in ukrepe za sorazmernost, zlasti če ne ogrožajo berljivosti podatkov, ki jih zagotovijo zavarovalnice in pozavarovalnice.
- (30) Da se zagotovi najvišja stopnja točnosti informacij, razkritih javnosti, bi bilo treba opraviti revizijo znatnega dela poročila o solventnosti in finančnem položaju. Taka zahteva po reviziji bi morala zajemati bilanco stanja, ocenjeno v skladu z merili za vrednotenje iz Direktive 2009/138/ES.
- (31) Zdi se, da breme zahteve po reviziji ni upravičeno za podjetja z nizkim profilom tveganj, za katera se ne pričakuje, da bi bila pomembna za finančno stabilnost Unije in ki nimajo veliko imetnikov polic. Eno od meril, ki jih morajo izpolnjevati podjetja z nizkim profilom tveganj, je, da so mala podjetja. Za zmanjšanje tega bremena bi bilo treba odobriti izvzetje iz te zahteve.
- (32) Priznati je treba, da je zahteva po reviziji sicer koristna, vendar bi pomenila dodatno breme za vsako podjetje. Zato bi bilo treba letne roke za poročanje in razkritje za zavarovalnice in pozavarovalnice ter za zavarovalniške in pozavarovalniške skupine podaljšati, da se tem podjetjem zagotovi dovolj časa za pripravo revidiranih poročil.
- (33) Zagotoviti bi bilo treba, da so metode za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij pogodb z opcijami jamstva sorazmerne z naravo, obsegom in zapletenostjo tveganj, s katerimi se sooča zavarovatelj. V zvezi s tem bi bilo treba zagotoviti nekatere poenostavitve.
- (34) Določitev ustrezne časovne strukture netvegane obrestne mere bi morala uravnotežiti uporabo informacij, pridobljenih iz zadevnih finančnih instrumentov, z zmožnostjo zavarovalnic in pozavarovalnic, da zavarujejo obrestne mere, ki izhajajo iz finančnih instrumentov. Zlasti se lahko zgodi, da manjše zavarovalnice in pozavarovalnice nimajo zmogljivosti za varovanje pred obrestnim tveganjem z instrumenti, ki niso obveznice, krediti ali podobna sredstva s fiksnimi denarnimi tokovi. Ustrezno časovno strukturo netvegane obrestne mere bi bilo zato treba ekstrapolirati za zapadlosti, kadar

trgi obveznic niso več razviti, likvidni in pregledni. Vendar bi bilo treba pri metodi ekstrapolacije uporabiti informacije, pridobljene iz ustreznih finančnih instrumentov, ki niso obveznice, kadar so te informacije na voljo iz razvitih, likvidnih in preglednih trgov za zapadlosti, na katerih obvezniški trgi niso več razviti, likvidni in pregledni. Da se zagotovi gotovost in usklajena uporaba, hkrati pa omogoči pravočasen odziv na spremembe tržnih razmer, bi morala Komisija sprejeti delegirane akte, s katerimi bi določila, kako naj se uporablja nova metoda ekstrapolacije.

- (35) Določitev ustrezne časovne strukture netvegane obrestne mere pomembno vpliva na solventnostno stanje, zlasti za življenjske zavarovalnice z dolgoročnimi obveznostmi. Da bi se izognili motnjam v obstoječem zavarovalniškem poslovanju in omogočili nemoten prehod na novo metodo ekstrapolacije, je treba določiti ukrep postopnega uvajanja in prehodni ukrep. Cilj prehodnih ukrepov bi moral biti preprečevanje motenj na trgu in zagotovitev pregledne poti do končne metode ekstrapolacije.
- (36) Direktiva 2009/138/ES določa prilagoditev za nestanovitnost, katere namen je ublažiti učinek pretiravanja pri razmikih v donosnosti obveznic in temelji na referenčnih portfeljih za ustrezne valute zavarovalnic in pozavarovalnic, v primeru eura pa na referenčnih portfeljih za nacionalne zavarovalniške trge. Uporaba enotne prilagoditve za nestanovitnost za vse valute ali države lahko privede do koristi, ki presegajo blaženje pretiravanja pri razmikih v donosnosti obveznic, zlasti kadar je občutljivost zadevnih sredstev teh podjetij na spremembe kreditnih razmikov manjša od občutljivosti ustrezne najboljše ocene na spremembe obrestnih mer. Da bi se izognili takim pretiranim koristim zaradi prilagoditve za nestanovitnost, bi morala biti prilagoditev za nestanovitnost predmet nadzornikove odobritve, njen izračun pa bi moral upoštevati značilnosti, značilne za posamezno podjetje, povezane z občutljivostjo sredstev na razmik in občutljivostjo najboljše ocene zavarovalno-tehničnih rezervacij na obrestne mere. Glede na dodatne zaščitne ukrepe bi bilo treba zavarovalnicam in pozavarovalnicam dovoliti, da dodajo povečan delež 85 % razmika s popravkom za tveganje, ki izhaja iz reprezentativnih portfeljev, k časovni strukturi osnovne netvegane obrestne mere.
- (37) Direktiva 2009/138/ES določa komponento države v prilagoditvi za nestanovitnost, katere namen je zagotoviti, da se ublaži pretiravanje pri razmikih v donosnosti obveznic v določeni državi. Vendar aktivacija komponente države temelji na absolutnem pragu in relativnem pragu v zvezi razmikom države s popravkom za tveganje, kar lahko povzroči učinke izrazitega naglega padca in s tem poveča nestanovitnost lastnih sredstev zavarovalnic in pozavarovalnic. Da se zagotovi učinkovita ublažitev pretiravanja pri razmikih v donosnosti obveznic v določeni državi članici, katere valuta je euro, bi bilo treba komponento države nadomestiti z makro komponento, ki se izračuna na podlagi razlik med razmikom s popravkom za tveganje za euro in razmikom s popravkom za tveganje za državo. Da bi se izognili učinkom izrazitega naglega padca, bi bilo treba pri izračunu preprečiti prekinitve v zvezi z vhodnimi parametri.
- (38) Da bi se upošteval razvoj naložbenih praks zavarovalnic in pozavarovalnic, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov za določitev meril za upravičenost sredstev, ki se vključijo v določeni portfelj sredstev, kadar bi lahko narava sredstev povzročila različne prakse v zvezi z merili za uporabo in izračun uskladitvene prilagoditve.
- (39) Da se zagotovi enaka obravnava za vse zavarovalnice in pozavarovalnice, ki izračunavajo prilagoditev za nestanovitnost, ali da se upošteva razvoj trga, bi bilo treba

na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov, ki določajo izračun elementov prilagoditve za nestanovitnost, specifičnih za posamezno podjetje.

- (40) Za namene izračuna lastnih sredstev v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta²³ se lahko institucijam, ki pripadajo finančnim konglomeratom, za katere velja Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁴, dovoli, da ne odbijejo svojih pomembnih naložb v zavarovalnice ali pozavarovalnice, če so izpolnjena nekatera merila. Treba je zagotoviti, da pravila varnega in skrbnega poslovanja, ki se uporabljajo za zavarovalnice ali pozavarovalnice in kreditne institucije, omogočajo ustrezne enake konkurenčne pogoje za finančne skupine, ki jih vodijo banke, in tiste, ki jih vodijo zavarovalnice. Zato bi bilo treba zavarovalnicam ali pozavarovalnicam dovoliti, da pod podobnimi pogoji od svojih primernih lastnih sredstev ne odbijejo udeležb v kreditnih in finančnih institucijah. Zlasti bi se moral za skupino, ki vključuje tako zavarovalnico ali pozavarovalnico kot tudi povezano institucijo, uporabljati bodisi nadzor skupine v skladu z Direktivo 2009/138/ES bodisi dopolnilni nadzor v skladu z Direktivo 2002/87/ES. Poleg tega bi morala biti institucija za zavarovalnico ali pozavarovalnico kapitalska naložba strateške narave, nadzorni organi pa bi morali biti zadovoljni z ravno integriranega upravljanja, upravljanja tveganj in notranjega nadzora v zvezi s subjekti, ki spadajo v okvir nadzora skupine ali dopolnilnega nadzora.
- (41) Obstoječe omejitve na ravni simetrične prilagoditve omejujejo zmožnost te prilagoditve, da bi ublažila morebitne prociklične učinke finančnega sistema in preprečila razmere, v katerih so zavarovalnice in pozavarovalnice neupravičeno prisiljene zbrati dodatni kapital ali prodati svoje naložbe zaradi nevzdržnih neugodnih gibanj na finančnih trgih, kot so gibanja, ki jih je sprožila pandemija COVID-19. Zato bi bilo treba simetrično prilagoditev spremeniti tako, da bi omogočila večje spremembe standardne kapitalske zahteve lastniških vrednostnih papirjev in dodatno ublažila učinek velikih povečanj ali zmanjšanj na delniških trgih.
- (42) Da bi se povečala sorazmernost v okviru količinskih zahtev, bi bilo treba zavarovalnicam in pozavarovalnicam omogočiti, da izračunajo kapitalsko zahtevo za nebistvena tveganja v standardni formuli s poenostavljenim pristopom za obdobje največ treh let. Tak poenostavljen pristop bi moral podjetjem omogočiti, da ocenijo kapitalske zahteve za nebistveno tveganje na podlagi ustrezne mere obsega, ki se spreminja s časom. Ta pristop bi moral temeljiti na skupnih pravilih in upoštevati skupna merila za opredelitev nebistvenih tveganj.
- (43) Zavarovalnice in pozavarovalnice, ki uporabljajo uskladitveno prilagoditev, opredelijo, organizirajo in upravljajo določeni portfelj sredstev in obveznosti ločeno od drugih delov poslovanja in jim zato ne bi smelo biti dovoljeno, da bi z določenim portfeljem sredstev obvladovale tveganja drugod v poslovanju. Vendar ločeno upravljanje portfelja ne pomeni povečanja korelacije med tveganji znotraj tega portfelja in tveganji v preostanku podjetja. Zato bi bilo treba zavarovalnicam in pozavarovalnicam, ki uporabljajo uskladitveno prilagoditev, dovoliti, da izračunajo

²³ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

²⁴ Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11.2.2003, str. 1).

svoj zahtevani solventnostni kapital na podlagi predpostavke popolne razpršenosti s sredstvi in obveznostmi portfelja in preostankom podjetja, razen če portfelji sredstev, ki krijejo ustrezno najboljšo oceno zavarovalnih ali pozavarovalnih obveznosti, tvorijo omejeni sklad.

- (44) V okviru postopka nadzornega pregleda je pomembno, da lahko nadzorni organi primerjajo informacije med podjetji, ki jih nadzorujejo. Delni in popolni notranji modeli omogočajo boljše zajetje posameznih tveganj družbe, Direktiva 2009/138/ES pa zavarovalnicam in pozavarovalnicam omogoča, da jih uporabljajo za določanje kapitalskih zahtev brez omejitev, ki izhajajo iz standardne formule. Vendar delni in popolni notranji modeli otežujejo primerjave med podjetji, zato bi imeli nadzorni organi korist od dostopa do rezultata izračuna kapitalskih zahtev po standardni formuli. Posledično bi morale vse zavarovalnice in pozavarovalnice redno poročati te informacije svojim nadzornikom.
- (45) Direktiva 2009/138/ES zavarovalnicam in pozavarovalnicam omogoča, da izračunajo svoj zahtevani solventnostni kapital z notranjim modelom, za katerega pridobijo nadzornikovo odobritev. Kadar se uporablja notranji model, navedena direktiva zavarovalnici in pozavarovalnici ne preprečuje upoštevanja učinka gibanj kreditnega razmika na prilagoditev za nestanovitnost v njenem notranjem modelu. Ker lahko uporaba prilagoditve za nestanovitnost privede do koristi, ki presegajo blaženje pretiranih razmikov v donosnosti obveznic pri izračunu najboljše ocene, lahko take presežne koristi izkrivljajo tudi izračun zahtevanega solventnostnega kapitala, kadar se učinek gibanj kreditnega razmika na prilagoditev za nestanovitnost upošteva v notranjem modelu. Da bi se izognili takemu izkrivljanju, bi bilo treba za zahtevani solventnostni kapital določiti spodnjo mejo, če nadzorni organi zavarovalnicam in pozavarovalnicam dovolijo, da upoštevajo učinek gibanj kreditnega razmika na prilagoditev za nestanovitnost v svojem notranjem modelu, in sicer na ravni, pod katero se pričakujejo koristi na zahtevani solventnostni kapital, ki presegajo blaženje pretiranih razmikov v donosnosti obveznic.
- (46) Zavarovalnice in pozavarovalnice bi bilo treba spodbujati, da okrepijo odpornost na krizne razmere. Če zavarovalnice in pozavarovalnice upoštevajo učinek gibanj kreditnega razmika na prilagoditev za nestanovitnost v svojem notranjem modelu, hkrati pa upoštevajo tudi učinek gibanj kreditnega razmika na makro prilagoditev za nestanovitnost, bi to lahko resno ogrozilo vse spodbude za krepitev odpornosti na krizne razmere. Zavarovalnicam in pozavarovalnicam bi bilo zato treba preprečiti, da bi v svojem notranjem modelu upoštevale makro prilagoditev za nestanovitnost.
- (47) Nacionalni nadzorni organi bi morali imeti možnost zbirati relevantne makrobonitetne informacije o naložbeni strategiji podjetij, jih analizirati skupaj z drugimi ustreznimi informacijami, ki bi lahko bile na voljo iz drugih tržnih virov, in vključiti makrobonitetni vidik v nadzor nad podjetji. To bi lahko vključevalo nadzor tveganj, povezanih s posebnimi kreditnimi cikli, upadom gospodarske rasti in skupinskim ali črednim vedenjem pri naložbah.
- (48) Direktiva 2009/138/ES določa podaljšanje obdobja sanacije v primerih kršitev zahtevanega solventnostnega kapitala, kadar Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA) razglasi obstoj izjemno težkih razmer. Do razglasitve lahko pride na podlagi zahtev nacionalnih nadzornih organov, ki se morajo pred zahtevo po potrebi posvetovati z Evropskim odborom za sistemska tveganja (ESRB). Decentralizirano posvetovanje nacionalnih nadzornih organov z ESRB je manj učinkovito kot posvetovanje z ESRB na centraliziran način s strani EIOPA. Za

zagotovitev učinkovitega postopka bi se moral EIOPA, ne pa nacionalni nadzorni organi, posvetovati z ESRB pred razglasitvijo obstoja izjemnih težkih razmer, kadar razmere omogočajo predhodno posvetovanje.

- (49) Direktiva 2009/138/ES od zavarovalnic in pozavarovalnic zahteva, da zadevni nadzorni organ nemudoma obvestijo, če ugotovijo neskladnost ali tveganje neskladnosti z zahtevanim minimalnim kapitalom v naslednjih treh mesecih. Vendar navedena direktiva ne določa, kdaj je mogoče ugotoviti neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom ali tveganje neskladnosti v naslednjih treh mesecih, podjetja pa bi lahko odložila obveščanje nadzornih organov do konca zadevnega četrtertletja, ko se opravi izračun zahtevanega minimalnega kapitala, o katerem je treba uradno poročati nadzornemu organu. Za zagotovitev, da nadzorni organi prejmejo pravočasne informacije in da lahko sprejmejo potrebne ukrepe, bi bilo treba od zavarovalnic in pozavarovalnic zahtevati, da v zadevnem četrtertletju nemudoma obvestijo nadzorne organe o neskladnosti z zahtevanim minimalnim kapitalom ali tveganju neskladnosti, tudi če se to ugotovi na podlagi ocen ali izračunov med dvema datumoma uradnih izračunov zahtevanega minimalnega kapitala.
- (50) Zaščita interesov zavarovanih oseb je splošni cilj bonitetnega okvira, za katerega si morajo pristojni nadzorni organi prizadevati v vseh fazah nadzornega postopka, tudi v primeru kršitev ali verjetnih kršitev zahtev s strani zavarovalnic ali pozavarovalnic, zaradi katerih bi lahko prišlo do odvzema dovoljenja. Za ta cilj bi si bilo treba prizadevati pred odvzemom dovoljenja in tudi po odvzemu dovoljenja ob upoštevanju morebitnih pravnih posledic za zavarovane osebe, ki bi lahko izhajale iz njega.
- (51) Nacionalni nadzorni organi bi morali imeti instrumente, s katerimi bi preprečili nastanek tveganj za finančno stabilnost na zavarovalniških trgih, omejili prociklično vedenje zavarovalnic in pozavarovalnic ter ublažili negativne učinke prelivanja znotraj finančnega sistema in v realno gospodarstvo.
- (52) Nedavne gospodarske in finančne krize, zlasti kriza, ki je posledica pandemije COVID-19, so pokazale, da lahko dobro upravljanje likvidnosti s strani zavarovalnic in pozavarovalnic prepreči tveganja za stabilnost finančnega sistema. Zato bi bilo treba od zavarovalnic in pozavarovalnic zahtevati, da okrepijo upravljanje in načrtovanje likvidnosti, zlasti v primeru neugodnih razmer, ki vplivajo na velik del ali celoten zavarovalniški in pozavarovalniški trg.
- (53) Kadar podjetja s posebno občutljivimi profili, kot so podjetja z likvidnimi obveznostmi ali nelikvidnimi sredstvi ali z likvidnostnimi ranljivostmi, ki lahko vplivajo na splošno finančno stabilnost, ne morejo ustrezno izboljšati stanja, bi morali imeti nacionalni nadzorni organi možnost, da posredujejo za okrepitev njihovega likvidnostnega stanja.
- (54) Nadzorni organi bi morali imeti potrebna pooblastila za ohranitev solventnostnega stanja določenih zavarovalnic ali pozavarovalnic v izrednih razmerah, kot so neugodni ekonomski ali tržni dogodki, ki vplivajo na velik del ali celotni zavarovalniški in pozavarovalniški trg, da bi zaščitili imetnike polic in ohranili finančno stabilnost. Ta pooblastila bi morala vključevati možnost omejitve ali začasne ustavitve izplačil delničarjem in drugim podrejenim upnikom določene zavarovalnice ali pozavarovalnice preden pride do dejanske kršitve zahtevanega solventnostnega kapitala. Ta pooblastila bi bilo treba uporabiti za vsak primer posebej, spoštovati skupna merila, ki temeljijo na tveganju, in ne bi smela ogroziti delovanja notranjega trga.

- (55) Ker bi omejitev ali začasna ustavitev izplačila dividend in drugih bonusov, čeprav začasno, vplivala na pravice delničarjev in drugih podrejenih upnikov, bi morali nadzorni organi pri sprejemanju takih ukrepov ustrezno upoštevati načelo sorazmernosti in nujnosti. Nadzorni organi bi morali tudi zagotoviti, da noben od sprejetih ukrepov ne bi imel nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v Uniji kot celoti. Nadzorni organi bi morali zlasti omejiti porazdelitve kapitala znotraj zavarovalniške in pozavarovalniške skupine samo na izjemne okoliščine in kadar je to ustrezno utemeljeno, da se ohrani stabilnost zavarovalniškega trga in finančnega sistema kot celote.
- (56) Nedavni propadi zavarovalnic in pozavarovalnic, ki poslujejo čezmejno, so pokazali, da morajo biti nadzorni organi bolje obveščeni o dejavnostih, ki jih izvajajo podjetja. Zato bi bilo treba od zavarovalnic in pozavarovalnic zahtevati, da nadzorni organ svoje matične države članice obvestijo o vseh pomembnih spremembah, ki vplivajo na njihov profil tveganj v zvezi z njihovimi tekočimi čezmejnimi zavarovalniškimi dejavnostmi, te informacije pa bi bilo treba deliti z nadzornimi organi zadevnih držav članic gostiteljic.
- (57) V skladu z Direktivo 2009/138/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2019/2177 Evropskega parlamenta in Sveta²⁵, lahko EIOPA vzpostavi in koordinira platforme za sodelovanje, da okrepi sodelovanje med zadevnimi nadzornimi organi, kadar zavarovalnica ali pozavarovalnica izvaja ali namerava izvajati dejavnosti, ki temeljijo na svobodi opravljanja storitev ali svobodi ustanavljanja. Vendar zaradi zapletenosti nadzornih vprašanj, ki jih obravnavajo te platforme, nacionalni nadzorni organi pogosto ne dosežejo skupnega stališča o tem, kako obravnavati vprašanja v zvezi z zavarovalnico ali pozavarovalnico, ki posluje čezmejno. Če nadzorni organi, vključeni v platforme za sodelovanje, ne morejo doseči dogovora o vprašanjih v zvezi z zavarovalnico ali pozavarovalnico, ki posluje čezmejno, bi moral biti EIOPA pooblaščen za reševanje nesoglasij v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1094/2010.
- (58) V skladu z Direktivo 2009/138/ES zavarovalnicam ali pozavarovalnicam ni treba pravočasno zagotoviti informacij o opravljanju svojih poslov nadzornim organom držav članic gostiteljic. Take informacije se lahko pridobijo le tako, da se zahtevajo od nadzornega organa matične države članice. Vendar tak pristop ne zagotavlja dostopa do informacij v razumnem času. Zato bi morali biti nadzorni organi držav članic gostiteljic, tako kot nadzorni organ matične države članice, prav tako pooblašчени, da zahtevajo pravočasne informacije neposredno od zavarovalnic ali pozavarovalnic.
- (59) Kadar zavarovalnica ali pozavarovalnica opravlja pomembne čezmejne dejavnosti v državi članici gostiteljici, bi moral biti nadzorni organ te države članice pooblaščen, da od nadzornega organa matične države članice zahteva osnovne informacije o solventnostnem stanju te zavarovalnice ali pozavarovalnice. Kadar ima nadzorni organ države članice gostiteljice resne pomisleke v zvezi s tem solventnostnim stanjem, bi moral biti pooblaščen, da zahteva izvedbo skupnega inšpekcijskega pregleda na kraju samem skupaj z nadzornim organom matične države članice, kadar pride do znatne neskladnosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom. K sodelovanju bi bilo treba

²⁵ Direktiva (EU) 2019/2177 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019 o spremembi Direktive 2009/138/ES o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II), Direktive 2014/65/EU o trgih finančnih instrumentov in Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma (UL L 334, 27.12.2019, str. 155).

povabiti EIOPA. V zvezi s tem bi moral EIOPA čim prej navesti, ali namerava sodelovati. Če se nadzorni organi ne strinjajo glede možnosti izvedbe skupnega inšpekcijskega pregleda na kraju samem, bi moral biti EIOPA pooblaščen za reševanje nesoglasja v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

- (60) Da bi bila matična družba opredeljena kot zavarovalni holding, bi zlasti morala kot svojo glavno dejavnost imeti pridobivanje in udeležbo v hčerinskih podjetjih, kadar so ta hčerinska podjetja izključno ali predvsem zavarovalnice ali pozavarovalnice ali zavarovalnice ali pozavarovalnice tretjih držav. Trenutno imajo nadzorni organi različne razlage pomena izraza „izključno ali predvsem“ v tem okviru. Zato bi bilo treba ta pojem pojasniti, podobno kot je pojasnjeno v Uredbi (EU) št. 575/2013, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta²⁶, za bančni sektor. Hčerinska podjetja bi bilo treba obravnavati kot „predvsem zavarovalnice ali pozavarovalnice ali zavarovalnice ali pozavarovalnice tretjih držav“, kadar taka podjetja predstavljajo več kot 50 % lastniškega kapitala, konsolidiranih sredstev, prihodkov, osebja ali drugega kazalnika zavarovalnega holdinga, ki ga nadzorni organ šteje za ustreznega.
- (61) V nekaterih primerih več zavarovalnic in pozavarovalnic tvori dejansko skupino in se vede kot skupina, čeprav ne ustrezajo opredelitvi skupine iz Direktive 2009/138/ES. Zato se naslov III navedene direktive ne uporablja za take zavarovalnice in pozavarovalnice. V takih primerih, zlasti za horizontalne skupine, ki nimajo kapitalskih povezav med različnimi podjetji, bi morali biti nadzorniki skupine pooblaščen za ugotavljanje obstoja skupine. Za tako opredelitev bi bilo treba določiti tudi objektivna merila.
- (62) Zavarovalniške in pozavarovalniške skupine se lahko same odločijo o posebnih notranjih ureditvah, razdelitvi nalog in organizacijski strukturi znotraj skupine, kot se jim zdi primerno za zagotovitev skladnosti z Direktivo 2009/138/ES. Vendar lahko take ureditve in organizacijske strukture v nekaterih primerih ogrozijo učinkovit nadzor skupine. Zato bi morali imeti nadzorniki skupin pooblastilo, da v izjemnih okoliščinah in po posvetovanju z EIOPA in drugimi zadevnimi nadzornimi organi zahtevajo spremembe teh ureditev ali organizacijskih struktur. Nadzorniki skupine bi morali ustrezno utemeljiti svojo odločitev in pojasniti, zakaj obstoječe ureditve ali strukture ovirajo in ogrožajo učinkovit nadzor skupine.
- (63) Nadzorniki skupine se lahko odločijo, da podjetje izključijo iz nadzora skupine, zlasti kadar se šteje, da ima takšno podjetje zanemarljiv vpliv na cilje nadzora skupine. EIOPA je opazil različne razlage merila glede zanemarljivega vpliva in ugotovil, da take izključitve v nekaterih primerih privedejo do popolne opustitve nadzora skupine ali nadzora na ravni vmesnega matičnega podjetja. Zato je treba pojasniti, da bi se morali takšni primeri pojavljati le v zelo izjemnih okoliščinah in da bi se morali nadzorniki skupine pred sprejetjem takih odločitev posvetovati z EIOPA. Uvesti bi bilo treba tudi merila, da se zagotovi večja jasnost glede tega, kaj bi bilo treba šteti kot zanemarljiv vpliv na cilje nadzora skupine.

²⁶ Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotnne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 150, 7.6.2019, str. 1).

- (64) Vrste podjetij, za katere se pri izračunu solventnosti skupine lahko uporabi metoda 2, in sicer metoda odbitkov in združevanja, kot je opredeljena v členu 233 Direktive 2009/138/ES, niso dovolj jasne, kar škodi enakim konkurenčnim pogojem v Uniji. Zato je treba jasno določiti, katera podjetja se lahko vključijo v izračun solventnosti skupine na podlagi metode 2. Ta metoda bi se morala uporabljati samo za zavarovalnice in pozavarovalnice, zavarovalnice in pozavarovalnice tretjih držav, podjetja, ki spadajo v druge finančne sektorje, mešane finančne holdinge, zavarovalne holdinge in druga matična podjetja, katerih glavna dejavnost je pridobivanje in udeležba v hčerinskih podjetjih, kadar so ta hčerinska podjetja izključno ali pretežno zavarovalnice ali pozavarovalnice ali zavarovalnice ali pozavarovalnice tretjih držav.
- (65) V nekaterih zavarovalniških ali pozavarovalniških skupinah vmesno matično podjetje, ki ni zavarovalnica ali pozavarovalnica ali zavarovalnica ali pozavarovalnica tretje države, pridobi in ima udeležbe v hčerinskih podjetjih, pri čemer so ta podjetja izključno ali pretežno zavarovalnice ali pozavarovalnice tretjih držav. V skladu z veljavnimi pravili se ta vmesna matična podjetja, ki nimajo udeležbe v vsaj eni hčerinski zavarovalnici ali pozavarovalnici s sedežem v Uniji, za namene izračuna solventnosti skupine ne obravnavajo kot zavarovalni holdingi, čeprav so njihova tveganja zelo podobna. Zato bi bilo treba pravila spremeniti tako, da se takšni holdingi zavarovalnic ali pozavarovalnic iz tretjih držav pri izračunu solventnosti skupine obravnavajo na enak način kot zavarovalni holdingi.
- (66) Direktiva 2009/138/ES in Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/35²⁷ določata štiri metode za vključitev podjetij, ki spadajo v druge finančne sektorje, v izračun solventnosti skupine, vključno z metodama 1 in 2 iz Priloge I k Direktivi 2002/87/ES. To privede do nedoslednih nadzornih pristopov in neenakih konkurenčnih pogojev ter povzroča nepotrebno zapletenost. Zato bi bilo treba pravila poenostaviti, da bi podjetja, ki spadajo v druge finančne sektorje, vedno prispevala k solventnosti skupine z uporabo ustreznih sektorskih pravil v zvezi z izračunom lastnih sredstev in kapitalskih zahtev. Ta lastna sredstva in kapitalske zahteve bi bilo treba preprosto združiti z lastnimi sredstvi in kapitalskimi zahtevami zavarovalniškega in pozavarovalniškega dela skupine.
- (67) V skladu z veljavnimi pravili imajo udeležene zavarovalnice in pozavarovalnice omejene možnosti za uporabo poenostavljenih izračunov za določitev solventnosti skupine, kadar se uporablja metoda 1, tj. računovodska metoda, ki temelji na konsolidaciji. To ustvarja nesorazmerno breme, zlasti kadar imajo skupine udeležbe v povezanih podjetjih, ki so zelo majhne. Zato bi bilo treba udeležnim podjetjem na podlagi predhodne nadzornikove odobritve omogočiti, da povezana podjetja, katerih velikost ni pomembna za solventnost njihove skupine, vključijo z uporabo poenostavljenih pristopov.
- (68) Pojem obremenitve, ki bi ga bilo treba upoštevati pri razvrščanju postavk lastnih sredstev v stopnje, ni opredeljen. Zlasti ni jasno, kako se ta pojem uporablja za zavarovalne holdinge in mešane finančne holdinge, ki nimajo imetnikov polic in upravičencev kot neposrednih strank. Zato bi bilo treba uvesti minimalna merila, da se omogoči opredelitev primerov, v katerih je postavka lastnih sredstev, ki jo izda zavarovalni holding ali mešani finančni holding, prosta obremenitev.

²⁷ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/35 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 12, 17.1.2015, str. 1).

- (69) Obseg podjetij, ki bi jih bilo treba upoštevati pri izračunu spodnje meje zahtevanega solventnostnega kapitala skupine, bi moral biti skladen z obsegom podjetij, ki prispevajo k primernim lastnim sredstvom, ki so na razpolago za kritje konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine. Zato bi bilo treba pri izračunu spodnje meje upoštevati zavarovalnice in pozavarovalnice tretjih držav, zavarovalne holdinge, zavarovalne holdinge tretjih držav in mešane finančne holdinge.
- (70) Formula za izračun minimalnega konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine lahko privede do situacij, v katerih je ta minimalni kapital blizu ali celo enak konsolidiranemu zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine. V takih primerih lahko pride do neskladnosti z navedenim minimumom, čeprav je zagotovljena skladnost s konsolidiranim zahtevanim solventnostnim kapitalom skupine. Takšnim neželenim posledicam bi se bilo treba izogniti. Zato bi bilo treba formulo za izračun spremeniti tako, da minimalni konsolidirani zahtevani solventnostni kapital skupine, podobno kot pri posameznih zavarovalnicah in pozavarovalnicah, nikoli ne presega 45 % konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine.
- (71) Za namene izračuna solventnosti skupine bi bilo treba zavarovalne holdinge in mešane finančne holdinge obravnavati kot zavarovalnice ali pozavarovalnice. To pomeni izračun teoretičnih kapitalskih zahtev za taka podjetja. Vendar pa takšni izračuni ne bi smeli nikoli pomeniti, da morajo zavarovalni holdingi in mešani finančni holdingi te teoretične kapitalske zahteve izpolnjevati na posamični ravni.
- (72) Pravne določbe, ki bi opredeljevale, kako izračunati solventnost skupine, kadar se uporabi kombinacija metode 1 in metode 2, ne obstajajo. To povzroča neskladne prakse in negotovosti, zlasti v zvezi z načinom izračuna prispevka zavarovalnic in pozavarovalnic, vključenih v metodo 2, k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine. Zato bi bilo treba pojasniti, kako se izračuna solventnost skupine, kadar se uporablja kombinacija metod. Da bi se izognili bistvenemu povečanju kapitalskih zahtev, bi bilo treba pojasniti, da se za namen izračuna konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine za takšne deleže ne uporablja kapitalska zahteva za tveganje lastniških vrednostnih papirjev. Iz istega razloga bi se morala zahteva za valutno tveganje uporabljati samo za vrednost tistih deležev, ki presegajo zahtevani solventnostni kapital teh povezanih podjetij. Udeležnim zavarovalnicam ali pozavarovalnicam bi moralo biti dovoljeno, da upoštevajo razpršenost med valutnimi tveganji in drugimi tveganji, na katerih temelji izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine.
- (73) Trenutno lahko nadzorniki skupine določijo pragove, nad katerimi se koncentracija znotraj skupine in koncentracija tveganja štejeta za pomembni na podlagi zahtevanega solventnostnega kapitala, zavarovalno-tehničnih rezervacij ali obojega. Vendar so lahko za določitev pragov primerna tudi druga kvantitativna ali kvalitativna merila, ki temeljijo na tveganju, na primer primerna lastna sredstva. Zato bi morali imeti nadzorniki skupin več prožnosti pri opredelitvi večje transakcije znotraj skupine ali občutne koncentracije tveganja.
- (74) Nadzorniki skupin lahko spregledajo pomembne informacije o transakcijah znotraj skupine, o katerih v skladu s trenutnimi pravili ni treba poročati, zlasti tiste, ki vključujejo zavarovalnice in pozavarovalnice tretjih držav, zavarovalne holdinge in mešane finančne holdinge. Zato bi bilo treba pregledati opredelitev „transakcije znotraj skupine, o katerih je treba poročati“. Poleg tega bi morali imeti nadzorniki

skupine pooblastilo za prilagoditev opredelitve „transakcije znotraj skupine, o katerih je treba poročati“, tako da bi boljše ustrezala posebnostim vsake skupine.

- (75) Zavarovalni holdingi in mešani finančni holdingi so lahko matična podjetja zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin. V tem primeru se zahteva uporaba nadzora skupine na podlagi konsolidiranega položaja takih holdingov. Ker zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki jih nadzorujejo taki holdingi, ne morejo vedno zagotoviti skladnosti z zahtevami glede nadzora skupine, je treba zagotoviti, da imajo nadzorniki skupine ustrezna nadzorna in izvršilna pooblastila za zagotovitev skladnosti skupin z Direktivo 2009/138/ES. Zato bi morali imeti nadzorniki skupin podobno kot s spremembami Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta²⁸, uvedenimi z Direktivo (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta²⁹ za kreditne in finančne institucije, minimalna pooblastila v zvezi s holdingi, vključno s splošnimi nadzornimi pooblastili, ki se uporabljajo za zavarovalnice in pozavarovalnice za namene nadzora skupine.
- (76) Kadar so zavarovalnice in pozavarovalnice del skupine, katere matično podjetje ima sedež v tretji državi, ki se ne šteje za enakovredno ali začasno enakovredno v skladu s členom 260 Direktive 2009/138/ES, je izvajanje nadzora skupine zahtevnejše. Nadzorniki skupin se lahko odločijo za uporabo tako imenovanih „drugih metod“ v skladu s členom 262 navedene direktive. Vendar te metode niso jasno opredeljene, cilji, ki bi jih bilo treba doseči s temi drugimi metodami, pa so negotovi. Zato bi bilo treba podrobneje opredeliti namen drugih metod, vključno z minimalnim sklopom ukrepov, ki bi jih morali upoštevati nadzorniki skupine.
- (77) Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/981³⁰ je uvedla prednostno obravnavo dolgoročnih naložb v lastniške vrednostne papirje. Za podmodul tveganja lastniških vrednostnih papirjev, ki temelji na trajanju in je namenjen tudi odražanju nižjega tveganja naložb v daljšem časovnem obdobju, vendar se v Uniji uporablja zelo omejeno, veljajo merila, ki so strožja od tistih, ki se uporabljajo za dolgoročne naložbe v lastniške vrednostne papirje. Zato se zdi, da nova bonitetna kategorija dolgoročnih naložb v lastniške vrednostne papirje ne potrebuje obstoječega podmodula tveganja lastniških vrednostnih papirjev, ki temelji na trajanju. Ker ni potrebe po ohranitvi dveh različnih preferenčnih obravnav, katerih cilj je nagrajevanje dolgoročnih naložb, bi bilo treba podmodul tveganja lastniških vrednostnih papirjev, ki temelji na trajanju, črtati. Da pa bi se izognili situaciji, v kateri bi te spremembe povzročile škodljive učinke, bi bilo treba za zavarovatelje, ki trenutno uporabljajo podmodul tveganja lastniških vrednostnih papirjev, ki temelji na trajanju, določiti klavzulo o uporabi predhodnih pravil.
- (78) Za doseganje okoljskih in podnebnih ciljev zelenega dogovora je treba velike količine naložb zasebnega sektorja, tudi zavarovalnic in pozavarovalnic, usmeriti v trajnostne

²⁸ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

²⁹ Direktiva (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (UL L 150, 7.6.2019, str. 253).

³⁰ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/981 z dne 8. marca 2019 o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2015/35 o dopolnitvi Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 161, 18.6.2019, str. 1).

naložbe. Določbe Direktive 2009/138/ES o kapitalskih zahtevah ne bi smele ovirati trajnostnih naložb zavarovalnic in pozavarovalnic, temveč bi morale odražati celotno tveganje naložb v okolju škodljive dejavnosti. Čeprav na tej stopnji ni dovolj dokazov o razlikah v tveganju med okoljsko ali socialno škodljivimi in drugimi naložbami, bodo morda na voljo v naslednjih letih. Da se zagotovi ustrezna ocena zadevnih dokazov, bi moral EIOPA do leta 2023 spremljati dokaze o profilu tveganj okoljsko ali socialno škodljivih naložb in o njih poročati. Po potrebi bi bilo treba v poročilu EIOPA svetovati o spremembah Direktive 2009/138/ES ter delegiranih in izvedbenih aktov, sprejetih v skladu z navedeno direktivo. EIOPA lahko tudi preveri, ali bi bilo primerno upoštevati nekatera okoljska tveganja, ki niso povezana s podnebnimi spremembami, in kako. Na primer, če dokazi kažejo na to, bi lahko EIOPA analiziral potrebo po razširitvi analiz scenarijev, kot jih uvaja ta direktiva, v kontekstu tveganj, povezanih s podnebnimi spremembami, na druga okoljska tveganja.

- (79) Podnebne spremembe vplivajo in bodo vsaj v naslednjih desetletjih vplivale na pogostost in resnost naravnih nesreč, ki se bodo verjetno še poslabšale zaradi degradacije okolja in onesnaževanja. To lahko spremeni tudi izpostavljenost zavarovalnic in pozavarovalnic tveganju naravnih katastrof in povzroči neveljavnost standardnih parametrov za tveganje naravnih katastrof iz Delegirane uredbe (EU) 2015/35. Za zagotovitev, da ne bo trajnih razhajanj med standardnimi parametri za tveganje naravnih katastrof in dejansko izpostavljenostjo zavarovalnic in pozavarovalnic takim tveganjem, bi moral EIOPA redno pregledovati obseg modula tveganja naravnih katastrof in kalibracije njegovih standardnih parametrov. V ta namen bi moral EIOPA upoštevati najnovejše razpoložljive dokaze iz znanosti o podnebjju in v primeru ugotovljenih neskladnosti Komisiji predložiti ustrezno mnenje.
- (80) Zahteve iz člena 308b(12) Direktive 2009/138/ES bi bilo treba spremeniti, da se zagotovi skladnost z bančnim okvirom in enake konkurenčne pogoje pri obravnavi izpostavljenosti do enot centralne ravni držav ali centralnih bank držav članic, denominiranih in financiranih v domači valuti katere koli države članice. V ta namen bi bilo treba uvesti ureditev uporabe predhodnih pravil za take izpostavljenosti, da se zadevne izpostavljenosti izvzamejo iz kapitalskih zahtev za tveganje razmika in koncentracijo tržnega tveganja, pod pogojem, da so izpostavljenosti nastale pred 1. januarjem 2020.
- (81) V nekaterih primerih se zavarovalniške ali pozavarovalniške skupine močno zanašajo na uporabo prehodnega ukrepa glede netveganih obrestnih mer in prehodnega ukrepa glede zavarovalno-tehničnih rezervacij. To lahko napačno prikaže dejansko solventnostno stanje skupine. Zato bi bilo treba od zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin zahtevati, da razkrijejo učinek na svoje solventnostno stanje pod predpostavko, da lastna sredstva, ki izhajajo iz teh prehodnih ukrepov, niso na razpolago za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala skupine. Nadzorni organi bi morali imeti tudi pooblastilo za sprejetje ustreznih ukrepov, da bi uporaba zadevnih ukrepov ustrezno odražala finančni položaj skupine. Vendar ti ukrepi ne bi smeli vplivati na uporabo teh prehodnih ukrepov s strani povezanih zavarovalnic ali pozavarovalnic pri izračunu njihovega individualnega zahtevanega solventnostnega kapitala.
- (82) Direktiva 2009/138/ES določa prehodne ukrepe glede netveganih obrestnih mer in zavarovalno-tehničnih rezervacij, ki so predmet nadzornikove odobritve in se uporabljajo v zvezi s pogodbami, iz katerih izhajajo zavarovalne in pozavarovalne obveznosti, ki so bile sklenjene pred letom 2016. Medtem ko bi morali prehodni ukrepi podjetja spodbuditi k čim hitrejšemu usklajevanju z navedeno direktivo, bo

uporaba prehodnih ukrepov, ki so prvič odobreni precej po letu 2016, verjetno upočasnila pot do skladnosti z navedeno direktivo. Takšna odobritev uporabe teh prehodnih ukrepov bi morala biti zato omejena na primere, ko za zavarovalnico ali pozavarovalnico prvič začnejo veljati pravila Direktive 2009/138/ES ter ko je podjetje sprejelo portfelj zavarovalnih ali pozavarovalnih pogodb in je prenosno podjetje pred prenosom uporabilo prehodni ukrep v zvezi z obveznostmi v zvezi s tem portfeljem.

(83) Združeno kraljestvo je 1. februarja 2020 postalo tretja država, pravo Unije pa se je za Združeno kraljestvo in v njem prenehalo uporabljati 31. decembra 2020. Ker ima Direktiva 2009/138/ES več določb, ki obravnavajo posebnosti posameznih držav članic, so take določbe, kjer se izrecno nanašajo na Združeno kraljestvo, zastarele in bi jih bilo zato treba črtati.

(84) Direktivo 2009/138/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2009/138/ES

Direktiva 2009/138/ES se spremeni:

(1) v členu 2(3) se točka (a)(iv) nadomesti z naslednjim:

„(iv) vrste trajnega zdravstvenega zavarovanja, ki trenutno ni predmet odstopa in ki obstaja na Irskem;“;

(2) v členu 4(1) se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) letna bruto obračunana premija zavarovalnice ne presega 15 000 000 EUR;

(b) skupne zavarovalno-tehnične rezervacije podjetja, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, iz člena 76 ne presegajo 50 000 000 EUR;“;

(3) člen 6 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) pomoč se zagotovi ob nesreči ali okvari, ki vključuje cestno vozilo, ko se nesreča ali okvara zgodi na ozemlju države članice podjetja, ki zagotavlja kritje, ali v sosednjih državah;“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. V primerih iz odstavka 1, točki (b)(i) in (b)(ii), se pogoj, da se mora nesreča ali okvara zgoditi na ozemlju države članice podjetja, ki zagotavlja kritje, ne uporablja, kadar je upravičenec včlanjen v ustanovo, ki zagotavlja kritje, in kadar storitev pomoči na cesti ali prevoza vozila opravi podobna ustanova v zadevni državi na osnovi vzajemnega sporazuma le ob predložitvi članske izkaznice, ne da bi bilo treba zanjo plačati dodatno premijo.“;

(c) odstavek 3 se črta;

(4) v členu 8 se črta točka 3;

(5) člen 13 se spremeni:

(a) v točki 7 se črta točka (b);

(b) vstavijo se naslednje točke 10a, 10b, 10c in 10d:

„(10a) ‚podjetje z nizkim profilom tveganj‘ pomeni zavarovalnico in pozavarovalnico, ki izpolnjuje pogoje iz člena 29a in je bila razvrščena kot taka v skladu s členom 29b;

(10b) ‚revizijsko podjetje‘ pomeni revizijsko podjetje v smislu člena 2, točka 3, Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta*;

(10c) ‚zakoniti revizor‘ pomeni zakonitega revizorja v smislu člena 2, točka 2, Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta*;

(10d) ‚skupina z nizkim profilom tveganj‘ pomeni skupino, ki izpolnjuje pogoje iz člena 213a in jo je kot tako razvrstil nadzornik skupine v skladu z odstavkom 2 navedenega člena;

* Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS (UL L 157, 9.6.2006, str. 87).“;

(c) točki 15 in 16 se nadomestita z naslednjim:

„(15) ‚matično podjetje‘ pomeni obvladujoče podjetje iz člena 22(1) in (2) Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta* ter podjetje, ki ga nadzorni organi štejejo za matično podjetje v skladu s členom 212 te direktive;

„(16) ‚hčerinsko podjetje‘ pomeni katero koli odvisno podjetje iz člena 22(1) in (2) Direktive 2013/34/EU, vključno z njegovimi hčerinskimi podjetji, ter podjetje, ki ga nadzorni organi štejejo za hčerinsko podjetje v skladu s členom 212 te direktive;

* Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).“;

(d) v točki 18 se besede „členu 1 Direktive 83/349/EGS“ nadomestijo z besedami „členu 22(1) in (2) Direktive 2013/34/EU“;

(e) točka 19 se nadomesti z naslednjim:

„(19) ‚transakcije znotraj skupine‘ pomenijo vse transakcije, pri katerih je zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalnica ali pozavarovalnica iz tretje države, zavarovalni holding ali mešani finančni holding bodisi posredno ali neposredno odvisen od drugih podjetij znotraj iste skupine bodisi od katere koli fizične ali pravne osebe, ki je s podjetji znotraj te skupine povezana s tesnimi povezavami, za namene izpolnjevanja pogodbenih in drugih plačljivih in neplačljivih obveznosti;“;

(f) točka 22 se spremeni:

(i) v točki (a) se besede „točki (14) člena 4(1) Direktive 2004/39/ES“ nadomestijo z besedami „členu 4(1), točka 21, Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta*“;

* Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).“;

(ii) v točki (b)(i) se besede „Direktive 2004/39/ES“ nadomesti z „Direktive 2014/65/EU“;

(g) točka 25 se spremeni:

- (i) v točki (a) se besede „členov 4(1), (5) in (21) Direktive 2006/48/ES“ nadomestijo z besedami „člena 4(1), točke 1, 18 in 26, Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta*;

* Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).“;

- (ii) v točki (c) se besede „Direktive 2004/39/ES“ nadomesti z besedami „Direktive 2014/65/EU“;

(h) točka 27 se spremeni:

- (i) v točki (c) se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) neto promet v višini 13 600 000 EUR v smislu člena 2, točka 5, Direktive 2013/34/EU“;

- (ii) besede „Direktive 83/349/EGS“ se nadomesti z besedami „Direktive 2013/34/EU“;

(i) doda se naslednja točka 41:

„(41) ‚regulirano podjetje‘ pomeni ‚regulirano osebo‘ v smislu člena 2(4) Direktive 2002/87/ES ali institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje v smislu člena 6(1) Direktive (EU) 2016/2341.“;

(6) v členu 18(1) se doda naslednja točka (i):

„(i) navede, ali je bila prošnja za dovoljenje za začetek opravljanja dejavnosti neposrednega zavarovanja ali pozavarovanja ali za začetek opravljanja dejavnosti drugega reguliranega podjetja ali distributerja zavarovalnih produktov v drugi državi članici zavrnjena ali umaknjena, ter razloge za zavrnitev ali umik.“;

(7) v členu 23(1) se doda naslednja točka (f):

„(f) trgu, na katerem namerava zadevna zavarovalnica ali pozavarovalnica poslovati.“;

(8) v členu 24(2), drugi pododstavek, se besede „Direktivi 2004/39/ES“ nadomesti z besedami „Direktivi 2014/65/EU“;

(9) v členu 25 se doda naslednji odstavek:

„Vsaka zavrnitev dovoljenja, vključno z navedbo podjetja, ki prosi zanj, in razlogi za zavrnitev, se prihlasi Evropskemu nadzornemu organu (Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine) (EIOPA), ustanovljenemu z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta*. EIOPA vzdržuje posodobljeno podatkovno bazo s takimi informacijami in dovoli dostop do nje nadzornim organom.“

* Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48).“;

- (10) v členu 25a se besede „Evropskemu nadzornemu organu (Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine) (EIOPA), ustanovljenemu z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta“⁶⁴ nadomestijo z besedo „EIOPA“;
- (11) v členu 26 se doda naslednji odstavek 4:
- „4. Kadar se je treba posvetovati z več nadzornimi organi v skladu z odstavkom 1, lahko kateri koli zadevni nadzorni organ zaprosi nadzorni organ matične države članice za skupno oceno prošnje za dovoljenje. Nadzorni organ matične države članice pri sprejetju končne odločitve upošteva ugotovitve skupne ocene.“;
- (12) člen 29 se spremeni:
- (a) odstavka 3 in 4 se nadomestita z naslednjim:
- „3. Države članice zagotovijo, da se zahteve, ki jih določa ta direktiva, uporabljajo na način, ki je sorazmeren glede na naravo, obseg in zahtevnost tveganj, ki so del poslovanja zavarovalnice ali pozavarovalnice, zlasti tistih, ki so razvrščene kot podjetja z nizkim profilom tveganj.
4. Komisija zagotovi, da se v delegiranih aktih ter regulativnih in izvedbenih tehničnih standardih, ki jih sprejme, upošteva načelo sorazmernosti in tako zagotovi sorazmerna uporaba te direktive, zlasti v zvezi s podjetji z nizkim profilom tveganj.
- Osnutki regulativnih tehničnih standardov, ki jih EIOPA predloži v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1094/2010, osnutki izvedbenih tehničnih standardov, ki jih predloži v skladu s členom 15 navedene uredbe, ter smernice in priporočila, ki jih izda v skladu s členom 16 navedene uredbe, zagotavljajo sorazmerno uporabo te direktive, zlasti v zvezi s podjetji z nizkim profilom tveganj.“;
- (b) dodata se naslednja odstavka 5 in 6:
- „5. Komisija lahko sprejme delegirane akte, ki podrobneje določajo ali prilagajajo merila iz člena 29a(1), točke (e), (f) in (h).
6. EIOPA za zagotavljanje doslednih nadzornih praks pri uporabi sorazmernosti pripravi smernice za spodbujanje skupnih nadzornih orodij in s podrobnejšo opredelitvijo metodologije, ki se uporablja pri razvrščanju zavarovalnic in pozavarovalnic kot podjetij z nizkim profilom tveganj.“;
- (13) vstavijo se naslednji členi 29a do 29e:

„Člen 29a

Merila za opredelitev podjetij z nizkim profilom tveganj

1. Države članice zagotovijo, da se zavarovalnice in pozavarovalnice razvrstijo kot podjetja z nizkim profilom tveganj v skladu s postopkom iz člena 29b, kadar dve zaporedni poslovni leti pred tako razvrstitvijo izpolnjujejo naslednja merila:

- (a) za življenjske zavarovalnice in zavarovalnice, ki opravljajo dejavnosti življenjskega in neživljenjskega zavarovanja v skladu s členom 73, katerih zavarovalno-tehnične rezervacije, povezane z dejavnostmi življenjskega zavarovanja, predstavljajo 20 % ali več skupnih zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, iz člena 76 in katerih letna bruto obračunana premija, povezana z dejavnostmi neživljenjskega

zavarovanja, predstavlja manj kot 40 % skupne letne bruto obračunane premije, so izpolnjena vsa naslednja merila:

- (i) podmodul tveganja obrestne mere iz člena 105(5), točka (a), ni višji od 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, iz člena 76;
- (ii) zavarovalni posli, sklenjeni v državah članicah, ki niso matična država članica, v kateri je podjetje pridobilo dovoljenje v skladu s členom 14, ne presegajo 5 % njegove skupne letne bruto obračunane premije;
- (iii) zavarovalno-tehnične rezervacije, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, iz člena 76 ne presegajo 1 000 000 000 EUR;
- (iv) naložbe v netradicionalne naložbe ne predstavljajo več kot 20 % skupnih naložb;
- (v) posli podjetja ne vključujejo pozavarovalnih poslov, ki presegajo 50 % njegovega skupnega letnega prihodka od bruto obračunanih premij.

Merila iz točk (ii) in (v) se ne uporabljajo za lastne zavarovalnice ali lastne pozavarovalnice;

- (b) za zavarovalnice za neživljenjsko zavarovanje in zavarovalnice, ki opravljajo dejavnosti življenjskega in neživljenjskega zavarovanja v skladu s členom 73, katerih letni prihodek od bruto obračunanih premij, povezan z dejavnostmi neživljenjskega zavarovanja, predstavlja 40 % ali več njihovega celotnega letnega prihodka od bruto obračunanih premij in katerih zavarovalno-tehnične rezervacije, povezane z dejavnostmi življenjskega zavarovanja, predstavljajo manj kot 20 % njihovih skupnih zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, iz člena 76 so izpolnjena vsa naslednja merila:
 - (i) povprečni kombinirani delež brez pozavarovanja v zadnjih treh letih je manjši od 100 %;
 - (ii) zavarovalni posli, sklenjeni v državah članicah, ki niso matična država članica, v kateri je podjetje pridobilo dovoljenje v skladu s členom 14, ne presegajo 5 % njegove skupne letne bruto obračunane premije;
 - (iii) letna bruto obračunana premija ne presega 100 000 000 EUR;
 - (iv) vsota letnih bruto obračunanih premij v razredih 3 do 7, 14 in 15 oddelka A Priloge I ni višja od 30 % skupnih letnih obračunanih premij za posle neživljenjskega zavarovanja;
 - (v) naložbe v netradicionalne naložbe ne predstavljajo več kot 20 % skupnih naložb;
 - (vi) posli podjetja ne vključujejo pozavarovalnih poslov, ki presegajo 50 % njegovega skupnega prihodka od bruto obračunanih premij.

Merila iz točk (ii) in (vi) se ne uporabljajo za lastne zavarovalnice ali lastne pozavarovalnice;

- (c) za zavarovalnice, ki opravljajo dejavnosti življenjskega in neživljenjskega zavarovanja v skladu s členom 73, katerih zavarovalno-tehnične rezervacije, povezane z dejavnostmi življenjskega zavarovanja, predstavljajo 20 % ali več njihovih skupnih zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, iz člena 76 in katerih letni prihodek od bruto obračunanih premij, povezan z dejavnostmi neživljenjskega zavarovanja, predstavlja 40 % ali več njihovega skupnega letnega prihodka od bruto obračunanih premij, so izpolnjena vsa naslednja merila:
- (i) podmodul tveganja obrestne mere iz člena 105(5), točka (a), ni višji od 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, iz člena 76;
 - (ii) povprečni kombinirani delež brez pozavarovanja v zadnjih treh letih je manjši od 100 %;
 - (iii) zavarovalno-tehnične rezervacije, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, iz člena 76 ne presegajo 1 000 000 000 EUR;
 - (iv) letna bruto obračunana premija ne presega 100 000 000 EUR;
 - (v) zavarovalni posli, sklenjeni v državah članicah, ki niso matična država članica, v kateri je podjetje pridobilo dovoljenje v skladu s členom 14, ne presegajo 5 % njegove skupne letne bruto obračunane premije;
 - (vi) vsota letne bruto obračunane premije v razredih 3 do 7, 14 in 15 oddelka A Priloge I ni višja od 30 % skupnih letnih obračunanih premij za posle neživljenjskega zavarovanja;
 - (vii) naložbe v netradicionalne naložbe ne predstavljajo več kot 20 % skupnih naložb;
 - (viii) posli podjetja ne vključujejo pozavarovalnih poslov, ki presegajo 50 % njegovega skupnega letnega prihodka od bruto obračunanih premij.

Merila iz točk (v) in (viii) se ne uporabljajo za lastne zavarovalnice ali lastne pozavarovalnice.

Za namene tega člena tradicionalne finančne naložbe obsegajo obveznice, lastniške vrednostne papirje, denarna sredstva in njihove ustreznike ter vloge, skupne naložbe pa sestavljajo vsa sredstva, vključno z izvedenimi finančnimi instrumenti, razen naložb, ki zajemajo pogodbe, vezane na enoto ali indeks, razen nepremičnin za lastno uporabo, razen naprav in opreme za lastno uporabo ter razen nepremičnin v gradnji za lastno uporabo.

2. Za zavarovalnice in pozavarovalnice, ki so pridobile dovoljenje v skladu s členom 14 za manj kot dve leti, se skladnost z merili iz odstavka 1 tega člena oceni le za zadnje poslovno leto pred razvrstitvijo.

3. Naslednje zavarovalnice in pozavarovalnice se nikoli ne razvrstijo kot podjetja z nizkim profilom tveganj:

- (a) podjetja, ki za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala uporabljajo odobren delni ali popolni notranji model v skladu z zahtevami za popolne in delne notranje modele iz poglavja VI, oddelek 4, pododdelek 3;
- (b) podjetja, ki so matična podjetja zavarovalniške skupine v smislu člena 212, za katero se uporablja nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točka (a) ali (b), razen če je skupina razvrščena kot skupina z nizkim profilom tveganj.

Člen 29b

Postopek razvrščanja za podjetja, ki izpolnjujejo merila

1. Države članice zagotovijo, da lahko zavarovalnice in pozavarovalnice, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 29a(1) in (3), obvestijo nadzorni organ o takšni skladnosti z namenom, da bi se razvrstile kot podjetja z nizkim profilom tveganj.
2. Zavarovalnica in pozavarovalnica predloži obvestilo iz odstavka 1 tega člena nadzornemu organu države članice, ki je izdala predhodno dovoljenje iz člena 14. To obvestilo vsebuje vse naslednje:
 - (a) dokazila o skladnosti z vsemi merili iz člena 29a, ki se uporabljajo za navedeno podjetje;
 - (b) izjavo, da podjetje v naslednjih treh letih ne načrtuje nobene strateške spremembe, ki bi povzročila neskladnost z merili iz člena 29a;
 - (c) zgodnjo določitev ukrepov za sorazmernost, za katere podjetje pričakuje, da jih bo izvedlo, zlasti če se namerava uporabiti poenostavitev najboljše ocene in ali podjetje načrtuje uporabo poenostavljene metode za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij iz člena 77(7).
3. Nadzorni organ lahko nasprotuje razvrstitvi kot podjetje z nizkim profilom tveganj v enem mesecu od prejema obvestila iz odstavka 1 tega člena iz razlogov, povezanih izključno z neizpolnjevanjem pogojev iz člena 29a. Nadzorni organ sprejme odločitev o nasprotovanju razvrstitvi v pisni obliki in navede razloge za svoje nestrinjanje. Če take odločitve ni, se zavarovalnica razvrsti kot podjetje z nizkim profilom tveganj od konca enomesečnega obdobja za nasprotovanje ali zgodnejšega datuma, če je nadzorni organ prej izdal odločitev o potrditvi skladnosti z merili.
4. V zvezi z zahtevami, ki jih nadzorni organi prejmejo v prvih šestih mesecih od [Urad za publikacije: vstaviti datum začetka uporabe te direktive], se obdobje iz odstavka 2 podaljša na dva meseca.
5. Zavarovalnice in pozavarovalnice so razvrščene kot podjetje z nizkim profilom tveganj, dokler taka razvrstitev ne preneha v skladu s tem odstavkom.

Če podjetje z nizkim profilom tveganj ne izpolnjuje več katerega od meril iz člena 29a(1), o tem nemudoma obvesti nadzorni organ. Če se takšna neskladnost nadaljuje dve zaporedni leti, podjetje o tem obvesti nadzorni organ in od tretjega poslovnega leta dalje ni več razvrščeno kot podjetje z nizkim profilom tveganj.

Če podjetje z nizkim profilom tveganj ne izpolnjuje več katerega od pogojev iz člena 29a(3), o tem nemudoma obvesti nadzorni organ in z naslednjim

poslovnim letom preneha biti razvrščeno kot podjetje z nizkim profilom tveganj.

Člen 29c

Uporaba ukrepov za sorazmernost s strani podjetij, ki so razvrščena kot podjetja z nizkim profilom tveganj

1. Države članice zagotovijo, da lahko zavarovalnice in pozavarovalnice, ki so razvrščene kot podjetja z nizkim profilom tveganj, brez poseganja v posebne zahteve iz vsakega ukrepa za sorazmernost uporabijo vse ukrepe za sorazmernost iz člena 35(5a), člena 41, člena 45(1b), člena 45(5), člena 45a(5), člena 51(6), člena 51a(1), člena 77(7) in člena 144a(4) ter vse ukrepe za sorazmernost, določene v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi te direktive.
2. Kadar ima nadzorni organ resne pomisleke v zvezi s profilom tveganj podjetja z nizkim profilom tveganj, lahko v izjemnih okoliščinah od zadevnega podjetja zahteva, naj opusti uporabo enega ali več ukrepov za sorazmernost iz odstavka 1, če je to pisno utemeljeno ob upoštevanju vpliva na organizacijo podjetja in posebnosti ali spremembe njegovega profila tveganja.

Člen 29d

Uporaba ukrepov za sorazmernost s strani podjetij, ki niso razvrščena kot podjetja z nizkim profilom tveganj

1. Države članice zagotovijo, da lahko zavarovalnice in pozavarovalnice, ki niso razvrščene kot podjetja z nizkim profilom tveganj, uporabijo vse ukrepe za sorazmernost iz člena 35(5a), člena 41, člena 45(1b), člena 45(5), člena 77(7) in člena 144a(4) ter vse ukrepe za sorazmernost, določene v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi te direktive, če to predhodno odobri nadzorni organ.

Zavarovalnica ali pozavarovalnica nadzornemu organu predloži pisno zahtevo za odobritev. Ta zahteva vsebuje vse naslednje:

- (a) seznam ukrepov za sorazmernost, ki naj bi se uporabili, in razloge, zakaj je njihova uporaba upravičena glede na naravo, obseg in zahtevnost tveganj, ki so del poslovanja podjetja;
- (b) vse druge pomembne informacije v zvezi s profilom tveganja podjetja;
- (c) izjavo, da podjetje v naslednjih treh letih ne načrtuje nobene strateške spremembe, ki bi vplivala na profil tveganja podjetja.

2. Nadzorni organ zahtevo oceni v dveh mesecih po prejemu in obvesti podjetje o odobritvi ali zavrnitvi ter o odobrenih ukrepih za sorazmernost. Kadar nadzorni organ odobri uporabo ukrepov za sorazmernost pod določenimi pogoji, se v odločitvi o odobritvi navedejo razlogi za te pogoje. Odločitev nadzornega organa, da nasprotuje uporabi enega ali več ukrepov za sorazmernost, navedenih v zahtevi, ki jo predloži podjetje, se sprejme v pisni obliki in navaja razloge za odločitev nadzornega organa. Ti razlogi so povezani s profilom tveganj podjetja.

3. Nadzorni organ lahko zahteva dodatne informacije, ki so potrebne za dokončanje ocene. Ocenjevalno obdobje iz odstavka 2 se začasno prekine za obdobje med datumom, ko nadzorni organi zahtevajo informacije, in prejemom odgovora zadevnega podjetja. Morebitne nadaljnje zahteve nadzornega organa ne povzročijo prekinitve ocenjevalnega obdobja.

4. V zvezi z zahtevami, ki jih nadzorni organi prejmejo v prvih šestih mesecih od [Urad za publikacije: vstaviti datum začetka uporabe te direktive], je obdobje iz odstavka 2 dolgo štiri mesece.

5. Odobritev uporabe ukrepov za sorazmernost se lahko kadar koli spremeni ali prekliče, če se spremeni profil tveganja zavarovalnice ali pozavarovalnice. Organ ustrezno pisno navede razloge za svojo odločitev.

Člen 29e

Spremljanje uporabe ukrepov za sorazmernost

1. Države članice od zavarovalnic in pozavarovalnic, ki uporabljajo ukrepe za sorazmernost, zahtevajo, da svojim nadzornim organom letno poročajo podatke o ukrepih za sorazmernost, ki se uporabljajo, kot del podatkov, ki jih je treba zagotoviti za nadzor, iz člena 35.

2. Zavarovalnice in pozavarovalnice, ki uporabljajo ukrepe za sorazmernost iz člena 29c(1) ali člena 29d(1) do [Urad za publikacije: vstaviti datum začetka veljavnosti te direktive], lahko take ukrepe še naprej uporabljajo brez uporabe zahtev iz členov 29b, 29c in 29d za obdobje, ki ni daljše od štirih poslovnih let.“;

(14) v členu 30(2) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Finančni nadzor celotnega poslovanja zavarovalnice in pozavarovalnice v skladu z odstavkom 1 vključuje preverjanje njenega sistema upravljanja, kapitalске ustreznosti, oblikovanja zavarovalno-tehničnih rezervacij, njenih sredstev ter primernih lastnih sredstev v skladu s pravili, ki so določena, ali praksami, ki veljajo v matični državi članici na podlagi predpisov, sprejetih na ravni Unije.“;

(15) vstavi se naslednji člen 33a:

„Člen 33a

Nadzorno sodelovanje med nadzornimi organi matične države članice in države članice gostiteljice

1. V primeru pomembnih čezmejnih dejavnosti, ki jih opravljajo zavarovalnice in pozavarovalnice na podlagi pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev, nadzorni organ matične države članice sodeluje z nadzornim organom države članice gostiteljice, da oceni, ali zavarovalnica jasno razume tveganja, s katerimi se sooča ali bi se lahko soočila v državi članici gostiteljici.

To sodelovanje obsega najmanj naslednje vidike:

- (a) sistem upravljanja, vključno s sposobnostjo uprave sedeža, da razume posebnosti čezmejne trga, orodja za upravljanje tveganj, vzpostavljen notranji nadzor in postopke za zagotavljanje skladnosti za čezmejno poslovanje;
- (b) dogovore o zunanjem izvajanju in distribucijska partnerstva;
- (c) poslovno strategijo in obravnavo zahtevkov;
- (d) varstvo potrošnikov.

2. Nadzorni organ matične države članice pravočasno obvesti nadzorni organ države članice gostiteljice o izidu postopka nadzornega pregleda v zvezi s čezmejno dejavnostjo, če so bile ugotovljene morebitne težave glede skladnosti z določbami, ki se uporabljajo v državi članici gostiteljici.

3. Za namene tega člena so „pomembne čezmejne dejavnosti“ zavarovalne in pozavarovalne dejavnosti, ki jih zavarovalnica ali pozavarovalnica izvaja na podlagi pravice do ustanavljanja, in tiste, ki jih izvaja v okviru svobode opravljanja storitev v dani državi članici gostiteljici, ter presegajo 5 % letne bruto obračunane premije podjetja, merjeno glede na zadnji razpoložljivi računovodski izkaz podjetja.“;

(16) člen 35 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice zahtevajo od zavarovalnic in pozavarovalnic, da nadzornim organom predložijo podatke, potrebne za nadzor, pri čemer je treba upoštevati cilje nadzora, določene v členih 27 in 28, ter splošna načela nadzora, določena v členu 29.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 5a:

„5a. Ob upoštevanju podatkov, zahtevanih v odstavkih 1 in 2, ter načel iz odstavkov 3 in 4 države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice nadzornim organom predložijo redno poročilo nadzorniku, ki vsebuje podatke o poslovanju in uspešnosti podjetja, sistemu upravljanja, profilu tveganja, vrednotenju za potrebe solventnosti in upravljanju kapitala v obdobju poročanja.

Pogostost rednega poročila nadzorniku je:

(a) vsaka tri leta za podjetja z nizkim profilom tveganj;

(b) vsaj vsaka tri leta za zavarovalnice in pozavarovalnice, ki niso podjetja z nizkim profilom tveganj.“;

(c) odstavki 6, 7 in 8 se črtajo;

(d) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. Komisija v skladu s členom 301a sprejme delegirane akte, v katerih določi podatke iz odstavkov 1 do 4 tega člena in merila za omejeno nadzorno poročanje lastnih zavarovalnic in lastnih pozavarovalnic ob upoštevanju narave, obsega in zahtevnosti tveganj teh posebnih vrst podjetij, da se v ustrezni meri zagotovi konvergenca nadzornega poročanja.“;

(e) v odstavku 10 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Da bi zagotovili enotne pogoje uporabe v zvezi s tem členom, EIOPA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov o rednem nadzornem poročanju v zvezi s predlogami za posredovanje informacij nadzornim organom iz odstavkov 1 in 2, vključno s pragi na podlagi tveganja, ki določajo sprožilec za zahteve glede poročanja, kadar je to ustrezno, ali kakršno koli izvzetje določenih informacij za nekatere vrste podjetij, kot so lastne zavarovalnice in lastne pozavarovalnice, ob upoštevanju narave, obsega in zahtevnosti tveganj posebnih vrst podjetij.“;

(f) odstavek 11 se črta;

(g) doda se naslednji odstavek 12:

„12. EIOPA do [Urad za publikacije: vstaviti datum 2 leti po datumu objave] Komisiji predloži poročilo o morebitnih ukrepih, vključno z zakonodajnimi spremembami, za oblikovanje integriranega zbiranja podatkov, da se:

- (a) zmanjšajo podvajanja in nedoslednosti med okviri poročanja v zavarovalniškem sektorju in drugih sektorjih finančne industrije; ter
- (b) izboljša standardizacijo podatkov ter učinkovito izmenjavo in uporabo podatkov, ki se že poročajo v katerem koli okviru Unije za poročanje, s strani vseh ustreznih pristojnih organov na ravni Unije in na nacionalni ravni.

EIOPA daje prednost informacijam v zvezi s poročanjem o kolektivnih naložbenih podjemih in o izvedenih finančnih instrumentih, vendar se ne omejuje nanje.

EIOPA pri pripravi poročila iz prvega pododstavka tesno sodeluje z drugimi evropskimi nadzornimi organi in Evropsko centralno banko ter po potrebi vključi nacionalne pristojne organe.“;

(17) vstavi se naslednji člen 35a:

„Člen 35a

Izvetja in omejitve pri kvantitativnem rednem nadzornem poročanju, ki jih odobrijo nadzorni organi

1. Kadar so vnaprej določena obdobja iz člena 35(2), točka (a)(i), krajša od enega leta, lahko zadevni nadzorni organi brez poseganja v člen 129(4) omejijo redno nadzorno poročanje, če:

- (a) bi bilo posredovanje teh podatkov preveliko breme glede na naravo, obseg in zahtevnost tveganj, ki so del poslovanja podjetja;
- (b) se ti podatki poročajo vsaj enkrat letno.

Omejitev rednega nadzornega poročanja se dovoli samo podjetjem, ki ne predstavljajo več kot 20 % trga življenjskih oziroma neživljenjskih zavarovanj in pozavarovanj v državi članici, pri čemer tržni delež neživljenjskih zavarovanj in pozavarovanj temelji na bruto obračunanih premijah, tržni delež življenjskih zavarovanj in pozavarovanj pa na bruto zavarovalno-tehničnih rezervacijah

Nadzorni organi pri določanju upravičenosti podjetij do teh omejitev dajo prednost podjetjem z nizkim profilom tveganj.

2. Zadevni nadzorni organi lahko omejijo redno nadzorno poročanje zavarovalnic in pozavarovalnic ali jih izvzamejo iz obveznosti poročanja po posameznih postavkah, kadar:

- (a) bi bilo posredovanje teh podatkov preveliko breme glede na naravo, obseg in zahtevnost tveganj, ki so del poslovanja podjetja;
- (b) posredovanje teh podatkov ni potrebno za učinkovit nadzor nad podjetjem;
- (c) izvetje ne ogroža stabilnosti zadevnih finančnih sistemov v Uniji in
- (d) je podjetje zmožno podatke zagotoviti na zahtevo.

Nadzorni organi iz obveznosti poročanja po posameznih postavkah ne izvzamejo zavarovalnic ali pozavarovalnic, ki so del skupine v smislu člena 212(1), točka (c), razen če podjetje lahko nadzornemu organu zadovoljivo

dokaže, da poročanje po posameznih postavkah ne bi bilo primerno glede na naravo, obseg in zahtevnost tveganj, ki so del poslovanja skupine, in ob upoštevanju cilja glede finančne stabilnosti.

Izvzetje iz obveznosti poročanja po posameznih postavkah se dovoli samo podjetjem, ki ne predstavljajo več kot 20 % trga življenjskih oziroma neživljenjskih zavarovanj ali pozavarovanj v državi članici, pri čemer tržni delež neživljenjskih zavarovanj ali pozavarovanj temelji na bruto obračunanih premijah, tržni delež življenjskih zavarovanj ali pozavarovanj pa na bruto zavarovalno-tehničnih rezervacijah. Nadzorni organi pri določanju upravičenosti podjetij do teh omejitev ali izvzetij dajo prednost podjetjem z nizkim profilom tveganj.

3. Lastne zavarovalnice in lastne pozavarovalnice so izvzete iz rednega nadzornega poročanja po posameznih postavkah, kadar so vnaprej določena obdobja iz člena 35(2), točka (a)(i), krajša od enega leta, če izpolnjujejo oba naslednja pogoja:

- (a) vsi zavarovanci in upravičenci so kar koli od naslednjega:
 - pravne osebe skupine, katere del je lastna zavarovalnica ali lastna pozavarovalnica,
 - fizične osebe, ki so upravičene do kritja v okviru zavarovalnih polic te skupine, če posli s temi fizičnimi osebami ostanejo pod 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij;
- (b) zavarovalne obveznosti in zavarovalne pogodbe, iz katerih izhajajo pozavarovalne obveznosti lastne zavarovalnice ali lastne pozavarovalnice, ne vsebujejo nobenega obveznega zavarovanja odgovornosti do tretjih oseb.

4. Za namene odstavkov 1 in 2 nadzorni organi kot del postopka nadzornega pregleda v zvezi s podjetji, ki so razvrščena kot podjetja z nizkim profilom tveganj, ocenijo, ali bi bila predložitev informacij preveliko breme glede na naravo, obseg in zahtevnost tveganj podjetja, pri čemer upoštevajo vsaj:

- (a) tržna tveganja, ki jih povzročijo naložbe podjetja;
- (b) stopnjo koncentracije tveganja;
- (c) možne učinke upravljanja sredstev podjetja na finančno stabilnost;
- (d) sisteme in strukture podjetja za zagotavljanje informacij za namene nadzora in pisna pravila iz odstavka 5.

5. Za namene odstavkov 1 in 2 nadzorni organi kot del postopka nadzornega pregleda v zvezi s podjetji, ki niso razvrščena kot podjetja z nizkim profilom tveganj, ocenijo, ali bi bila predložitev informacij preveliko breme glede na naravo, obseg in zahtevnost tveganj podjetja, pri čemer upoštevajo vsaj:

- (a) obseg premij, zavarovalno-tehnične rezervacije in sredstva podjetja;
- (b) nestabilnost zahtevkov in prejemkov, ki jih podjetje krije;
- (c) skupno število vrst življenjskega in neživljenjskega zavarovanja, za katere je izdano dovoljenje;
- (d) primernost sistema upravljanja podjetja;

- (e) stopnjo lastnih sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala in zahtevanega minimalnega kapitala;
- (f) ali je podjetje lastna zavarovalnica ali lastna pozavarovalnica, ki krije samo tveganja, povezana z industrijsko ali poslovno skupino, ki ji pripada.

6. Da bi zagotovili usklajeno in dosledno uporabo odstavkov 1 do 5 tega člena, EIOPA izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1094/2010, v katerih podrobneje opredeli:

- (a) metode za določanje tržnih deležev iz odstavka 1, drugi pododstavek, in odstavka 2, tretji pododstavek, tega člena;
- (b) postopek, ki ga nadzorni organi uporabljajo za obveščanje zavarovalnic in pozavarovalnic o kakršnih koli omejitvah ali izvzetjih iz tega člena.“;

(18) vstavi se naslednji člen 35b:

„Člen 35b
Roki za poročanje

1. Države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice vsako leto ali manj pogosto predložijo podatke iz člena 35(1) do (4) v 16 tednih po koncu poslovnega leta podjetja.
2. Države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice vsako četrtletje predložijo podatke iz člena 35(1) do (4) v petih tednih po koncu vsakega četrtletja.
3. Države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice predložijo redno poročilo nadzorniku iz člena 35(5a) najpozneje 18 tednov po koncu poslovnega leta podjetja.
4. Komisija lahko v skladu s členom 301a sprejme delegirane akte za spremembo rokov iz odstavkov 1, 2 in 3 tega člena, če je sprememba potrebna zaradi izrednih zdravstvenih razmer, naravnih nesreč ali drugih izrednih dogodkov.“;

(19) v členu 36(2) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) sistem upravljanja, vključno z zahtevami glede sposobnosti in primernosti, kot je določeno v členu 42, ter lastno oceno tveganja in solventnosti, kot je določeno v poglavju IV, oddelek 2;“;

(20) člen 37 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednja točka (e):

„(e) zavarovalnica ali pozavarovalnica uporablja enega od prehodnih ukrepov iz členov 308c in 308d ter so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (i) podjetje ne bi izpolnjevalo zahtevanega solventnostnega kapitala brez uporabe prehodnega ukrepa;
- (ii) podjetje nadzornemu organu ni predložilo prvotnega načrta postopnega uvajanja v zahtevanem obdobju, kot je določeno v členu 308e, drugi odstavek, ali zahtevanega letnega poročila, kot je določeno v tretjem odstavku navedenega člena.“;

(b) v odstavku 2 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„V okoliščinah iz odstavka 1, točki (d) in (e), je kapitalski pribitek sorazmeren z materialnimi tveganji, ki nastanejo zaradi odstopanja oziroma neskladnosti iz navedenih točk.“;

(21) člen 41 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Sistem upravljanja je predmet rednega notranjega pregleda. Tak notranji pregled vključuje oceno ustreznosti sestave, učinkovitosti in notranjega upravljanja upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa ob upoštevanju narave, obsega in zahtevnosti tveganj, ki so del poslovanja podjetja.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 2a:

„2a. Države članice zahtevajo, da zavarovalnice in pozavarovalnice imenujejo različne osebe za izvajanje ključnih funkcij, in sicer upravljanja tveganja, aktuarske funkcije, funkcije spremljanja skladnosti in notranje revizije, ter da se vsaka taka funkcija izvaja neodvisno od druge, da se prepreči navzkrižje interesov.

Če je bilo podjetje razvrščeno kot podjetje z nizkim profilom tveganj, lahko osebe, odgovorne za ključne funkcije, in sicer upravljanje tveganj, aktuarsko funkcijo in spremljanje skladnosti, opravljajo tudi katero koli drugo ključno funkcijo, razen notranje revizije, katero koli drugo funkcijo, ki ni ključna funkcija, ali so člani upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) potencialna navzkrižja interesov se ustrezno obvladujejo;

(b) kombinacija funkcij ali kombinacija funkcije s pogojem članstva v upravnem, upravljalnem ali nadzornem organu ne ogroža zmožnosti osebe za izvajanje njenih odgovornosti.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Zavarovalnice in pozavarovalnice imajo pisna pravila vsaj v zvezi z upravljanjem tveganj, notranjim nadzorom, notranjo revizijo, prejemki in, če je primerno, zunanjim izvajanjem. Zagotovijo tudi, da se ta pravila izvajajo.

Ta pisna pravila se pregledajo vsaj enkrat letno. So predmet predhodne odobritve upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa in se prilagodijo v primeru kakršne koli pomembne spremembe v sistemu ali na zadevnemu področju. Podjetja z nizkim profilom tveganj lahko izvajajo redkejša pregleda, vsaj vsaka tri leta, razen če nadzorni organ na podlagi posebnih okoliščin tega podjetja ugotovi, da je potreben pogostejši pregled.“;

(22) člen 42 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Zavarovalnice in pozavarovalnice obvestijo svoj nadzorni organ, če katera koli oseba iz odstavkov 1 in 2 ne izpolnjuje več zahtev iz odstavka 1 ali če je bila zamenjana iz tega razloga.“;

(b) doda se naslednji odstavek 4:

„4. Kadar oseba, ki dejansko vodi podjetje ali opravlja druge ključne funkcije, ne izpolnjuje zahtev iz odstavka 1, imajo nadzorni organi pooblastilo, da od

zavarovalnice in pozavarovalnice zahtevajo, da takšno osebo odstrani s tega položaja.“;

(23) člen 44 se spremeni:

(a) odstavek 2 se spremeni:

(i) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) upravljanje operativnega tveganja, vključno s kibernetiko varnostjo, kot je opredeljena v členu 2, točka 1, Uredbe (EU) 2019/881 Evropskega parlamenta in Sveta*;

* Uredba (EU) 2019/881 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o Agenciji Evropske unije za kibernetiko varnost (ENISA) in o certificiranju informacijske in komunikacijske tehnologije na področju kibernetike varnosti ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 526/2013 (Akt o kibernetiki varnosti) (UL L 151, 7.6.2019, str. 15).“;

(ii) doda se naslednji pododstavek:

„Kadar zavarovalnice ali pozavarovalnice uporabijo prilagoditev za nestanovitnost iz člena 77d, njihovi likvidnostni načrti upoštevajo uporabo prilagoditve za nestanovitnost in ocenijo, ali lahko nastanejo likvidnostne omejitve, ki niso skladne z uporabo prilagoditve za nestanovitnost.“;

(b) odstavek 2a se spremeni:

(i) prvi pododstavek se spremeni:

– v točki (b) se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) občutljivost svojih zavarovalno-tehničnih rezervacij in primernih lastnih sredstev na predpostavke, na katerih temelji izračun uskladih prilagoditev, tudi v zvezi z izračunom temeljnega razmika iz člena 77c(1), točka (b);“;

– v točki (b) se črta točka (iii);

– točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) kadar se uporabi prilagoditev za nestanovitnost iz člena 77d, občutljivost svojih zavarovalno-tehničnih rezervacij in primernih lastnih sredstev na spremembe gospodarskih razmer, ki bi vplivale na razmik s popravkom za tveganje iz člena 77d(3).“;

(ii) tretji pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Kadar se uporabi prilagoditev za nestanovitnost iz člena 77d, pisna pravila glede upravljanja tveganj iz člena 41(3) upoštevajo prilagoditev za nestanovitnost.“;

(24) člen 45 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se v drugem pododstavku se dodajo naslednje točke (d), (e) in (f):

„(d) upoštevanje in analizo makroekonomskih razmer ter možnega makroekonomskega razvoja in razvoja na finančnih trgih ter, na utemeljeno zahtevo nadzornega organa, makrobonitetnih pomislekov, ki lahko vplivajo na specifičen profil tveganja, odobrene meje dovoljenega tveganja, poslovno

strategijo, sklepanje poslov ali naložbene odločitve ter skupne potrebe solventnosti podjetja iz točke (a);

(e) upoštevanje in analizo dejavnosti podjetja, ki bi lahko vplivale na makroekonomski razvoj in razvoj na finančnih trgih ter bi se lahko potencialno spremenile v vire sistemskega tveganja;

(f) splošno sposobnost podjetja, da poravna svoje finančne obveznosti do imetnikov polic in drugih nasprotnih strank, ko te obveznosti zapadejo v plačilo, tudi v stresnih razmerah.“;

(b) vstavita se odstavka 1a in 1b:

„1a. Za namene odstavka 1, točki (d) in (e), makroekonomski razvoj in razvoj na finančnih trgih vključuje vsaj spremembe na naslednjih področjih:

(a) raven obrestnih mer in razmikov;

(b) raven indeksov finančnih trgov;

(c) inflacija;

(d) medsebojna povezanost z drugimi udeleženci na finančnem trgu;

(e) podnebne spremembe, pandemije, drugi množični dogodki in druge katastrofe, ki lahko vplivajo na zavarovalnice in pozavarovalnice.

Za namene odstavka 1, točka (d), makrobonitetni pomisleki vključujejo vsaj verjetne neugodne prihodnje scenarije in tveganja, povezana s kreditnim ciklom in gospodarskim upadom, črednim vedenjem pri naložbah ali prekomernimi koncentracijami izpostavljenosti na sektorski ravni.

1b. Države članice zagotovijo, da je analiza, ki se zahteva v skladu z odstavkom 1, točka (d), sorazmerna z naravo tveganj ter obsegom in zapletenostjo dejavnosti podjetij. Države članice zagotovijo, da zavarovalnicam in pozavarovalnicam, ki so v skladu s členom 29c razvrščene kot podjetja z nizkim profilom tveganj, in podjetjem, ki so pridobila predhodno nadzornikovo odobritev v skladu s členom 29d, ni treba izvesti analize iz odstavka 1, točka (e).“;

(c) vstavi se naslednji odstavek 2b:

„2b. Kadar zavarovalnica ali pozavarovalnica uporabi prilagoditev za nestanovitnost iz člena 77d, ocena iz odstavka 1 tega člena poleg tega vključuje obseg odstopanja profila tveganja zadevnega podjetja od predpostavk, na katerih temelji prilagoditev za nestanovitnost.“;

(d) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Zavarovalnice in pozavarovalnice izvedejo oceno iz odstavka 1 letno in brez odlašanja po vsaki pomembni spremembi v njihovem profilu tveganj.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka lahko zavarovalnice izvedejo oceno iz odstavka 1 vsaj vsaki dve leti in brez odlašanja po vsaki pomembni spremembi v njihovem profilu tveganja, razen če nadzorni organ na podlagi posebnih okoliščin podjetja ugotovi, da je potrebna pogostejša ocena, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) zavarovalnica je razvrščena kot podjetje z nizkim profilom tveganj;

(b) zavarovalnica je lastna zavarovalnica ali lastna pozavarovalnica, ki izpolnjuje vsa naslednja merila:

(i) vsi zavarovanci in upravičenci so pravne osebe skupine, katere del je lastna zavarovalnica ali lastna pozavarovalnica, ali fizične osebe, ki so upravičene do kritja v okviru zavarovalnih polic te skupine, posli s fizičnimi osebami, ki so upravičene do kritja v okviru zavarovalnih polic skupine, pa ostajajo pod 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij;

(ii) zavarovalne obveznosti in zavarovalne pogodbe, iz katerih izhajajo pozavarovalne obveznosti lastne zavarovalnice ali lastne pozavarovalnice, ne vsebujejo nobenega obveznega zavarovanja odgovornosti do tretjih oseb.

Izvzetje iz letne ocene podjetju ne preprečuje stalnega opredeljevanja, merjenja, spremljanja in upravljanja tveganj ter poročanja o njih.“;

(e) doda se naslednji odstavek 8:

„8. Kadar imajo makrobonitetni mandat organi, ki niso nadzorni organi, države članice za namene odstavka 1, točki (d) in (e), tega člena zagotovijo, da nadzorni organi ugotovitve iz svojih makrobonitetnih ocen lastnih ocen tveganja in solventnosti zavarovalnic in pozavarovalnic iz člena 45 delijo z zadevnimi nacionalnimi organi z makrobonitetnim mandatom.

Države članice zagotovijo, da nadzorni organi sodelujejo z vsemi nacionalnimi organi z makrobonitetnim mandatom, da bi analizirali rezultate in po potrebi opredelili morebitne makrobonitetne pomisleke glede tega, kako bi lahko podjetja vplivala na makroekonomski razvoj in razvoj na finančnih trgih.

Države članice zagotovijo, da nadzorni organi z zadevnim podjetjem delijo vse makrobonitetne pomisleke in zadevne vhodne parametre, pomembne za oceno.“;

(25) vstavi se naslednji člen 45a:

„Člen 45a

Analiza podnebnega scenarija

1. Za namene opredelitve in ocene tveganj iz člena 45(2) zadevno podjetje oceni tudi, ali je kakor koli pomembno izpostavljeno tveganjem, povezanim s podnebnimi spremembami. Podjetje dokaže pomembnost svoje izpostavljenosti tveganjem, povezanim s podnebnimi spremembami, v oceni iz člena 45(1).

2. Kadar je zadevno podjetje pomembno izpostavljeno tveganjem, povezanim s podnebnimi spremembami, določi vsaj dva dolgoročna podnebna scenarija, vključno z naslednjima:

(a) dolgoročni podnebni scenarij, pri katerem se globalna temperatura dvigne za manj kot dve stopinji Celzija;

(b) dolgoročni podnebni scenarij, pri katerem se globalna temperatura dvigne za dve stopinji Celzija ali več.

3. Ocena iz člena 45(1) v rednih časovnih presledkih vsebuje analizo učinka dolgoročnih podnebnih scenarijev, določenih v skladu z odstavkom 2 tega člena, na poslovanje podjetja. Ti časovni presledki so sorazmerni z naravo, obsegom in

zapletenostjo tveganj, povezanih s podnebnimi spremembami, ki so del poslovanja podjetja, vendar niso daljši od treh let.

4. Dolgoročni podnebni scenariji iz odstavka 2 se pregledajo vsaj vsaka tri leta in se po potrebi posodobijo.

5. Z odstopanjem od odstavkov 2, 3 in 4 zavarovalnicam in pozavarovalnicam, ki so razvrščene kot podjetja z nizkim profilom tveganj, ni treba niti določiti podnebnih scenarijev niti oceniti njihovega učinka na poslovanje podjetja.“;

(26) člen 51 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice ob upoštevanju informacij, ki se zahtevajo v odstavku 3 tega člena, in načel iz člena 35(4) od zavarovalnic in pozavarovalnic zahtevajo, da vsako leto javno razkrijejo poročilo o svoji solventnosti in finančnem položaju.

Poročilo o solventnosti in finančnem položaju vsebuje dva ločena dela. Prvi del je sestavljen iz informacij, naslovljenih na imetnike polic in upravičence, drugi del pa je sestavljen iz informacij, naslovljenih na druge udeležence na trgu. Oba dela se razkrijeta ločeno ali skupaj, pri čemer je jasno navedeno, da je poročilo o solventnosti in finančnem položaju sestavljeno iz obeh delov.“;

(b) odstavek 1a se nadomesti z naslednjim:

„1a. Del poročila o solventnosti in finančnem položaju, ki vsebuje informacije, naslovljene na imetnike polic in upravičence, vsebuje naslednje informacije:

(a) opis poslovanja in uspešnosti podjetja; ter

(b) kratek opis upravljanja kapitala in profila tveganja podjetja.“;

(c) vstavita se naslednja odstavka 1b in 1c:

„1b. Del poročila o solventnosti in finančnem položaju, ki vsebuje informacije, naslovljene na druge udeležence na trgu, vsebuje naslednje informacije, bodisi v celoti bodisi s sklicevanjem na po naravi in obsegu enakovredne informacije, ki so bile javno razkrite na podlagi drugih pravnih ali regulativnih zahtev:

(a) opis sistema upravljanja;

(b) opis osnov in metod, uporabljenih za vrednotenje, in sicer ločeno za sredstva, zavarovalno-tehnične rezervacije in druge obveznosti;

(c) opis upravljanja kapitala in profila tveganja, vključno vsaj z naslednjim:

(i) strukturo in zneskom lastnih sredstev ter njihovo kakovostjo;

(ii) zneski zahtevanega solventnostnega kapitala in zahtevanega minimalnega kapitala;

(iii) za zavarovalnice in pozavarovalnice, pomembne za finančno stabilnost finančnih sistemov v Uniji, informacijami o občutljivosti na tveganje;

(iv) možnostjo iz člena 304, ki se uporablja za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala;

(v) podatki, ki omogočajo ustrezno razumevanje glavnih razlik med temeljnimi predpostavkami standardne formule in temeljnimi

predpostavkami katerega koli notranjega modela, ki ga je podjetje uporabilo za izračun svojega zahtevanega solventnostnega kapitala;

(vi) zneskom kakršne koli neskladnosti z zahtevanim minimalnim kapitalom ali kakršne koli pomembne neskladnosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom v obdobju poročanja, tudi če je bila pozneje odpravljena, z obrazložitvijo njenega vzroka in posledic kot tudi kakršnih koli popravnih ukrepov, ki so bili sprejeti.

1c. Kadar se uporabi uskladivena prilagoditev iz člena 77b, opis iz odstavka 1b, točke (b), (c)(i) in (c)(ii), tega člena opisuje tudi uskladiveno prilagoditev ter portfelj obveznosti in dodeljenih sredstev, za katera se uporabi uskladivena prilagoditev, pa tudi količinsko opredelitev učinka spremembe uskladivene prilagoditve na nič na finančno stanje podjetja.

Opis iz odstavka 1b, točke (b), (c)(i) in (c)(ii), tega člena vsebuje tudi izjavo o tem, ali podjetje uporablja prilagoditev za nestanovitnost iz člena 77d, in kadar se prilagoditev za nestanovitnost uporablja, razkrije naslednje informacije:

(a) količinsko opredelitev učinka spremembe prilagoditve za nestanovitnost na nič na finančno stanje podjetja;

(b) za vsako zadevno valuto ali po potrebi državo prilagoditev za nestanovitnost, izračunano v skladu s členom 77d, in ustrezne najboljše ocene za zavarovalne ali pozavarovalne obveznosti.“;

(d) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Opis iz odstavka 1b, točka (c)(i), vključuje analizo vseh pomembnih sprememb v primerjavi s prejšnjim obdobjem poročanja in obrazložitev vseh pomembnih razlik v zvezi z vrednostjo takšnih elementov v računovodskih izkazih ter kratek opis prenosljivosti kapitala.

Razkritje zahtevanega solventnostnega kapitala iz odstavka 1b, točka (c)(ii), tega člena ločeno prikaže znesek, izračunan v skladu s poglavjem VI, oddelek 4, pododdelka 2 in 3, ter kakršen koli kapitalski pribitek, naložen v skladu s členom 37, ali vpliv posebnih parametrov, ki jih mora uporabljati zavarovalnica ali pozavarovalnica v skladu s členom 110, skupaj z jedrnatimi informacijami o njihovi utemeljitvi s strani zadevnega nadzornega organa.

Kjer je ustrezno, razkritje zahtevanega solventnostnega kapitala vključuje navedbo, da je njegov končni znesek še vedno predmet nadzorne ocene.“;

(e) dodajo se naslednji odstavki 3 do 8:

„3. Od lastnih zavarovalnic se ne zahteva, da razkrijejo del, naslovljen na imetnike polic in upravičence, v del, naslovljen na druge udeležence na trgu, pa morajo vključiti kvantitativne podatke, ki se zahtevajo z izvedbenim tehničnim standardom iz člena 56, samo če ta podjetja izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) vsi zavarovanci in upravičenci so pravne osebe skupine, katere del je lastna zavarovalnica, ali fizične osebe, ki so upravičene do kritja v okviru zavarovalnih polic te skupine, posli s fizičnimi osebami, ki so upravičene do kritja v okviru zavarovalnih polic skupine, pa ostajajo pod 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij;

(b) zavarovalne obveznosti lastne zavarovalnice ne vsebujejo nobenega obveznega zavarovanja odgovornosti do tretjih oseb.

4. Od lastnih pozavarovalnic se ne zahteva, da razkrijejo del, naslovljen na imetnike polic in upravičence. Od takih podjetij se zahteva, da vključijo kvantitativne podatke, ki se zahtevajo z izvedbenimi tehničnimi standardi iz člena 56, in del, naslovljen na druge deležnike, samo če ta podjetja izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) vsi zavarovanci in upravičenci so pravne osebe skupine, katere del je lastna pozavarovalnica, ali fizične osebe, ki so upravičene do kritja v okviru zavarovalnih polic te skupine, posli s fizičnimi osebami, ki so upravičene do kritja v okviru zavarovalnih polic skupine, pa ostajajo pod 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij;

(b) zavarovalne pogodbe, iz katerih izhajajo pozavarovalne obveznosti lastne pozavarovalnice, se ne nanašajo na nobeno obvezno zavarovanje odgovornosti do tretjih oseb;

(c) obstoječa posojila z matično družbo ali katero koli družbo v skupini, vključno z združenimi denarnimi sredstvi skupin, ne presegajo 20 % skupnih sredstev, ki jih ima lastna pozavarovalnica;

(d) največjo izgubo, ki izhaja iz bruto zavarovalno-tehničnih rezervacij, je mogoče oceniti deterministično brez uporabe stohastičnih metod.

5. Z odstopanjem od odstavka 1 pozavarovalnice ne smejo razkriti dela poročila o solventnosti in finančnem položaju, naslovljenega na imetnike polic in upravičence.

6. Z odstopanjem od odstavka 1b tega člena lahko zavarovalnice, ki so razvrščene kot podjetja z nizkim profilom tveganj, v delu poročila o solventnosti in finančnem položaju, ki ga sestavljajo informacije, naslovljene na druge udeležence na trgu, razkrijejo samo kvantitativne podatke, ki se zahtevajo z izvedbenimi tehničnimi standardi iz člena 56, če vsaka tri leta razkrijejo celovito poročilo, ki vsebuje vse informacije, zahtevane v tem členu.

7. Države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice vsako leto ali manj pogosto predložijo podatke iz tega člena v 18 tednih po koncu poslovnega leta podjetja.

8. Kot del poročila iz odstavka 1 tega člena morajo zavarovalnice in pozavarovalnice za namene določitve zavarovalno-tehničnih rezervacij v skladu s členom 77 razkriti učinek uporabe časovne strukture netvegane obrestne mere, določene brez uporabe prehodnega ukrepa za ekstrapolacijo iz člena 77e(1), točka (aa), namesto ustrezne časovne strukture netvegane obrestne mere.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se zahteva po razkritju ne uporablja za valuto, za katero velja eno od naslednjega:

(i) delež prihodnjih denarnih tokov, povezanih z zavarovalnimi ali pozavarovalnimi obveznostmi v navedeni valuti, glede na vse prihodnje denarne tokove, povezane z zavarovalnimi ali pozavarovalnimi obveznostmi, ne presega 5 %;

(ii) v zvezi s prihodnjimi denarnimi tokovi, povezanimi z zavarovalnimi ali pozavarovalnimi obveznostmi v tej valuti, delež prihodnjih denarnih tokov, ki se nanašajo na zapadlosti, pri katerih se ustrezna časovna struktura netvegane obrestne mere ekstrapolira, glede na vse prihodnje

denarne tokove, povezane z zavarovalnimi ali pozavarovalnimi obveznostmi, ne presega 10 %.“;

(27) vstavi se naslednji člen 51a:

„Člen 51a
Revizijske zahteve

1. Za zavarovalnice in pozavarovalnice, ki niso podjetja z nizkim profilom tveganj, lastne zavarovalnice in lastne pozavarovalnice, je bilanca stanja, razkrita kot del poročila o solventnosti in finančnem položaju ali kot del skupnega poročila o solventnosti in finančnem položaju, predmet revizije.

2. Države članice lahko razširijo obveznost iz odstavka 1 na lastne zavarovalnice in lastne pozavarovalnice.

3. Revizijo izvede zakoniti revizor ali revizijsko podjetje v skladu z veljavnimi mednarodnimi standardi, razen če ta direktiva ali delegirani akti, sprejeti v skladu z njo, določajo druga načela in zahteve za oceno katere koli postavke v bilanci stanja. Zakoniti revizorji in revizijska podjetja pri opravljanju te naloge izpolnjujejo dolžnosti revizorjev iz člena 72.

4. Zavarovalnice in pozavarovalnice nadzornemu organu skupaj s poročilom o solventnosti in finančnem položaju predložijo ločeno poročilo, vključno z opisom narave in rezultatov revizije, ki ga pripravi zakoniti revizor ali revizijsko podjetje.“;

(28) člen 52 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se dodata naslednji točki (e) in (f):

„(e) število zavarovalnic in pozavarovalnic, deljeno s podjetji z nizkim profilom tveganj in drugimi, ki uporabljajo poenostavitve ali druge ukrepe za sorazmernost, in ukrepe za sorazmernost, ki jih uporablja posamezno podjetje;

(f) število skupin, deljeno s skupinami z nizkim profilom tveganj in drugimi, ki uporabljajo poenostavitve ali druge ukrepe za sorazmernost, in ukrepe za sorazmernost, ki jih uporablja posamezna skupina.“;

(b) v odstavku 2 se doda se naslednja točka (f):

„(f) za vsako državo članico število zavarovalnic in pozavarovalnic ter število skupin, deljeno s podjetji z nizkim profilom tveganj in drugimi, ki uporabljajo poenostavitve ali druge ukrepe za sorazmernost, ter poenostavitve in druge ukrepe za sorazmernost, ki jih uporablja posamezno podjetje.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. EIOPA zagotovi podatke iz odstavka 2 Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji, in sicer skupaj s poročilom, ki navaja stopnjo nadzorne konvergence pri uporabi kapitalskih pribitkov in pri uporabi ukrepov za sorazmernost med nadzornimi organi v različnih državah članicah.“;

(29) v členu 53 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Odstavka 1 in 2 tega člena se ne uporabljata za podatke iz člena 51(1), točka (c).“;

(30) v členu 56 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Komisija v skladu s členom 301a sprejme delegirane akte, s katerimi podrobneje opredeli informacije, ki jih morajo razkriti zavarovalnice in pozavarovalnice. Komisija lahko v skladu s členom 301a sprejme delegirane akte za spremembo rokov iz člena 51(7), če je sprememba potrebna zaradi izrednih zdravstvenih razmer, naravnih nesreč in drugih izrednih dogodkov.“;

- (31) v členu 58(3) se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) reguliran ali se nahaja zunaj Unije ali

(b) fizična ali pravna oseba, ki ni podvržena nadzoru v skladu s to direktivo, Direktivo 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta*, Direktivo 2013/36/EU ali Direktivo 2014/65/EU.

* Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).“;

- (32) v členu 60(1), točka (a), se besede „točke 2 člena 1a, Direktive 85/611/EGS“ nadomestijo z besedami „člena 2(1), točka (b), Direktive 2009/65/ES“;

- (33) v členu 62, prvi odstavek, se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Če je verjetno, da bo vpliv, ki ga izvajajo osebe iz člena 57, škodoval dobremu in preudarnemu upravljanju zavarovalnice ali pozavarovalnice, države članice od nadzornega organa matične države članice zadevnega podjetja, v katerem imajo, želijo pridobiti ali povečajo kvalificirani delež, sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi odpravijo navedeno stanje.“;

- (34) v členu 63, drugi odstavek, se besede „Direktivi 2004/39/ES“ nadomesti z besedami „Direktivi 2014/65/EU“;

- (35) v členu 72(1) se besede „člena 51 Direktive 78/660/EGS, člena 37 Direktive 83/349/EGS ali člena 31 Direktive 85/611/EGS“ nadomesti z besedami „člena 34 ali 35 Direktive 2013/34/EU ali člena 73 Direktive 2009/65/ES“;

- (36) v členu 77 se dodata odstavka 6 in 7:

„6. Kadar zavarovalne in pozavarovalne pogodbe vključujejo finančne opcije in jamstva, metode, uporabljene za izračun najboljše ocene, ustrezno odražajo, da je sedanja vrednost denarnih tokov, ki izhajajo iz teh pogodb, lahko odvisna tako od pričakovanega izida prihodnjih dogodkov in razvoja kot tudi od morebitnih odstopanj dejanskega izida od pričakovanega v nekaterih scenarijih.

7. Ne glede na odstavek 6 lahko zavarovalnice in pozavarovalnice, ki so razvrščene kot podjetja z nizkim profilom tveganj, uporabijo preudarno deterministično vrednotenje najboljše ocene za obveznosti iz življenjskih zavarovanj z opcijami in jamstvi, ki se ne štejejo za pomembne.“;

- (37) člen 77a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 77a

Ekstrapolacija ustrezne časovne strukture netvegane obrestne mere

1. Pri določanju ustrezne časovne strukture netvegane obrestne mere iz člena 77(2) se uporabijo informacije, ki izhajajo iz ustreznih finančnih instrumentov, in zagotovi skladnost z njimi. Pri tem določanju se upoštevajo ustrezni finančni instrumenti tistih

zapadlosti, pri katerih so trgi za te finančne instrumente razviti, likvidni in pregledni. Ustrezna časovna struktura netvegane obrestne mere se ekstrapolira za zapadlosti, daljše od prve točke glajenja. Prva točka glajenja za valuto je najdaljša zapadlost, za katero so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) trgi za finančne instrumente s to zapadlostjo so razviti, likvidni in pregledni;
- (b) odstotek neporavnanih obveznic te ali daljše zapadlosti med vsemi neporavnanimi obveznicami, denominiranimi v tej valuti, je dovolj visok.

Ekstrapolirani del ustrezne časovne strukture netvegane obrestne mere temelji na terminskih tečajih, ki nemoteno konvergirajo od enega terminskega tečaja ali njihovega sklopa v zvezi z najdaljšimi zapadlostmi, za katere je mogoče spremljati obveznice na razvitem, likvidnem in preglednem trgu, do končnega terminskega tečaja.

Ekstrapolirani del ustreznih netveganih obrestnih mer upošteva informacije iz finančnih instrumentov, ki niso obveznice, za zapadlosti, pri katerih se ekstrapolira ustrezna časovna struktura netvegane obrestne mere ter pri katerih so trgi za te finančne instrumente razviti, likvidni in pregledni.

2. Za namene odstavka 1, drugi pododstavek, se lahko izberejo kateri koli parametri, ki določajo hitrost konvergence terminskih obrestnih mer h končnemu terminskemu tečaju ekstrapolacije, tako da je časovna struktura netvegane obrestne mere na [Urad za publikacije: vstaviti datum začetka uporabe] dovolj podobna časovni strukturi netvegane obrestne mere na ta datum, določeni v skladu s pravili za ekstrapolacijo, ki se uporabljajo na [Urad za publikacije: vstaviti datum en dan pred datumom začetka uporabe]. Navedeni parametri ekstrapolacije se v prehodnem obdobju linearno zmanjšajo na začetku vsakega koledarskega leta. Končni parametri ekstrapolacije se uporabljajo od 1. januarja 2032.

Prehodni mehanizem iz prvega pododstavka ne vpliva na določitev razvitosti, likvidnosti in preglednosti finančnih trgov ter prve točke glajenja iz odstavka 1.“;

(38) člen 77d se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Zavarovalnica in pozavarovalnica lahko uporabi prilagoditev za nestanovitnost za ustrezno časovno strukturo netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene iz točke 77(2), kar morajo predhodno odobriti nadzorni organi, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) prilagoditev za nestanovitnost za dano valuto se uporabi pri izračunu najboljše ocene vseh zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti podjetja, denominiranih v navedeni valuti, če ustrezna časovna struktura netvegane obrestne mere, ki se uporablja za izračun najboljše ocene za te obveznosti, ne vključuje uskladih prilagoditev iz člena 77b;

(b) podjetje nadzornemu organu zadovoljivo dokaže, da ima vzpostavljene ustrezne postopke za izračun prilagoditve za nestanovitnost v skladu z odstavkoma 3 in 4 tega člena.“;

(b) vstavita se odstavka 1a in 1b:

„1a. Ne glede na odstavek 1 tega člena lahko zavarovalnice in pozavarovalnice, ki so pred [Urad za publikacije: vstaviti datum eno leto pred datumom začetka

uporabe] uporabljale prilagoditev za nestanovitnost za ustrezno časovno strukturo netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene iz člena 77(2), brez predhodne odobritve nadzornega organa še naprej uporabljajo prilagoditev za nestanovitnost, če so skladne z odstavkom 1, točki (a) in (b), tega člena od [Urad za publikacije: vstaviti datum začetka uporabe].

1b. Države članice zagotovijo, da imajo nadzorni organi pooblastilo, da od zavarovalnice in pozavarovalnice zahtevajo, da preneha uporabljati prilagoditev za nestanovitnost za ustrezno časovno strukturo netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene iz člena 77(2), če podjetje ne izpolnjuje več pogojev iz odstavka 1 tega člena. Ko podjetje ponovno vzpostavi skladnost z odstavkom 1, točki (a) in (b), tega člena, lahko nadzorne organe zaprosi za predhodno odobritev za uporabo prilagoditve za nestanovitnost za ustrezno časovno strukturo netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene v skladu z odstavkom 1 tega člena.“;

(c) odstavki 2 do 4 se nadomestijo z naslednjimi:

„2. Za vsako zadevno valuto prilagoditev za nestanovitnost za ustrezno časovno strukturo netvegane obrestne mere temelji na razmiku med obrestno mero, ki bi jo bilo mogoče dobiti iz referenčnega portfelja naložb v dolžniške instrumente za to valuto, in stopnjami ustrezne časovne strukture osnovne netvegane obrestne mere za to valuto.

Referenčni portfelj naložb v dolžniške instrumente za valuto je reprezentativen za sredstva, ki so denominirana v tej valuti, v katera so zavarovalnice in pozavarovalnice vložile za kritje najboljše ocene za zavarovalne in pozavarovalne obveznosti v tej valuti.

3. Znesek prilagoditve za nestanovitnost za netvegane obrestne mere za valuto se izračuna na naslednji način:

$$VA_{cu} = 85\% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu}$$

kjer

(a) VA_{cu} je prilagoditev za nestanovitnost za valuto cu ;

(b) $CSSR_{cu}$ je količnik občutljivosti na kreditne razmike zavarovalnice ali pozavarovalnice za valuto cu ;

(c) RCS_{cu} je razmik s popravkom za tveganje za valuto cu .

$CSSR_{cu}$ ni negativen in ni višji od ena. Njegove vrednosti so nižje od nič, kadar je občutljivost sredstev zavarovalnice ali pozavarovalnice v valuti na spremembe kreditnih razmikov nižja od občutljivosti zavarovalno-tehničnih rezervacij navedenega podjetja v tej valuti na spremembe obrestnih mer.

RSC_{cu} se izračuna kot razlika med razmikom iz odstavka 2 in deležem tega razmika, ki se lahko pripiše realistični oceni pričakovanih izgub ali nepričakovanega kreditnega tveganja ali drugega tveganja pri sredstvih.

VA_{cu} se uporabi za ustrezne netvegane obrestne mere časovne strukture, ki se ne izračunajo z ekstrapolacijo v skladu s členom 77a. Kadar ekstrapolirani del ustreznih netveganih obrestnih mer upošteva informacije iz finančnih instrumentov, ki niso obveznice, v skladu s členom 77a(1), se VA_{cu} uporablja tudi za netvegane obrestne mere, ki izhajajo iz teh finančnih instrumentov.

Ekstrapolacija ustrezne netvegane obrestne mere časovne strukture temelji na teh prilagojenih netveganih obrestnih merah.

4. Za euro se prilagoditev za nestanovitnost poveča z makro prilagoditvijo za nestanovitnost. Makro prilagoditev za nestanovitnost se izračuna na naslednji način:

$$VA_{Euro,macro} = 85\% \cdot CSSR_{Euro} \cdot \max(RCS_{co} - 1,3 \cdot RCS_{Euro}; 0) \cdot \omega_{co}$$

kjer

- (a) $VA_{Euro,macro}$ je makro prilagoditev za nestanovitnost za državo co ;
- (b) $CSSR_{Euro}$ je količnik občutljivosti na kreditne razmike zavarovalnice ali pozavarovalnice za euro;
- (c) RCS_{co} je razmik s popravkom za tveganje za državo co ;
- (d) RCS_{Euro} je razmik s popravkom za tveganje za euro;
- (e) ω_{co} je faktor prilagoditve za državo za državo co .

$CSSR_{Euro}$ se izračuna kot količnik občutljivosti na kreditne razmike zavarovalnice ali pozavarovalnice za euro v skladu z odstavkom 3.

RCS_{co} se izračuna enako kot razmik s popravkom za tveganje za euro v skladu z odstavkom 3, le da temelji na referenčnem portfelju, ki je reprezentativen za sredstva, v katera zavarovalnice in pozavarovalnice vlagajo za kritje najboljše ocene za zavarovalne in pozavarovalne obveznosti proizvodov, ki so v prodaji na zavarovalniškem trgu te države in denominirani v eurih.

RSC_{Euro} se izračuna kot razmik s popravkom za tveganje za euro v skladu z odstavkom 3.

Faktor prilagoditve za državo iz točke (e) se izračuna na naslednji način:

$$\omega_{co} = \max\left(\min\left(\frac{RCS_{co}^* - 0,6\%}{0,3\%}; 1\right); 0\right)$$

Pri tem je RSC_{co}^* razmik s popravkom za tveganje za državo co iz prvega pododstavka, točka (d), pomnožen z odstotkom naložb v dolžniške instrumente glede na skupna sredstva, ki jih imajo zavarovalnice in pozavarovalnice z dovoljenjem v državi co .“;

(39) člen 77e se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) vstavi se naslednja točka (aa):

„(aa) za namene razkritij v skladu s členom 51(8) ustrezno časovno strukturo netvegane obrestne mere brez uskladitvene prilagoditve ali prilagoditve za nestanovitnost, ki je določena brez uporabe prehodnega ukrepa za ekstrapolacijo iz odstavka 2 navedenega člena;“;

(ii) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) za vsako zadevno valuto in nacionalni zavarovalniški trg razmik s popravkom za tveganje iz člena 77d(3) oziroma (4);“;

(iii) doda se naslednja točka (d):

„(d) za vsako zadevno državo članico odstotek naložb v dolžniške instrumente glede na skupna sredstva, ki jih imajo zavarovalnice in pozavarovalnice z dovoljenjem v državi, kot je navedeno v členu 77d(4).“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 1a:

„1a. EIOPA vsaj enkrat letno za vsako zadevno valuto in vsako zapadlost, pri kateri so trgi za zadevne finančne instrumente ali obveznice s to zapadlostjo razviti, likvidni in pregledni, določi in objavi odstotek obveznic s to ali daljšo zapadlostjo med vsemi obveznicami, denominiranimi v tej valuti, kot je navedeno v členu 77a(1).“;

(c) v odstavku 2 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Za zagotovitev enotnih pogojev za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij in osnovnih lastnih sredstev lahko Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi za vsako zadevno valuto določi tehnične informacije iz odstavka 1 tega člena in prvo točko glajenja v skladu s členom 77a(1). V teh izvedbenih aktih se lahko uporabijo informacije, ki jih EIOPA objavi v skladu z odstavkom 1 tega člena.“;

(d) v odstavku 3 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„V zvezi z valutami, pri katerih razmik s popravkom za tveganje iz odstavka 1, točka (c), ni določen v izvedbenih aktih iz odstavka 2, se za izračun najboljše ocene ne uporabi prilagoditev za nestanovitnost za ustrezno časovno strukturo netvegane obrestne mere. Za države članice, katerih valuta je euro in pri katerih razmik s popravkom za tveganje iz odstavka 1, točka (c), ter odstotek iz odstavka 1, točka (d), nista določena v izvedbenih aktih iz odstavka 2, se prilagoditvi za nestanovitnost ne doda nobena makro prilagoditev za nestanovitnost.“;

(e) doda se naslednji odstavek 4:

„4. Za namene odstavka 2 tega člena se prva točka glajenja za valuto, določena v izvedbenem aktu, ne spremeni, razen če ocena odstotkov obveznic z zapadlostjo, ki je enaka ali večja od določene zapadlosti, med vsemi obveznicami, denominiranimi v tej valuti, pokaže drugo prvo točko glajenja v skladu s členom 77a(1) in odstotek iz delegiranih aktov iz člena 86(1), točka (b)(iii), vsaj dve zaporedni leti.“;

(40) člen 86 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) vstavi se naslednja točka (aa):

„(aa) preudarno deterministično vrednotenje iz člena 77(7) in pogoje, pod katerimi se lahko to vrednotenje uporabi za vrednotenje najboljše ocene zavarovalno-tehničnih rezervacij z opcijami in jamstvi;“;

(ii) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) metodologije, načela in tehnike za določanje ustrezne časovne strukture netvegane obrestne mere, ki bo uporabljena za izračun najboljše ocene iz člena 77(2), zlasti:

- (i) formulo za ekstrapolacijo iz člena 77a(1), vključno s parametri, ki določajo hitrost konvergence ekstrapolacije;
 - (ii) metodo za določitev razvitosti, likvidnosti in preglednosti trgov obveznic iz člena 77a(1);
 - (iii) odstotek, pod katerim se delež obveznic z zapadlostjo, daljšo ali enako dani zapadlosti, med vsemi obveznicami šteje kot nizek za namene člena 77a(1);“;
- (iii) točka (i) se nadomesti z naslednjim:
 - „(i) metode in predpostavke za izračun prilagoditve za nestanovitnost iz člena 77d, vključno z naslednjim:
 - (i) formulo za izračun razmika iz odstavka 2 navedenega člena;
 - (ii) formulo za izračun količnika občutljivost na kreditne razmike iz odstavkov 3 in 4 navedenega člena;
 - (iii) za vsak zadevni razred sredstev odstotkom razmika, ki predstavlja delež, ki se lahko pripiše realistični oceni pričakovanih izgub ali nepričakovanega kreditnega ali drugih tveganj pri sredstvih, kot je navedeno v členu 77d(3);
 - (iv) prehodnim mehanizmom iz člena 77a(2);“;
- (b) vstavi se naslednji odstavek 1a:

„1a. Komisija lahko v skladu s členom 301a sprejme delegirane akte, s katerimi določi merila za sredstva, ki so primerna za vključitev v portfelj sredstev iz člena 77b(1), točka (a).“;
- (c) vstavi se naslednji odstavek 2a:

„2a. EIOPA za zagotovitev enotnih pogojev uporabe člena 77(7) pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, ki določajo niz scenarijev, ki se uporabijo za preudarno deterministično vrednotenje najboljših ocen za obveznosti iz življenjskih zavarovanj iz navedenega odstavka.

EIOPA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do [Urad za publikacije: vstaviti datum 12 mesecev po začetku veljavnosti].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje teh izvedbenih tehničnih standardov v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1094/2010.“;
- (41) člen 92 se spremeni:
 - (a) odstavek 1a se nadomesti z naslednjim:

„1a. Komisija v skladu s členom 301a sprejme delegirane akte, s katerimi se določi obravnava udeležb v smislu člena 212(2), tretji pododstavek, v finančnih in kreditnih institucijah v zvezi z določitvijo lastnih sredstev, vključno s pristopi za odbitke pomembnih udeležb v kreditnih in finančnih institucijah od osnovnih lastnih sredstev zavarovalnice ali pozavarovalnice.

Ne glede na odbitke udeležb od lastnih sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala, kot je določeno v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s prvim pododstavkom, lahko nadzorni organi za namene določitve osnovnih lastnih sredstev iz člena 88 zavarovalnici ali

pozavarovalnici dovolijo, da ne odbije vrednosti svoje udeležbe v kreditni ali finančni instituciji, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) zavarovalnica ali pozavarovalnica je v enem od položajev, opisanih v točki (i) ali (ii) te točke:
 - (i) kreditna ali finančna institucija in zavarovalnica ali pozavarovalnica pripadata isti skupini, kot je opredeljena v členu 212, za katero se uporablja nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točke (a), (b) in (c), za povezano kreditno ali finančno institucijo pa se ne uporablja odbitek iz člena 228(6);
 - (ii) nadzorni organi zahtevajo ali dovolijo, da zavarovalnice ali pozavarovalnice uporabljajo tehnične metode izračunavanja v skladu s Prilogo I, del II, k Direktivi 2002/87/ES, kreditna ali finančna institucija pa je v skladu z navedeno direktivo vključena v isti dopolnilni nadzor kot zavarovalnica ali pozavarovalnica;
 - (b) nadzorni organi so zadovoljni z ravno integriranega upravljanja, upravljanja tveganja in notranjega nadzora v zvezi s podjetji, ki spadajo na področje nadzora skupine iz točke (a)(i) tega pododstavka ali na področje dopolnilnega nadzora iz točke (a)(ii) tega pododstavka;
 - (c) povezana udeležba v kreditni ali finančni instituciji je kapitalska naložba strateške narave, kot je določeno v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 111(1), točka (m).“;
- (b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:
- „2. Udeležbe v finančnih in kreditnih institucijah iz odstavka 1a zajemajo:
- (a) udeležbe, ki jih imajo zavarovalnice in pozavarovalnice v:
 - (i) kreditnih in finančnih institucijah v smislu člena 4(1), točki 1 in 26, Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (ii) investicijskih podjetjih v smislu člena 4(1), točka 1, Direktive 2014/65/EU;
 - (b) instrumente dodatnega temeljnega kapitala iz člena 52 Uredbe (EU) št. 575/2013 in instrumente dodatnega kapitala iz člena 63 navedene uredbe ter instrumente dodatnega temeljnega kapitala in instrumente dodatnega kapitala v smislu člena 9 Uredbe (EU) 2019/2033, ki jih imajo zavarovalnice in pozavarovalnice v zvezi s subjekti iz točke (a) tega odstavka, v katerih imajo udeležbo.“;
- (42) v členu 95 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:
- „V ta namen se zavarovalnice in pozavarovalnice, kjer je primerno, sklicujejo na seznam postavk lastnih sredstev iz člena 97(1).“;
- (43) v členu 96 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:
- „Brez poseganja v člen 95 in člen 97(1) se za namene te direktive uporabljajo naslednje razvrstitve:
- (1) presežna sredstva, ki spadajo v člen 91(2), se razvrstijo v stopnjo 1;

- (2) akreditivi in jamstva, ki jih ima neodvisni skrbnik v skrbništvu za zavarovalne upnike in ki jih zagotovijo kreditne institucije z dovoljenjem v skladu z Direktivo 2013/36/EU, se razvrstijo v stopnjo 2;
- (3) kakršne koli prihodnje terjatve, ki jih imajo lahko ladjarske družbe za vzajemno zavarovanje ali ladjarske družbe, ki delujejo po načelu vzajemnosti, s spremenljivimi prispevki in ki zavarujejo samo tveganja, razvrščena v razrede 6, 12 in 17 iz dela A Priloge I, do svojih članov s pozivom za dodatne prispevke v naslednjih 12 mesecih, se razvrstijo v stopnjo 2.“;
- (44) v členu 106 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:
- „3. Simetrična prilagoditev standardni kapitalski zahtevi lastniških vrednostnih papirjev, ki krije tveganje v povezavi s spremembami ravni cen lastniških vrednostnih papirjev, ne privede do uporabe kapitalске zahteve lastniških vrednostnih papirjev, ki je za več kot 17 odstotnih točk nižja ali višja od standardne kapitalске zahteve lastniških vrednostnih papirjev.“;
- (45) člen 109 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 109

Poenostavitve v standardni formuli

1. Zavarovalnice in pozavarovalnice lahko uporabijo poenostavljen izračun za specifičen podmodul ali modul tveganja, če to utemeljuje narava, obseg ali zahtevnost tveganj, s katerimi se soočajo, in če bi bilo nesorazmerno zahtevati od vseh zavarovalnic in pozavarovalnic, da uporabijo standardizirani izračun.

Za namene tega odstavka se poenostavljeni izračuni kalibrirajo v skladu s členom 101(3).

2. Kadar zavarovalnica ali pozavarovalnica izračuna zahtevani solventnostni kapital in modul ali podmodul tveganja ne predstavlja več kot 5 % osnovnega zahtevanega solventnostnega kapitala iz člena 103, točka (a), lahko podjetje brez poseganja v odstavek 1 tega člena in v člen 102(1) uporablja poenostavljen izračun za navedeni modul ali podmodul tveganja v obdobju največ treh let po tem izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala.

3. Za namene odstavka 2 vsota deležev glede na osnovni zahtevani solventnostni kapital vsakega modula ali podmodula tveganja, za katerega se uporabljajo poenostavljeni izračuni v skladu z odstavkom 2, ne presega 10 %.

Delež modula ali podmodula tveganja glede na osnovni zahtevani solventnostni kapital iz prvega pododstavka je ta delež, izračunan zadnjič, ko je bil modul ali podmodul tveganja izračunan brez poenostavljenega izračuna v skladu z odstavkom 2.“;

- (46) člen 111(1) se spremeni:

- (a) točki (l) in (m) se nadomestita z naslednjim:

„(l) poenostavljene izračune, namenjene specifičnim modulom in podmodulom tveganja iz člena 109(1) ter modulom in podmodulom nebistvenega tveganja iz člena 109(2), kot tudi merila, ki jih morajo izpolnjevati zavarovalnice in pozavarovalnice, vključno z lastnimi zavarovalnicami in lastnimi

pozavarovalnicami, da lahko uporabijo takšne poenostavitve, kot je določeno v členu 109(1);

(m) pristop, ki se uporablja v povezavi s kvalificiranimi deleži v smislu člena 13(21) pri izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala, zlasti pri izračunu podmodula tveganja lastniških vrednostnih papirjev iz člena 105(5), ob upoštevanju verjetnega zmanjšanja nestanovitnosti vrednosti navedenih kvalificiranih deležev zaradi strateške narave teh naložb in vpliva, ki ga ima zavarovalnica ali pozavarovalnica na navedena podjetja, v katera se vlaga;“;

(b) doda se naslednji pododstavek:

„Za namene prvega pododstavka, točka (h), se metode in prilagoditve, ki se uporabljajo za odražanje zmanjšane možnosti za razpršitev tveganja zavarovalnic in pozavarovalnic v povezavi z namenskimi sredstvi, ne uporabljajo za portfelje sredstev, ki niso namenska sredstva, in so namenjeni za kritje ustrezne najboljše ocene zavarovalnih ali pozavarovalnih obveznosti iz člena 77b(1), točka (a).“;

(47) v členu 112 se odstavek 7 nadomesti z naslednjim:

„7. Po prejemu odobritve s strani nadzornih organov za uporabo notranjega modela in vsakič, ko poročajo rezultat izračuna zahtevanega solventnostnega kapitala v skladu s členom 102(1), zavarovalnice in pozavarovalnice nadzornim organom zagotovijo oceno zahtevanega solventnostnega kapitala, določeno v skladu s standardno formulo iz pododdelka 2.“;

(48) v členu 122 se doda naslednji odstavek 5:

„5. Države članice lahko zavarovalnicam in pozavarovalnicam dovolijo, da v svojem notranjem modelu upoštevajo učinek gibanj kreditnega razmika na prilagoditev za nestanovitnost, izračunano v skladu s členom 77d, samo če:

(a) metoda za upoštevanje učinka gibanj kreditnega razmika na prilagoditev za nestanovitnost za euro ne upošteva možnega povečanja prilagoditve za nestanovitnost z makro prilagoditvijo za nestanovitnost v skladu s členom 77d(4);

(b) zahtevani solventnostni kapital ni nižji od naslednjega:

(i) teoretičnega zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunanega kot zahtevani solventnostni kapital, razen da se učinek gibanj kreditnega razmika na prilagoditev za nestanovitnost upošteva v skladu z metodologijo, ki jo uporablja EIOPA za namene objave tehničnih informacij v skladu s členom 77e(1), točka (c);

(ii) teoretičnega zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunanega v skladu s točko (i), razen da se reprezentativni portfelj za valuto iz člena 77d(2), drugi pododstavek, določi na podlagi sredstev, v katera zavarovalnica in pozavarovalnica vlaga, namesto na podlagi sredstev vseh zavarovalnic ali pozavarovalnic z zavarovalnimi ali pozavarovalnimi obveznostmi, denominiranimi v tej valuti.

Za namene prvega pododstavka, točka (b), določitev reprezentativnega portfelja za dano valuto temelji na sredstvih podjetja, ki so denominirana v tej valuti in se uporabljajo za kritje najboljše ocene zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti, denominiranih v tej valuti.“;

- (49) člen 132 se spremeni:
- (a) v odstavku 3, drugi pododstavek, se besede „Direktivi 85/611/EGS“ nadomesti z besedami „Direktivi 2009/65/ES“;
 - (b) dodajo se naslednji odstavki 5, 6 in 7:

„5. Države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice pri odločanju o svoji naložbeni strategiji upoštevajo možen makroekonomski razvoj in razvoj na finančnih trgih ter na zahtevo nadzornega organa tudi makrobonitetne pomisleke.

6. Zavarovalnice in pozavarovalnice ocenijo, v kolikšni meri lahko njihova naložbena strategija vpliva na makroekonomski razvoj in razvoj na finančnih trgih ter v kolikšni meri se lahko spremeni v vir sistemskega tveganja, in te vidike vključijo v svoje naložbene odločitve.

7. Za namene odstavkov 5 in 6 tega člena imajo makroekonomski razvoj in makrobonitetni pomisleki enak pomen kot v členu 45.“;
- (50) v členu 133(3) se besede „direktive 85/611/EGS“ nadomesti z besedami „Direktive 2009/65/ES“;
- (51) člen 138(4) se spremeni:
- (a) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„V primeru izjemnih težkih razmer, ki vplivajo na zavarovalnice in pozavarovalnice, ki imajo pomemben delež na trgu ali v prizadetih vrstah poslovanja, kot jih razglasi EIOPA, lahko nadzorni organ za prizadeta podjetja podaljša obdobje iz odstavka 3, drugi pododstavek, za največ sedem let, ob upoštevanju vseh relevantnih dejavnikov, tudi povprečnega trajanja zavarovalno-tehničnih rezervacij.“;
 - (b) v drugem pododstavku se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Brez poseganja v pooblastila EIOPA iz člena 18 Uredbe (EU) št. 1094/2010 EIOPA za namene tega odstavka na zahtevo zadevnega nadzornega organa in, kadar je primerno, po posvetovanju z ESRB razglasi obstoj izjemnih težkih razmer.“;
- (52) člen 139 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 139

Neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom

1. Zavarovalnice in pozavarovalnice takoj obvestijo nadzorni organ, če ugotovijo neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom ali če obstaja tveganje neskladnosti v naslednjih treh mesecih.

Za namene prvega pododstavka tega odstavka se zahteva po obveščanju nadzornega organa uporablja ne glede na to, ali zavarovalnica ali pozavarovalnica ugotovi neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom ali tveganje neskladnosti med izračunom zahtevanega minimalnega kapitala v skladu s členom 129(4) ali med izračunom zahtevanega minimalnega kapitala med dvema datumoma, ko se tak izračun poroča nadzornemu organu v skladu s členom 129(4).

2. V enem mesecu od ugotovitve neskladnosti z zahtevanim minimalnim kapitalom ali od ugotovitve tveganja neskladnosti zadevna zavarovalnica ali pozavarovalnica

predloži nadzornemu organu v odobritev kratkoročni realni finančni načrt, kako v roku treh mesecev od take ugotovitve povrniti, primerna osnovna lastna sredstva najmanj na raven zahtevanega minimalnega kapitala ali znižati svoj profil tveganj, da se zagotovi skladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom.

3. Če se v dveh mesecih po prejemu informacij iz odstavka 1 ne začne postopek prenehanja, nadzorni organ matične države članice preuči možnost omejitve ali prepovedi prostega razpolaganja s sredstvi zavarovalnice ali pozavarovalnice. Nadzorne organe držav članic gostiteljic o tem ustrezno obvesti. Ti organi na zahtevo nadzornega organa matične države članice sprejmejo enake ukrepe. Nadzorni organ matične države članice določi sredstva, ki jih takšni ukrepi zajemajo.

4. EIOPA lahko pripravi smernice za ukrepe, ki bi jih morali sprejeti nadzorni organi, kadar ugotovijo neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom ali tveganje neskladnosti iz odstavka 1.“;

(53) v členu 144 se doda naslednji odstavek 4:

„4. V primeru odvzema dovoljenja države članice zagotovijo, da za zavarovalnice in pozavarovalnice še naprej veljajo splošna pravila in cilji zavarovalniškega nadzora iz naslova I, poglavje III, dokler se ne začne kakršen koli postopek prenehanja.“;

(54) v naslovu I se vstavi naslednje poglavje:

„POGLAVJE VIIA ***Makrobonitetna orodja***

Člen 144a

Upravljanje likvidnostnega tveganja

1. Države članice zagotovijo, da se z upravljanjem likvidnostnega tveganja zavarovalnic in pozavarovalnic iz člena 44(2), točka (d), zagotovi, da ohranijo ustrezno likvidnost za poravnavo svojih finančnih obveznosti do imetnikov polic in drugih nasprotnih strank, ko zapadejo v plačilo, tudi v izjemnih razmerah.

2. Za namene odstavka 1 države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice pripravijo in vzdržujejo načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja, v katerem so predvideni vhodni in izhodni denarni tokovi v zvezi z njihovimi sredstvi in obveznostmi. Države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice oblikujejo niz kazalnikov likvidnostnega tveganja za opredelitev, spremljanje in obravnavanje morebitnih likvidnostnih težav.

3. Države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice nadzornim organom predložijo načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja kot del informacij iz člena 35(1).

4. Države članice zagotovijo, da zavarovalnicam in pozavarovalnicam, ki so v skladu s členom 29c razvrščene kot podjetja z nizkim profilom tveganj, ter zavarovalnicam ali pozavarovalnicam, ki so pridobile predhodno odobritev nadzornega organa v skladu s členom 29d, ni treba pripraviti načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja iz odstavka 2 tega člena.

5. Države članice zagotovijo, da lahko zavarovalnice in pozavarovalnice, kadar uporabijo uskladitveno prilagoditev iz člena 77b ali prilagoditev za nestanovitnost iz člena 77d, združijo načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja iz odstavka 3 tega člena z načrtom, ki se zahteva v skladu s členom 44(2), tretji pododstavek.

6. Za zagotovitev dosledne uporabe tega člena EIOPA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da podrobneje opredeli vsebino in pogostost posodabljanja načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja.

EIOPA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [Urad za publikacije: dodati datum 12 mesecev po začetku veljavnosti].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

Člen 144b

Nadzorna pooblastila za odpravo likvidnostnih ranljivosti v izjemnih okoliščinah

1. Nadzorni organi kot del rednega nadzornega pregleda spremljajo likvidnostni položaj zavarovalnic in pozavarovalnic. Kadar ugotovijo pomembna likvidnostna tveganja, o tej oceni obvestijo zadevno zavarovalnico ali pozavarovalnico. Zavarovalnica ali pozavarovalnica pojasni, kako namerava obravnavati ta likvidnostna tveganja.

2. Države članice zagotovijo, da imajo nadzorni organi potrebna pooblastila, da od podjetij zahtevajo, da okrepijo svoj likvidnostni položaj, kadar se ugotovijo likvidnostna tveganja ali pomanjkljivosti. Takšna pooblastila se uporabijo, kadar obstajajo zadostni dokazi, da obstajajo ranljivosti na področju likvidnostnega tveganja, in zavarovalnica ali pozavarovalnica ni sprejela učinkovitih popravnih ukrepov.

Nadzorni organ vsaj enkrat letno pregleda ukrepe, ki jih nadzorni organi sprejmejo na podlagi tega odstavka, in jih odpravi, ko podjetje sprejme učinkovite popravne ukrepe.

3. Države članice zagotovijo, da imajo nadzorni organi pooblastilo, da začasno ukinejo pravice do izplačila za imetnike polic življenjskega zavarovanja podjetij, ki se soočajo s pomembnimi likvidnostnimi tveganji, ki lahko ogrozijo zaščito imetnikov polic ali stabilnost finančnega sistema.

Tako pooblastilo se izvaja le kot skrajni ukrep v izjemnih okoliščinah. Nadzorni organ pred izvajanjem takega pooblastila upošteva morebitne nenamerne učinke na finančne trge in pravice imetnikov polic, tudi v čezmejnem okviru.

Uporaba ukrepa iz prvega pododstavka traja tri mesece. Države članice zagotovijo, da se ukrep lahko podaljša, če so temeljni razlogi, ki ga upravičujejo, še vedno prisotni, in da se ne uporablja več, ko ti razlogi niso več prisotni.

Brez poseganja v člen 144c(6) države članice zagotovijo, da zadevne zavarovalnice in pozavarovalnice ne izplačajo dobička delničarjem in drugim podrejenim upnikom ter ne plačujejo bonusov ali drugih variabilnih prejemkov, dokler nadzorni organi ne odpravijo začasnih ukinitve pravic do izplačila.

Države članice zagotovijo, da so organi z makrobonitetnim mandatom, kadar niso tudi nadzorni organi, ustrezno obveščeni o nameri nadzornega organa, da uporabi pooblastilo iz tega odstavka, in da so ustrezno vključeni v ocenjevanje morebitnih nenamernih učinkov iz drugega pododstavka.

Države članice zagotovijo, da nadzorni organi obvestijo EIOPA in ESRB vsakič, ko se za obravnavanje tveganja za stabilnost finančnega sistema izvaja pooblastilo iz odstavka 3.

4. Pooblastilo iz odstavka 3 se lahko izvaja v zvezi z vsemi podjetji, ki poslujejo v zadevni državi članici, kadar izjemne okoliščine iz odstavka 3 vplivajo na celoten zavarovalniški trg ali njegov znaten del.

Države članice imenujejo organ za izvajanje pooblastila iz tega odstavka.

Kadar imenovani organ ni nadzorni organ, država članica zagotovi ustrezno usklajevanje in izmenjavo informacij med različnimi organi. Od organov se zlasti zahteva, da tesno sodelujejo in izmenjajo vse informacije, ki bi bile lahko potrebne za ustrezno opravljanje nalog, naloženih organu, imenovanem na podlagi tega odstavka.

5. Države članice zagotovijo, da organ iz odstavka 4, drugi pododstavek, obvesti EIOPA, kadar je sprejet ukrep za obravnavo tveganja za stabilnost finančnega sistema pa tudi ESRB, o uporabi pooblastila iz odstavka 4.

Obvestilo vključuje opis uporabljenega ukrepa, njegovo trajanje ter opis razlogov in tveganj, zaradi katerih je bilo pooblastilo uporabljeno, vključno z razlogi, zakaj se je štel za učinkovitega in sorazmernega glede na njegove negativne učinke na imetnike polic.

6. Da se zagotovi dosledna uporaba tega člena, EIOPA po posvetovanju z ESRB pripravi smernice, da:

- (a) zagotovi nadaljnje usmeritve o ukrepih za odpravo pomanjkljivosti pri upravljanju likvidnostnega tveganja ter o obliki, aktivaciji in kalibraciji pooblastil, ki jih nadzorni organi lahko izvajajo za okrepitev likvidnostnega položaja podjetij, kadar se ugotovijo likvidnostna tveganja in jih ta podjetja ne odpravijo ustrezno;
- (b) opredeli obstoj izjemnih okoliščin, ki lahko upravičijo začasno ukinitve pravic do izplačila;
- (c) določi pogoje za zagotovitev dosledne uporabe začasne ukinitve pravic do izplačila po vsej Uniji in vidike, ki jih je treba upoštevati za enako in ustrezno zaščito imetnikov polic v vseh matičnih jurisdikcijah in jurisdikcijah gostiteljicah.

Člen 144c

Nadzorni ukrepi za ohranitev finančnega položaja podjetij med izjemnimi pretresi za celoten trg

1. Brez poseganja v člen 141 države članice zagotovijo, da so nadzorni organi pooblaščen za sprejemanje ukrepov za ohranitev finančnega položaja posameznih zavarovalnic ali pozavarovalnic v obdobjih izjemnih pretresov na ravni sektorja, ki lahko ogrozijo finančni položaj zadevnega podjetja ali stabilnost finančnega sistema.

2. V obdobjih izjemnih pretresov na ravni sektorja imajo nadzorni organi pooblastilo, da od podjetij s posebno ranljivim profilom tveganj zahtevajo, da sprejmejo vsaj naslednje ukrepe:

- (a) omejijo ali začasno ustavijo izplačila dividend delničarjem in drugim podrejenim upnikom;
- (b) omejijo ali začasno ustavijo druga plačila delničarjem in drugim podrejenim upnikom;

(c) omejijo ali začasno ustavijo ponovni odkup delnic ter vračilo ali izplačilo postavk lastnih sredstev;

(d) omejijo ali začasno ukinejo bonuse ali druge variabilne prejemke.

Države članice zagotovijo, da so ustrezni nacionalni organi in organi, ki imajo makrobonitetni mandat, ustrezno obveščeni o nameri nacionalnega nadzornega organa, da uporabi ta člen, in da so ustrezno vključeni v oceno izjemnih pretresov na ravni celotnega sektorja v skladu s tem odstavkom.

3. Pri uporabi ukrepov iz odstavka 2 tega člena se ustrezno upoštevajo merila sorazmernosti iz člena 29(3) ter morebitne preventivno dogovorjene meje dovoljenega tveganja in pragovi za načrtovanje notranjega kapitala.

4. Pri uporabi ukrepov iz odstavka 2 tega člena se upoštevajo dokazi, ki izhajajo iz postopka nadzora, ter v prihodnost usmerjena ocena solventnosti in finančnega položaja zadevnih podjetij v skladu z oceno iz člena 45(1), drugi pododstavek, točki (a) in (b).

5. Uporaba ukrepov iz odstavka 2 traja, dokler so prisotni temeljni razlogi, ki upravičujejo ukrep. Ti ukrepi se pregledajo vsake tri mesece in se odpravijo takoj, ko temeljne okoliščine, zaradi katerih so bili sprejeti ukrepi, niso več prisotne.

6. Za namene tega člena se večje transakcije znotraj skupine iz člena 245(2), vključno z izplačilom dividend znotraj skupine, začasno ustavijo ali omejijo le, če ogrožajo solventnostno stanje ali likvidnostni položaj skupine ali enega od podjetij v skupini. Nadzorni organ povezanega podjetja se pred začasno ustavitvijo ali omejitvijo transakcij s preostankom skupine posvetuje z nadzornikom skupine.

7. Da se zagotovijo dosledni pogoji uporabe tega člena, EIOPA po posvetovanju z ESRB pripravi izvedbene tehnične standarde, da opredeli obstoj izjemnih pretresov na ravni sektorja.

EIOPA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do [Urad za publikacije: dodati datum 12 mesecev po začetku veljavnosti].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje teh izvedbenih tehničnih standardov v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1094/2010.“;

(55) v členu 145 se odstavek 2 spremeni:

(a) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) ime osebe, ki ima zadostna pooblastila, da zavezuje zavarovalnico v odnosu do tretjih oseb;“;

(b) drugi pododstavek se črta;

(56) člen 149 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 149

Spremembe narave tveganj ali obveznosti

1. Postopek iz členov 147 in 148 se uporablja za vsako spremembo informacij iz člena 147, ki jo načrtuje zavarovalnica.

2. Če se spremeni poslovanje, ki ga opravlja zavarovalnica v okviru svobode opravljanja storitev, kar bistveno vpliva na njen profil tveganj ali bistveno vpliva na zavarovalne dejavnosti v eni ali več državah članicah gostiteljicah, zavarovalnica o

tem takoj obvesti nadzorni organ matične države članice. Nadzorni organ matične države članice nemudoma obvesti nadzorne organe zadevnih držav članic gostiteljic.“;

- (57) v členu 152a se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Nadzorni organ matične države članice obvesti EIOPA in nadzorni organ zadevne države članice gostiteljice, če ugotovi, da se finančni položaj zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki izvaja dejavnosti na podlagi svobode opravljanja storitev ali svobode ustanavljanja, poslabšuje ali da se v zvezi z njo pojavljajo druga tveganja, vključno s tistimi, ki zadevajo varstvo potrošnikov, ki imajo lahko čezmejni učinek. Prav tako lahko nadzorni organ države članice gostiteljice obvesti EIOPA in nadzorni organ zadevne matične države članice, kadar ima resne in utemeljene pomisleke v zvezi z varstvom potrošnikov. Nadzorni organi lahko zadevo predložijo EIOPA in zaprosijo za njegovo pomoč, če ni mogoče najti dvostranske rešitve.“;

- (58) v členu 152b se dodata odstavka 5 in 6:

„5. Kadar se dva ali več zadevnih organov platforme za sodelovanje ne strinja glede postopka ali vsebine ukrepa, ki ga je treba sprejeti, ali neukrepanja v zvezi z zavarovalnico ali pozavarovalnico, lahko EIOPA na zahtevo katerega koli zadevnega organa ali na lastno pobudo pomaga organom pri doseganju sporazuma v skladu s členom 19(1) Uredbe (EU) št. 1094/2010.

6. V primeru nesoglasja v okviru platforme in resnih pomislekov glede negativnih učinkov na imetnike polic ali glede vsebine ukrepa, ki ga je treba sprejeti, ali neukrepanja v zvezi z zavarovalnico ali pozavarovalnico se lahko EIOPA na lastno pobudo odloči, da začne in usklajuje inšpekcijske preglede na kraju samem. K sodelovanju pri teh inšpekcijskih pregledih na kraju samem povabi nadzorni organ matične države članice in druge zadevne nadzorne organe platforme za sodelovanje.“;

- (59) člen 153 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 153

Časovni okvir in jezik zahtev po podatkih

Nadzorni organ države članice gostiteljice lahko zahteva podatke, ki jih je upravičen zahtevati v zvezi s poslovanjem zavarovalnice, ki deluje na ozemlju zadevne države članice, bodisi od nadzornega organa matične države članice tega podjetja bodisi od te zavarovalnice. Ti podatki se zagotovijo v razumnem času v uradnem jeziku ali jezikih države članice gostiteljice ali v drugem jeziku, ki ga sprejme nadzorni organ države članice gostiteljice. Kadar nadzorni organ države članice gostiteljice naslovi zavarovalnico neposredno, o zahtevi po podatkih obvesti nadzorni organ matične države članice.“;

- (60) vstavi se naslednji člen 159a:

„Člen 159a

Dodatne zahteve v zvezi s pomembnimi čezmejnimi dejavnostmi

1. Nadzorni organ matične države članice na zahtevo nadzornega organa države članice gostiteljice v zvezi z zavarovalnicami ali pozavarovalnicami, ki izvajajo pomembne čezmejne dejavnosti na ozemlju te države članice gostiteljice, predloži vse naslednje podatke, prejete v skladu s členom 35:

- (a) zahtevani solventnostni kapital;
- (b) zahtevani minimalni kapital;
- (c) znesek primernih lastnih sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala;
- (d) znesek primernih osnovnih lastnih sredstev za kritje zahtevanega minimalnega kapitala.

Za namene tega člena ‚pomembne čezmejne dejavnosti‘ pomenijo zavarovalne in pozavarovalne dejavnosti, ki se izvajajo na podlagi pravice do ustanavljanja in v okviru svobode opravljanja storitev v državi članici, za katere letna bruto obračunana premija presega 5 % letne bruto obračunane premije podjetja, merjeno glede na zadnji razpoložljivi računovodski izkaz podjetja.

2. Če zavarovalnica ali pozavarovalnica ne zagotavlja skladnosti z zahtevanim minimalnim kapitalom ali je verjetno, da je ne bo zagotavljala v naslednjih treh mesecih, ali če obstaja znatna neskladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom in če nadzorni organ matične države članice ne sprejme ustreznih ukrepov za ustrezno odpravo takšnega stanja, lahko nadzorni organ države članice gostiteljice, v kateri ima to podjetje pomembne čezmejne dejavnosti, od nadzornega organa matične države članice zahteva, da skupaj opravita inšpekcijski pregled zavarovalnice ali pozavarovalnice na kraju samem, pri čemer pojasni razloge za tako zahtevo.

Nadzorni organ matične države članice privoli v zahtevo iz prvega pododstavka ali jo zavrne v enem mesecu od njenega prejema.

3. Kadar nadzorni organ matične države članice privoli v izvedbo skupnega inšpekcijskega pregleda na kraju samem, EIOPA povabi k sodelovanju pri tem pregledu.

Po zaključku skupnega inšpekcijskega pregleda na kraju samem zadevna nadzorna organa v dveh mesecih sprejmeta skupne ugotovitve. Nadzorni organ matične države članice take skupne ugotovitve upošteva pri odločanju o ustreznih nadzornih odzivih.

Če se nadzorna organa ne strinjata o ugotovitvah skupnega inšpekcijskega pregleda na kraju samem, lahko kateri koli od njiju v dveh mesecih po izteku obdobja iz drugega pododstavka ter brez poseganja v nadzorne ukrepe in pooblastila, ki jih sprejme nadzorni organ matične države članice za obravnavanje neskladnosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom ali neskladnosti ali verjetne neskladnosti z zahtevanim minimalnim kapitalom, zadevo predloži EIOPA in zahteva njegovo pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1094/2010. Po izteku dvomesečnega obdobja iz tega pododstavka ali če je bil dosežen dogovor o skupnih ugotovitvah med nadzornima organoma v skladu z drugim pododstavkom, se zadeva ne predloži EIOPA.

Če je v dvomesečnem obdobju iz tretjega pododstavka kateri koli zadevni nadzorni organ predložil zadevo EIOPA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1094/2010, nadzorni organ matične države članice odloži sprejetje končnih ugotovitev skupnega inšpekcijskega pregleda na kraju samem in počaka na morebitno odločitev, ki jo lahko v skladu s členom 19(3) navedene uredbe sprejme EIOPA, ter sprejme ugotovitve v skladu z odločitvijo EIOPA. Zadevni nadzorni organi priznajo te ugotovitve kot dokončne.

4. Kadar nadzorni organ matične države članice zavrne izvedbo skupnega inšpekcijskega pregleda na kraju samem, nadzornemu organu, ki ga je zahteval, pisno pojasni razloge za zavrnitev.

Kadar se nadzorni organi ne strinjajo z razlogi za zavrnitev, lahko zadevo predložijo EIOPA in zahtevajo njegovo pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1094/2010 v enem mesecu po obvestilu o odločitvi nadzornega organa matične države članice. V tem primeru lahko EIOPA ravna v skladu s pooblastili, ki so mu podeljena v navedenem členu. “;

(61) člen 212 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

- (i) v točki (a) se besede „člen 12(1) Direktive 83/349/EGS“ nadomesti z besedami „člen 22(7) Direktive 2013/34/EU“;
- (ii) v točki (b) se besede „člen 12(1) Direktive 83/349/EGS“ nadomesti z besedami „člen 22(7) Direktive 2013/34/EU“;
- (iii) točka (c) se spremeni:

– točka (i) se nadomesti z naslednjim:

„(i) ki jo sestavljajo udeleženo podjetje, njegova hčerinska podjetja, subjekti, v katerih imajo udeleženo podjetje ali njegova hčerinska podjetja udeležbo, in podjetja, ki jih udeleženo podjetje ali njegova hčerinska podjetja upravljajo skupaj z enim ali več podjetji, ki niso del skupine, ter podjetja, ki so med seboj povezana na način, kot je določeno v členu 22(7) Direktive 2013/34/EU, in njihova povezana podjetja; ali“;

– vstavi se naslednja točka (iii):

„(iii) ki je sestavljena iz kombinacije točk (i) in (ii);“;

(iv) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) „zavarovalni holding“ pomeni matično podjetje, ki ni mešani finančni holding in katerega glavni posel sta pridobivanje in udeležba v hčerinskih podjetjih, kadar so ta hčerinska podjetja izključno ali predvsem zavarovalnice ali pozavarovalnice ali zavarovalnice ali pozavarovalnice tretjih držav, pri čemer je vsaj eno od teh hčerinskih podjetij zavarovalnica ali pozavarovalnica; hčerinska podjetja so predvsem zavarovalnice ali pozavarovalnice ali zavarovalnice ali pozavarovalnice tretjih držav, kadar je več kot 50 % lastniškega kapitala, konsolidiranih sredstev, prihodkov, osebja ali drugega kazalnika matičnega podjetja, ki ga nadzorni organ šteje za ustreznega, povezanih s hčerinskimi družbami, ki so zavarovalnice ali pozavarovalnice, zavarovalnice ali pozavarovalnice tretjih držav, zavarovalni holdingi ali mešani finančni holdingi;“;

(v) vstavi se naslednja točka (fa):

„(fa) „holding zavarovalnic in pozavarovalnic tretjih držav“ pomeni matično podjetje, ki ni zavarovalni holding ali mešani finančni holding v smislu člena 2(15) Direktive 2002/87/ES, katerega glavna dejavnost je pridobivanje in udeležba v hčerinskih podjetjih, kadar so ta hčerinska

podjetja izključno ali predvsem zavarovalnice ali pozavarovalnice tretje države.“;

- (b) v odstavku 2 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Za namene tega naslova nadzorni organi za matično podjetje štejejo tudi vsako podjetje, ki po mnenju nadzornih organov dejansko izvaja prevladujoči vpliv na drugo podjetje, tudi takrat, ko se ta vpliv izvaja prek centraliziranega usklajevanja na odločitve drugega podjetja.“;

- (c) dodajo se naslednji odstavki 3, 4, 5 in 6:

„3. Za namene tega naslova nadzorni organi upoštevajo tudi, da dve ali več zavarovalnic ali pozavarovalnic tvori skupino v smislu odstavka 1, točka (c), če se po mnenju nadzornih organov ta podjetja upravljajo enotno.

Kadar se za takšno skupino izvaja nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točke (a), (b) in (c), skupina določi eno od teh podjetij kot matično podjetje, ki je odgovorno za skladnost s tem naslovom. Druga podjetja iz prvega pododstavka se štejejo za hčerinska podjetja.

4. Kadar je skupina opredeljena v skladu z odstavkoma 2 in 3 in kadar je matično podjetje ali hčerinsko podjetje te skupine tudi končno udeleženo podjetje druge skupine v smislu odstavka 1, točka (c), se šteje, da je ta druga skupina vključena v okvir skupine, opredeljene v skladu z odstavkoma 2 in 3.

Nadzorni organi lahko uporabijo odstavka 2 in 3 za razširitev okvira skupine v smislu odstavka 1, točka (c).

5. Nadzorni organi pri opredelitvi odnosa med vsaj dvema podjetjema iz odstavkov 2 in 3 upoštevajo vse naslednje dejavnike:

- (a) nadzor ali zmožnost fizične osebe ali podjetja, da vpliva na odločitve zavarovalnice ali pozavarovalnice, vključno s finančnimi, zlasti zaradi deleža kapitala ali glasovalnih pravic, zastopanja v upravnem, upravljalnem ali nadzornem organu ali ker je med osebami, ki dejansko vodijo zavarovalnico ali pozavarovalnico ali imajo druge ključne, kritične ali pomembne funkcije;
- (b) močna odvisnost zavarovalnice ali pozavarovalnice od drugega podjetja ali pravne osebe zaradi obstoja pomembnih finančnih ali nefinančnih transakcij ali poslov;
- (c) dokazilo o usklajevanju finančnih odločitev, strategij ali postopkov med dvema ali več podjetji.

6. Če skupina ne določi matičnega podjetja v skladu z odstavkom 3, drugi pododstavek, nadzorni organi določijo matično podjetje, ki je odgovorno za skladnost s tem naslovom. Druga podjetja v taki skupini se štejejo za hčerinska podjetja.

Nadzorni organi pri določitvi v skladu s prvim pododstavkom upoštevajo naslednje dejavnike:

- (a) znesek zavarovalno-tehničnih rezervacij vsakega podjetja;
- (b) letne bruto obračunane premije vsakega podjetja;
- (c) število povezanih zavarovalnic ali pozavarovalnic vsakega podjetja.

Nadzorni organi redno ocenjujejo, ali je določitev še vedno ustrezna. Kadar ni več, nadzorni organi določijo drugo matično podjetje. Ta drugi organ je odgovoren za skladnost s tem naslovom.“;

(62) člen 213 se spremeni:

(a) uvodno besedilo odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„Države članice zagotovijo, da se nadzor skupine izvaja, kadar skupina vključuje kar koli od naslednjega:“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 2a:

„2a. Okvir skupine, za katero se uporablja nadzor skupine v skladu z odstavkom 2 tega člena, se določi v skladu s členom 212.“;

(c) vstavijo se naslednji odstavki 3a, 3b in 3c:

„3a. V primerih iz odstavka 2, točka (b), zavarovalni holding ali mešani finančni holding zagotovi, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) notranje ureditve in razdelitev nalog znotraj skupine so ustrezne za izpolnjevanje določb tega naslova in so zlasti učinkovite za:

(i) usklajevanje vseh hčerinskih podjetij zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, vključno z ustrezno razdelitvijo nalog med temi podjetji, kjer je potrebno;

(ii) preprečevanje ali upravljanje navzkrižij znotraj skupine in

(iii) uveljavljanje politik na ravni skupine, ki jih za celotno skupino določi matični zavarovalni holding ali matični mešani finančni holding;

(b) strukturna organizacija skupine, katere del je zavarovalni holding ali mešani finančni holding, ne ovira ali drugače preprečuje učinkovitega nadzora skupine in njenih hčerinskih zavarovalnic in pozavarovalnic, zlasti ob upoštevanju:

(i) položaja zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v večplastni skupini;

(ii) lastniške strukture in

(iii) vloge zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v skupini.

3b. Kadar pogoji iz odstavka 3a, točka (a), niso izpolnjeni, je nadzornik skupine pooblaščen, da od zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zahteva, da spremeni notranjo ureditev in razdelitev nalog znotraj skupine.

Kadar pogoji iz odstavka 3a, točka (b), niso izpolnjeni, nadzornik skupine določi ustrezne nadzorne ukrepe za zavarovalni holding ali mešani finančni holding, da se zagotovi ali ponovno vzpostavi, odvisno od primera, neprekinjenost in celovitost nadzora skupine ter skladnost z zahtevami iz tega naslova. Države članice zlasti zagotovijo, da imajo nadzorni organi pooblastilo, da od zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zahtevajo, da skupino strukturira tako, da lahko zadevni nadzorni organ učinkovito izvaja nadzor skupine. Tako pooblastilo se izvaja le v izjemnih okoliščinah po

posvetovanju z EIOPA in po potrebi z drugimi zadevnimi nadzornimi organi ter se skupini ustrezno utemelji.

3c. V primerih iz odstavka 2, točki (a) in (b), tega člena se, kadar je strukturna organizacija skupine, ki jo sestavljajo podjetja, ki so med seboj povezana v razmerju, kot je določeno v členu 22(7) Direktive 2013/34/EU, in z njimi povezana podjetja, ali ki je opredeljena na podlagi člena 212(3) te direktive, takšna, da ovira ali preprečuje učinkovit nadzor te skupine ali preprečuje, da bi ta skupina izpolnjevala zahteve iz tega naslova, za skupino uvedejo ustrezni nadzorni ukrepi, da se zagotovi ali ponovno vzpostavi, odvisno od primera, neprekinjenost in celovitost nadzora skupine ter skladnost s tem naslovom. Države članice zlasti zagotovijo, da imajo nadzorni organi pooblastilo, da zahtevajo ustanovitev zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v Uniji ali ustanovitev podjetja v Uniji, ki prek centraliziranega usklajevanja dejansko izvaja prevladujoč vpliv na odločitve, tudi finančne, zavarovalnic ali pozavarovalnic, ki so del skupine. V tem primeru je ta zavarovalni holding, mešani finančni holding ali podjetje, ki dejansko izvaja centralizirano usklajevanje, odgovoren za skladnost s tem naslovom.“;

- (d) v odstavku 5 se besede „Direktivi 2006/48/ES“ nadomesti z besedami „Direktivi 2013/36/EU“;

(63) vstavi se naslednji člen 213a:

„Člen 213a

Uporaba ukrepov za sorazmernost na ravni skupine

1. Skupine v smislu člena 212, za katere se izvaja nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točki (a) in (b), njihov nadzornik skupine razvrsti kot skupine z nizkim profilom tveganj po postopku iz odstavka 2 tega člena, če v zadnjih dveh poslovnih letih na ravni skupine izpolnjujejo vsa naslednja merila:

(a) kadar vsaj ena zavarovalnica ali pozavarovalnica v okviru skupine ni zavarovalnica za neživiljenjsko zavarovanje, so izpolnjena vsa naslednja merila:

(i) podmodul tveganja obrestne mere iz člena 105(5), točka (a), ni višji od 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij skupine, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, iz člena 76;

(ii) donosnost naložb, razen naložb v posesti za zavarovalne obveznosti s prejemki, vezanimi na indeks ali enoto premoženja, je višja od povprečnih zjamčenih obrestnih mer;

(iii) skupne zavarovalno-tehnične rezervacije skupine, skupaj z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, ne presegajo 1 000 000 000 EUR;

(b) kadar vsaj ena zavarovalnica ali pozavarovalnica v okviru skupine ni življenjska zavarovalnica, so izpolnjena vsa naslednja merila:

(i) povprečni kombinirani delež brez pozavarovanja v zadnjih treh poslovnih letih je manjši od 100 %;

(ii) letna bruto obračunana premija skupine ne presega 100 000 000 EUR;

(iii) vsota letnih bruto obračunanih premij v razredih 3 do 7 ter razredih 14 in 15 oddelka A Priloge I ni višja od 30 % skupnih letnih obračunanih premij za posle neživljenjskega zavarovanja skupine;

(c) zavarovalni posli, ki jih sklenejo zavarovalnice in pozavarovalnice v okviru skupine, ki imajo sedeže v državah članicah, ki niso država članica nadzornika skupine, ne presegajo 5 % skupne letne bruto obračunane premije skupine;

(d) zavarovalni posli, ki jih skupina sklene v državah članicah, ki niso država članica nadzornika skupine, ne presegajo 5 % njene skupne letne bruto obračunane premije;

(e) naložbe v netradicionalne naložbe ne predstavljajo več kot 20 % skupnih naložb;

(f) posli skupine ne vključujejo pozavarovalnih poslov, ki presegajo 50 % njenega skupnega prihodka od bruto obračunanih premij skupine.

2. Člen 29b se smiselno uporablja na ravni končne matične zavarovalnice ali pozavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

3. Skupine, za katere nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točki (a) in (b), velja manj kot dve leti, pri ocenjevanju, ali izpolnjujejo merila iz odstavka 1 tega člena, upoštevajo le zadnje poslovno leto.

4. Brez poseganja v odstavek 1 se skupine, ki za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala skupine uporabljajo odobren delni ali popolni notranji model, nikoli ne razvrstijo kot skupine z nizkim profilom tveganj.

5. Končne matične zavarovalnice ali pozavarovalnice, zavarovalni holdingi ali mešani finančni holdingi pri oceni skladnosti z merili iz odstavka 1 upoštevajo poslovne načrte za naslednja tri poslovna leta.

6. Smiselno se uporabljajo členi 29c, 29d in 29e.“;

(64) člen 214 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Izvajanje nadzora skupin v skladu s členom 213 ne pomeni, da morajo nadzorni organi izvajati nadzor nad posameznimi zavarovalnicami tretjih držav, pozavarovalnicami tretjih držav ali mešanimi zavarovalnimi holdingi.“;

(b) v odstavku 2 se za prvim pododstavkom vstavi naslednji pododstavek:

„Pri ocenjevanju, ali ima podjetje zanemarljiv vpliv na cilje nadzora skupine v skladu s prvim pododstavkom, točka (b), nadzornik skupine zagotovi, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(i) velikost podjetja v smislu skupnih sredstev in zavarovalno-tehničnih rezervacij je majhna v primerjavi z drugimi podjetji v skupini in skupino kot celoto;

(ii) izključitev podjetja iz obsega nadzora skupine ne bi bistveno vplivala na solventnost skupine;

(iii) kvalitativna in kvantitativna tveganja, vključno s tistimi, ki izhajajo iz transakcij znotraj skupine, ki jih podjetje predstavlja ali bi jih lahko predstavljalo celotni skupini, so nepomembna.“;

(c) doda se naslednji odstavek 3:

„3. Če bi izključitev enega ali več podjetij iz obsega nadzora skupine v skladu z odstavkom 2 tega člena povzročila primer, ki ne bi sprožil uporabe nadzora skupine v skladu s členom 213(2), točke (a), (b) in (c), se nadzornik skupine pred sprejetjem odločitve o izključitvi posvetuje z EIOPA in po potrebi z drugimi zadevnimi nadzornimi organi. Taka odločitev se sprejme le v izjemnih okoliščinah in se ustrezno utemelji EIOPA in po potrebi drugim zadevnim nadzornim organom. Nadzornik skupine redno ponovno ocenjuje, ali je njegova odločitev še vedno ustrezna. Kadar ni več ustrezna, nadzornik skupine obvesti EIOPA in po potrebi druge zadevne nadzorne organe, da bo začel izvajati nadzor skupine.

Preden se končno matično podjetje izključi iz nadzora skupine v skladu z odstavkom 2, točka (b), se nadzornik skupine posvetuje z EIOPA in po potrebi z drugimi zadevnimi nadzornimi organi ter oceni vpliv izvajanja nadzora skupine na ravni vmesnega udeleženega podjetja na solventnostno stanje skupine. Taka izključitev zlasti ni mogoča, če bi bistveno izboljšala solventnostno stanje skupine.“;

(65) člen 220 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se besede „iz členov 221 do 233“ nadomesti z besedami „iz členov 221 do 233a“;

(b) v odstavku 2 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Če nadzorni organi prevzamejo vlogo nadzornika določene skupine, jim njihove države članice dovolijo, da po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in samo skupino odločijo, da se za to skupino uporabi metoda 2 v skladu s členoma 233 in 234 ali kombinacija metod 1 in 2 v skladu s členoma 233a in 234, če samo uporaba metode 1 ne bi bila primerna.“;

(c) doda se naslednji odstavek 3:

„3. Brez poseganja v obravnavo podjetij iz člena 228(1) se lahko nadzorni organi odločijo za uporabo metode 2 v skladu z odstavkom 2, drugi pododstavek, tega člena samo pri zavarovalnicah in pozavarovalnicah, zavarovalnicah in pozavarovalnicah tretjih držav, zavarovalnih holdingih, mešanih finančnih holdingih ter holdingih zavarovalnic in pozavarovalnic tretjih držav.“;

(66) v členu 221 se vstavi odstavek 1a:

„1a. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena, izključno za namen člena 228, ne glede na to, ali se uporablja metoda 1 ali metoda 2, „sorazmerni delež“ pomeni delež vpisanega kapitala, ki je neposredno ali posredno v posesti udeleženega podjetja v povezanem podjetju.“;

(67) v členu 222 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Vsota lastnih sredstev iz odstavkov 2 in 3 ne presega prispevka povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine.“;

(68) v členu 226 se doda naslednji odstavek 3:

„3. Za namene odstavkov 1 in 2 se tudi holdingi zavarovalnic in pozavarovalnic tretjih držav obravnavajo kot zavarovalnice ali pozavarovalnice.“;

- (69) v členu 227(1), prvi pododstavek, se za „členom 233“ vstavi „in členom 233a“;
- (70) člen 228 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 228

Obravnava specifičnih povezanih podjetij iz drugih finančnih sektorjev

1. Ne glede na metodo, ki se v skladu s členom 220 te direktive uporabi za izračun solventnosti skupine, udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica upošteva prispevek naslednjih podjetij k primernim lastnim sredstvom skupine in k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine:

- (a) kreditnih institucij ali investicijskih podjetij v smislu člena 4(1), točka 1 ali 2, Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (b) družb za upravljanje KNPVP v smislu člena 2(1), točka (b), Direktive 2009/65/ES in investicijskih družb z dovoljenjem v skladu s členom 27 navedene direktive pod pogojem, da niso pooblastile družbe za upravljanje v skladu z navedeno direktivo;
- (c) upraviteljev alternativnih investicijskih skladov v smislu člena 4(1), točka (b), Direktive 2011/61/EU;
- (d) podjetij, ki niso regulirane osebe in opravljajo eno ali več dejavnosti iz Priloge I k Direktivi 2013/36/EU, če te dejavnosti predstavljajo pomemben del njihove celotne dejavnosti;
- (e) institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje v smislu člena 6, točka 1, Direktive (EU) 2016/2341.

2. Prispevek povezanih podjetij iz odstavka 1 tega člena k primernim lastnim sredstvom skupine se izračuna kot vsota sorazmernega deleža lastnih sredstev vsakega podjetja, pri čemer se ta lastna sredstva izračunajo na naslednji način:

- (a) za vsako podjetje iz odstavka 1, točka (a), tega člena v skladu z ustreznimi sektorskimi predpisi, kakor so opredeljeni v členu 2, točka 7, Direktive 2002/87/ES;
- (b) za vsako povezano podjetje iz odstavka 1, točka (b), tega člena v skladu s členom 2(1), točka 1, Direktive 2009/65/ES;
- (c) za vsako povezano podjetje iz odstavka 1, točka (c), tega člena v skladu s členom 4(1), točka (ad), Direktive 2011/61/EU;
- (d) za vsako povezano podjetje iz odstavka 1, točka (d), tega člena v skladu z ustreznimi sektorskimi predpisi, kakor so opredeljeni v členu 2, točka 7, Direktive 2002/87/ES, če so regulirane osebe v smislu člena 2(4) navedene direktive;
- (e) za vsako povezano podjetje iz odstavka 1, točka (e), tega člena razpoložljivi minimalni kapital, izračunan v skladu s členom 17a Direktive (EU) 2016/2341.

Za namene prvega pododstavka tega odstavka se znesek lastnih sredstev vsakega povezanega podjetja, ki ustreza nerazdeljivim rezervam in drugim postavkam, za katere nadzornik skupine ugotovi, da imajo zmanjšano absorpcijsko kapaciteto, ter prednostne delnice, podrejeni račun podrejenih članov družbe za vzajemno zavarovanje, podrejene obveznosti in terjatve za odloženi davek, ki so vključene v lastna sredstva, ki presegajo kapitalske zahteve, izračunane v skladu z odstavkom 3,

ne upoštevajo, razen če lahko udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica nadzorniku skupine ustrezno utemelji, da so te postavke lahko na razpolago za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala skupine. Pri določanju sestave presežnih lastnih sredstev udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica upošteva, da se nekatere zahteve nekaterih povezanih podjetij izpolnijo samo z navadnim lastniškim kapitalom ali dodatnim temeljnim kapitalom v smislu Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Prispevek povezanih podjetij iz odstavka 1 k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine se izračuna kot vsota sorazmernega deleža kapitalske zahteve ali teoretične kapitalske zahteve vsakega povezanega podjetja, pri čemer se ta kapitalska zahteva ali teoretična kapitalska zahteva izračuna na naslednji način:

- (a) za povezana podjetja iz odstavka 1, točka (a), tega člena v skladu z naslednjim:
- (b) za vsako investicijsko podjetje, za katero veljajo kapitalske zahteve v skladu z Uredbo (EU) 2019/2033, vsota zahteve iz člena 11 navedene uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 39(2), točka (a), Direktive (EU) 2019/2034 ali lokalnih kapitalskih zahtev v tretjih državah;
- (c) za vsako kreditno institucijo višja od naslednjih vrednosti:
 - vsota zahteve iz člena 92(1), točka (c), Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z ukrepi iz členov 458 in 459 navedene uredbe, posebnih kapitalskih zahtev za upravljanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku iz člena 128, točka 6, navedene direktive ali lokalnih kapitalskih zahtev v tretjih državah;
 - vsota zahtev iz člena 92(1), točka (d), Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z ukrepi iz členov 458 in 459 navedene uredbe, posebnih kapitalskih zahtev za upravljanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz člena 92(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali lokalnih kapitalskih zahtev v tretjih državah, če se te zahteve izpolnijo s temeljnim kapitalom;
- (d) za vsako povezano podjetje iz odstavka 1, točka (b), tega člena v skladu s členom 7(1), točka (a), Direktive 2009/65/ES;
- (e) za vsako povezano podjetje iz odstavka 1, točka (c), tega člena v skladu s členom 9 Direktive 2011/61/EU;
- (f) za vsako povezano podjetje iz odstavka 1, točka (d), tega člena kapitalska zahteva, ki bi jo povezano podjetje moralo izpolnjevati v skladu z ustreznimi sektorskimi predpisi, kakor so opredeljeni v členu 2, točka 7, Direktive 2002/87/ES, če bi bilo regulirana oseba v smislu člena 2, točka 4, navedene direktive;
- (g) za vsako povezano podjetje iz odstavka 1, točka (e), tega člena zahtevani minimalni kapital, izračunan v skladu s členom 17b Direktive (EU) 2016/2341.

4. Kadar več povezanih podjetij iz odstavka 1 tvori podskupino, za katero velja kapitalska zahteva na konsolidirani podlagi v skladu z eno od direktiv ali uredb iz odstavka 3, lahko nadzornik skupine dovoli izračun prispevka teh povezanih podjetij k primernim lastnim sredstvom skupine kot sorazmerni delež lastnih sredstev te

podskupine namesto uporabe odstavka 2, točke (a) do (e), za vsako posamezno podjetje, ki pripada tej podskupini. V tem primeru udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica izračuna tudi prispevek teh povezanih podjetij k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine kot sorazmerni delež kapitalske zahteve te podskupine namesto uporabe odstavka 3, točke (a) do (e), za vsako posamezno podjetje, ki pripada tej podskupini.

Za namene prvega pododstavka tega odstavka se odstavka 2 in 3 smiselno uporabljata za podskupino.

5. Ne glede na odstavke 1 do 4 države članice svojim nadzornim organom, kadar ti prevzamejo vlogo nadzornika določene skupine, dovolijo, da na zahtevo udeleženega podjetja ali na lastno pobudo odločijo, da morebitno udeležbo iz odstavka 1, točke (a) do (d), odštejejo od lastnih sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za solventnost skupine udeleženega podjetja.“;

(71) v naslovu III, poglavje II, oddelek 1, pododdelek 3, se doda naslednji člen 229a:

„Člen 229a

Poenostavljeni izračuni

1. Za namene člena 230 lahko nadzornik skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi udeleženi zavarovalnici ali pozavarovalnici dovoli uporabo poenostavljenega pristopa za udeležbe v povezanih podjetjih, ki so nepomembne.

Udeleženo podjetje nadzorniku skupine ustrezno utemelji uporabo poenostavljenega pristopa iz prvega pododstavka za eno ali več povezanih podjetij, pri čemer upošteva naravo, obseg in zapletenost tveganj povezanega podjetja ali podjetij.

Države članice od udeleženega podjetja zahtevajo, da vsako leto oceni, ali je uporaba poenostavljenega pristopa še vedno upravičena, ter v poročilu o solventnosti in finančnem položaju skupine javno razkrije seznam in velikost povezanih podjetij, za katera se uporablja ta poenostavljeni pristop.

2. Za namene odstavka 1 udeležena zavarovalnica in pozavarovalnica nadzorniku skupine zadovoljivo dokaže, da je uporaba poenostavljenega pristopa za udeležbe v enem ali več povezanih podjetjih dovolj preudarna, da se prepreči podcenjevanje tveganj, ki izhajajo iz tega podjetja ali iz teh podjetij, pri izračunu solventnosti skupine.

Kadar se poenostavljeni pristop uporablja za zavarovalnico ali pozavarovalnico tretje države, ki ima sedež v državi, ki ni enakovredna ali začasno enakovredna v smislu člena 227, ne privede do prispevka povezanega podjetja k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine, ki je nižji od kapitalske zahteve tega podjetja, kot jo določi zadevna tretja država.

Poenostavljeni pristop se ne uporablja za povezano zavarovalnico ali pozavarovalnico tretje države, kadar udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica nima zanesljivih informacij o kapitalski zahtevi, določeni v navedeni tretji državi.

3. Za namene odstavka 1 se povezana podjetja štejejo za nepomembna, če knjigovodska vrednost vsakega od njih predstavlja manj kot 0,2 % konsolidiranih računovodskih izkazov skupine in vsota knjigovodskih vrednosti vseh takih podjetij predstavlja manj kot 0,5 % konsolidiranih računovodskih izkazov skupine.“;

(72) člen 230 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Solventnost skupine udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice se izračuna na osnovi konsolidiranih računovodskih izkazov.

Solventnost skupine udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice je razlika med:

- (a) vsoto lastnih sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunanega na podlagi konsolidiranih podatkov, in prispevka povezanih podjetij iz člena 228(1) k primernim lastnim sredstvom skupine, pri čemer se ta prispevek izračuna v skladu s členom 228(2) ali (4);
- (b) vsoto zahtevanega solventnostnega kapitala skupine, izračunanega na podlagi konsolidiranih podatkov, in prispevka povezanih podjetij iz člena 228(1) k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine, pri čemer se ta prispevek izračuna v skladu s členom 228(3) ali (4).

Za namene drugega pododstavka se deleži v povezanih podjetjih iz člena 228(1) ne vključijo v konsolidirane podatke.

Naslov I, poglavje VI, oddelek 3, pododdelki 1, 2 in 3, ter naslov I, poglavje VI, oddelek 4, pododdelki 1, 2 in 3 se uporabljajo pri izračunavanju lastnih sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital, in zahtevanega solventnostnega kapitala skupine, ki temelji na konsolidiranih podatkih. Zlasti se postavka lastnih sredstev, ki jo izda udeleženo podjetje, ne šteje kot prosta obremenitev v smislu člena 93(2), drugi pododstavek, točka (c), če imetniku te postavke ni mogoče zavrni njene vračila v primeru prenehanja povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice.“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) v drugem pododstavku se dodata se točki (c) in (d):

„(c) sorazmernega deleža lokalnih kapitalskih zahtev, po katerih bi bilo dovoljenje odvzeto, za povezane zavarovalnice in pozavarovalnice tretjih držav;

(d) sorazmernega deleža teoretičnega zahtevanega minimalnega kapitala zavarovalnih holdingov in mešanih finančnih holdingov.“;

(ii) tretji pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Za namene odstavka 2, drugi pododstavek, točka (d), tega člena je teoretični zahtevani minimalni kapital zavarovalnega holdinga in mešanega finančnega holdinga enak 35 % njegovega teoretičnega zahtevanega solventnostnega kapitala, kadar se teoretični zahtevani solventnostni kapital izračuna v skladu s členom 226(1), drugi pododstavek.“;

(iii) četrti pododstavek se črta;

(c) doda se naslednji odstavek 3:

„3. Udeležene zavarovalnice in pozavarovalnice izpolnjujejo zahteve glede minimalnega konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine, ki je nižje od naslednjega:

- (a) 45 % rezultata izračuna iz odstavka 1, drugi pododstavek, točka (b);
- (b) rezultata izračuna iz odstavka 2, drugi pododstavek.

Navedeni minimum krijejo primerna osnovna lastna sredstva, kot so določena v skladu s členom 98(4) in izračunana na podlagi konsolidiranih podatkov. V ta namen se deleži v povezanih podjetjih iz člena 228(1) ne vključijo v konsolidirane podatke.

Da se ugotovi, ali taka primerna lastna sredstva izpolnjujejo pogoje za kritje minimalnega konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine, se smiselno uporabljajo načela iz členov 221 do 229. Smiselno se uporablja člen 139(1) in (2).“;

(73) v členu 232, prvi pododstavek, uvodno besedilo, se besede „iz točk (a) do (d) člena 37(1)“ nadomesti z besedami „iz člena 37(1), točke (a) do (e)“;

(74) člen 233 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) vrednostjo v udeleženi zavarovalnici ali pozavarovalnici povezanih podjetij iz člena 220(3) in člena 228(1) ter skupnim zahtevanim solventnostnim kapitalom skupine, kot določa odstavek 3.“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) sorazmernega deleža udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice v lastnih sredstvih, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital vsake posamezne povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice;“;

(ii) vstavi se naslednja točka (c):

„(c) prispevka povezanih podjetij iz člena 228(1) k primernim lastnim sredstvom skupine, pri čemer se ta prispevek izračuna v skladu s členom 228(2) ali členom 228(4).“;

(c) odstavek 3 se spremeni:

(i) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) sorazmernega deleža zahtevanega solventnostnega kapitala vsake posamezne povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice;“;

(ii) vstavi se naslednja točka (c):

„(c) prispevka povezanih podjetij iz člena 228(1) k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine, pri čemer se ta prispevek izračuna v skladu s členom 228(3) ali členom 228(4).“;

(75) vstavi se naslednji člen 233a:

Kombinacija metod 1 in 2

1. Solventnost skupine udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice je razlika med:
 - (a) vsoto naslednjega:
 - (i) za podjetja, za katera se uporablja metoda 1, lastnih sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunanega na podlagi konsolidiranih podatkov;
 - (ii) za vsako povezano zavarovalnico ali pozavarovalnico, za katero se uporablja metoda 2, sorazmernega deleža lastnih sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital;
 - (iii) prispevka povezanih podjetij iz člena 228(1), izračunanega v skladu s členom 228(2) ali členom 228(4); in
 - (b) vsoto naslednjega:
 - (i) za podjetja, za katera se uporablja metoda 1, konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine, izračunanega v skladu s členom 230(2) na podlagi konsolidiranih podatkov;
 - (ii) za vsako zavarovalnico ali pozavarovalnico, za katero se uporablja metoda 2, sorazmernega deleža njenega zahtevanega solventnostnega kapitala;
 - (iii) prispevka povezanih podjetij iz člena 228(1), izračunanega v skladu s členom 228(3) ali členom 228(4).
2. Za namene odstavka 1, točka (a)(i), in odstavka 1, točka (b)(i), tega člena se deleži v povezanih podjetjih iz člena 228(1) ne vključijo v konsolidirane podatke.
3. Za namene odstavka 1, točka (a)(i), in odstavka 1, točka (b)(i), tega člena se deleži v povezanih podjetjih iz člena 220(3), za katere se uporablja metoda 2, ne vključijo v konsolidirane podatke.

Za namene odstavka 1, točka (b)(i), tega člena se vrednost deležev v podjetjih iz člena 220(3), za katera se uporablja metoda 2, ki presega njihov zahtevani solventnostni kapital, vključi v konsolidirane podatke pri izračunavanju občutljivosti sredstev in obveznosti na spremembe v ravni ali nestanovitnosti menjalnih tečajev (valutno tveganje). Vendar se ne predpostavlja, da je vrednost teh deležev občutljiva na spremembe v ravni ali nestanovitnosti tržnih cen delnic (tveganje lastniških vrednostnih papirjev).
4. Člen 233(4) se smiselno uporablja za namene odstavka 1, točki (a)(ii) in (b)(ii), tega člena.
5. Člen 231 se smiselno uporablja v primeru vloge za dovoljenje za izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine in zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnic in pozavarovalnic v skupini na podlagi notranjega modela, ki jo predložijo zavarovalnica ali pozavarovalnica in njena povezana podjetja ali ki jo skupaj predložijo povezana podjetja zavarovalnega holdinga.

6. Udeležene zavarovalnice in pozavarovalnice izpolnjujejo minimalni konsolidirani zahtevani solventnostni kapital skupine, ki je najnižje od naslednjega:

- (a) 45 % vsote konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine iz odstavka 1, točka (b)(i), in prispevka iz odstavka 1, točka (b)(iii);
- (b) rezultata izračuna iz člena 230(2), drugi pododstavek.

Navedeni minimalni konsolidirani zahtevani solventnostni kapital skupine se krije s primernimi osnovnimi lastnimi sredstvi, kot so določena v skladu s členom 98(4) in izračunana na podlagi konsolidiranih podatkov. Za namene tega izračuna se deleži v povezanih podjetjih iz člena 228(1) ne vključijo v konsolidirane podatke.

Da se ugotovi, ali taka primerna lastna sredstva izpolnjujejo pogoje za kritje minimalnega konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine, se smiselno uporabljajo načela iz členov 221 do 229. Smiselno se uporablja člen 139(1) in (2).

7. Pri ugotavljanju, ali znesek, izračunan v odstavku 1, točka (b)(ii), tega člena ustrezno upošteva profil tveganj skupine v zvezi s podjetji iz člena 220(3), za katera se uporablja metoda 2, zadevni nadzorni organi namenijo posebno pozornost morebitnim posebnim tveganjem na ravni skupine, ki ne bi bila ustrezno krita, ker jih je težko izmeriti.

Kadar profil tveganj skupine v zvezi s podjetji iz člena 220(3), za katera se uporablja metoda 2, znatno odstopa od predpostavk, na katerih temelji skupni zahtevani solventnostni kapital skupine iz člena 233(3), se lahko za znesek, izračunan v odstavku 1, točka (b)(ii), tega člena določi kapitalski pribitek.

Smiselno se uporablja člen 37(1) do (5) skupaj z delegiranimi akti in izvedbenimi tehničnimi standardi, sprejetimi v skladu s členom 37(6), (7) in (8).“;

(76) člen 234 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 234

Delegirani akti za tehnična načela in metode iz členov 220 do 229, poenostavljeni pristop iz člena 229a in uporabo členov 230 do 233a

Komisija v skladu s členom 301a sprejme delegirane akte, v katerih podrobno opredeli:

- (a) tehnična načela in metode iz členov 220 do 229;
- (b) tehnične podrobnosti poenostavljenega pristopa iz člena 229a(1) in merila, na podlagi katerih lahko nadzorni organiodobrijo uporabo poenostavljenega pristopa;
- (c) uporabo členov 230 do 233a, ki odraža gospodarsko naravo posebnih pravnih struktur.

Komisija lahko v skladu s členom 301a sprejme delegirane akte, v katerih določi merila, na podlagi katerih lahko nadzornik skupine odobri uporabo poenostavljenega pristopa iz člena 229a(2).“;

(77) v členu 244(3) se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Da se opredeli občutna koncentracija tveganja, o kateri se poroča, nadzornik skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in skupino določi primerne pragove, ki temeljijo na zahtevanem solventnostnem kapitalu, zavarovalno-tehničnih rezervacijah, primernih lastnih sredstvih, drugih kvantitativnih ali kvalitativnih merilih, ki temeljijo na tveganju in se štejejo kot primerna, ali kombinaciji naštetega.“;

(78) člen 245 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se besede „odstavkoma 2 in 3“ nadomesti z besedami „odstavki 2, 3 in 3a“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 3a:

„3a. Poleg transakcij znotraj skupine v smislu člena 13, točka 19, lahko nadzorni organi za namene odstavkov 2 in 3 tega člena, kadar je to upravičeno, od skupin zahtevajo, da poročajo tudi o transakcijah znotraj skupine, ki vključujejo podjetja, ki niso zavarovalnice in pozavarovalnice, zavarovalnice in pozavarovalnice tretjih držav, zavarovalni holdingi in mešani finančni holdingi.“;

(79) člen 246 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Zahteve iz naslova I, poglavje IV, oddelek 2, se smiselno uporabljajo na ravni skupine. Sistem upravljanja skupine zajema udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, matične zavarovalne holdinge ali matične mešane finančne holdinge ter vsa povezana podjetja v okviru skupine v smislu člena 212, za katero se izvaja nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točke (a), (b) in (c). Sistem upravljanja skupine zajema tudi vsa podjetja, ki jih upravlja udeleženo podjetje ali njegova hčerinska podjetja skupaj z enim ali več podjetji, ki niso del iste skupine.

Brez poseganja v prvi pododstavek tega odstavka se sistemi upravljanja tveganj in notranjega nadzora ter postopki poročanja dosledno izvajajo v vseh podjetjih, ki so vključena v obseg nadzora skupine v skladu s členom 213(2), točki (a) in (b), tako da je mogoče te sisteme in postopke poročanja nadzorovati na ravni skupine.

Države članice zagotovijo, da ima upravni, upravljalni ali nadzorni organ končne matične zavarovalnice ali pozavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v Uniji ali določenega udeleženega podjetja v skladu s členom 212(3) končno odgovornost za skladnost skupine, za katero velja nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točke (a), (b) in (c), z zakoni in drugimi predpisi, sprejetimi na podlagi te direktive. Upravni, upravljalni ali nadzorni organ vsake zavarovalnice in pozavarovalnice v skupini je še naprej odgovoren za lastno skladnost z vsemi zahtevami, kot je določeno v členu 40 in členu 213(1), drugi pododstavek.

Sistem upravljanja tveganj zajema vsaj vse zavarovalne in pozavarovalne dejavnosti, ki se izvajajo v skupini, ter pomembne nezavarovalne dejavnosti. Zajema tudi tveganja, ki izhajajo iz dejavnosti, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena skupina, in njihove soodvisnosti.

Brez poseganja v prvi pododstavek tega odstavka se sistem upravljanja tveganj in sistem notranjega nadzora ter postopki poročanja dosledno izvajajo v vseh podjetjih, ki so vključena v obseg nadzora skupine v skladu s členom 213(2), točki (a) in (b), tako da je mogoče te sisteme in postopke poročanja nadzorovati na ravni skupine.“;

- (b) v odstavku 2 se dodajo naslednji pododstavki:

„Udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding redno spremlja dejavnosti svojih povezanih podjetij, vključno s povezanimi podjetji iz člena 228(1) in nereguliranimi osebami. To spremljanje je sorazmerno z naravo, obsegom in zahtevnostjo tveganj, ki jih pomenijo povezana podjetja ali bi jih lahko pomenila na ravni skupine.

Udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding ima pisna pravila na ravni skupine in zagotavlja, da so pisna pravila vseh reguliranih oseb v okviru skupine skladna s pravili skupine. Zagotovi tudi, da vse regulirane osebe v okviru skupine dosledno izvajajo pravila skupine.“;

- (c) v odstavku 4, prvi pododstavek, se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„Lastna ocena tveganj in solventnosti, izvedena na ravni skupine, zajema vsaj vse zavarovalne in pozavarovalne dejavnosti, ki se izvajajo v skupini, ter pomembne nezavarovalne dejavnosti. Zajema tudi tveganja, ki izhajajo iz dejavnosti, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena skupina, in njihove soodvisnosti. Nadzornik skupine izvede nadzorni pregled ocene v skladu s poglavjem III.“;

- (d) doda se naslednji odstavek 5:

„5. Države članice od udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zahtevajo, da zagotovi, da ima skupina zanesljivo ureditev upravljanja, ki vključuje jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi odgovornostmi in ločitvijo nalog znotraj skupine. S sistemom upravljanja skupine se prizadeva preprečiti navzkrižja interesov, kjer to ni mogoče, pa se jih upravlja.

Osebe, ki dejansko vodijo zavarovalniško ali pozavarovalniško skupino, so osebe, ki dejansko vodijo matično ali udeleženo podjetje iz odstavka 1, drugi pododstavek.

Države članice zahtevajo, da udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding identificira osebe, odgovorne za druge ključne funkcije v zavarovalniški ali pozavarovalniški skupini, za katero se izvaja nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točke (a), (b) in (c). Upravni, upravljalni ali nadzorni organ iz odstavka 1, drugi pododstavek, tega člena je odgovoren za dejavnosti, ki jih izvajajo te osebe.

Kadar so osebe, ki dejansko vodijo zavarovalniško ali pozavarovalniško skupino ali so odgovorne za druge ključne funkcije, tudi osebe, ki dejansko vodijo eno ali več zavarovalnic ali pozavarovalnic ali drugih povezanih podjetij ali so odgovorne za druge ključne funkcije v katerem koli od teh podjetij, udeleženo podjetje zagotovi, da so vloge in odgovornosti na ravni skupine jasno ločene od tistih, ki veljajo na ravni vsakega posameznega podjetja.“;

- (80) v naslov III se vstavi poglavje IIA:

„*POGLAVJE IIA* *Makrobonitetna pravila na ravni skupine*“

Člen 246a

Upravljanje likvidnostnega tveganja na ravni skupine

1. Države članice od udeleženih zavarovalnic in pozavarovalnic, zavarovalnih holdingov in mešanih finančnih holdingov zahtevajo, da pripravijo in vzdržujejo načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja na ravni skupine. Smiselno se uporablja člen 144a.
2. Z odstopanjem od člena 144a države članice zagotovijo, da so hčerinske zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki sodijo v obseg nadzora skupine v skladu s členom 213(2), točki (a) in (b), izvzete iz priprave in vzdrževanja načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja na posamični ravni, kadar načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja v skladu z odstavkom 1 tega člena krije upravljanje likvidnosti in likvidnostne potrebe zadevnih hčerinskih podjetij.

Države članice zahtevajo, da vsaka posamezna zavarovalnica ali pozavarovalnica, za katero velja izvzetje v skladu s prvim pododstavkom, nadzornemu organu predloži dele načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja, ki zajemajo položaj celotne skupine in njihov lasten položaj.

3. Ne glede na odstavek 2 lahko nadzorni organi od hčerinske zavarovalnice ali pozavarovalnice zahtevajo, da pripravi in vzdržuje načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja na posamični ravni, kadar odkrijejo posebno likvidnostno ranljivost ali kadar načrt za upravljanje likvidnosti na ravni skupine ne vsebuje ustreznih informacij, ki jih nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje hčerinskemu podjetju, zahteva od primerljivih podjetij za namene spremljanja njihovega likvidnostnega položaja.
4. Za zagotovitev dosledne uporabe tega člena EIOPA pripravi regulativne tehnične standarde, da podrobneje opredeli vsebino in pogostost posodabljanja okvirnega načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja na ravni skupine.

EIOPA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [Urad za publikacije: dodati datum 12 mesecev po začetku veljavnosti].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

Člen 246b

Druga makrobonitetna pravila

Člena 144b in 144c se smiselno uporabljata na ravni udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.“;

- (81) v členu 252, prvi odstavek se besede „kreditna institucija, kot je opredeljena v Direktivi 2006/48/ES, bodisi investicijska družba, kot je opredeljena v Direktivi 2004/39/ES“ nadomesti z besedami „kreditna institucija, kot je opredeljena v Uredbi (EU) št. 575/2013, ali investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v Direktivi 2014/65/EU“;

(82) v členu 254 se doda naslednji odstavek 3:

„3. Udeležena zavarovalnica in pozavarovalnica, zavarovalni holding in mešani finančni holding nadzorniku skupine letno predložijo podatke iz tega člena v 20 tednih po koncu poslovnega leta podjetja in, če se podatki iz tega člena zahtevajo četrtno, v 11 tednih po koncu vsakega četrtnja.“;

(83) člen 256 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice od udeleženih zavarovalnic in pozavarovalnic, zavarovalnih holdingov in mešanih finančnih holdingov zahtevajo, da letno objavijo poročilo o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine. To poročilo vsebuje podatke o skupini, naslovljene na druge udeležence na trgu, kot je navedeno v členu 51(1b). Smiselno se uporabljajo členi 51, 53, 54 in 55.

Države članice zagotovijo, da udeležene zavarovalnice in pozavarovalnice, zavarovalni holding ali mešani finančni holding vsako leto ali manj pogosto predložijo podatke iz tega člena v 24 tednih po koncu poslovnega leta podjetja.“;

(b) v odstavku 2 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) podatke za katero koli od hčerinskih podjetij v skupini, ki morajo biti posamično prepoznavni, vključno z obema deloma poročila o solventnosti in finančnem položaju, in jih je treba razkriti v skladu s členi 51, 53, 54 in 55.“;

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Komisija v skladu s členom 301a sprejme delegirane akte, v katerih podrobneje opredeli informacije, ki jih je treba razkriti v skupnem poročilu o solventnosti in finančnem položaju iz odstavka 2 tega člena in poročilu o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine iz odstavka 1 tega člena.“;

(d) v odstavku 5 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„5. Za zagotovitev enotnih pogojev uporabe v zvezi s skupnim poročilom o solventnosti in finančnem položaju ter poročilom o solventnosti in finančnem položaju skupine, EIOPA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov o postopkih in predlogah ter načinih za razkritje skupnega poročila o solventnosti in finančnem položaju ter poročila o solventnosti in finančnem položaju skupine, kakor je določeno v tem členu.“;

(84) vstavita se naslednja člena 256b in 256c:

„Člen 256b

Redno poročilo nadzorniku na ravni skupine

1. Države članice od udeleženih zavarovalnic in pozavarovalnic, zavarovalnih holdingov in mešanih finančnih holdingov zahtevajo, da nadzornim organom letno predložijo redno poročilo nadzorniku na ravni skupine. Smiselno se uporablja člen 35(5a).

Države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice vsako leto ali manj pogosto predložijo informacije iz tega člena v 24 tednih po koncu poslovnega leta podjetja.

2. Udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding lahko, če zadevni nadzorni organi izdajo soglasje, pripravi skupno redno poročilo nadzorniku, ki vsebuje:

- (a) podatke na ravni skupine, ki se poročajo v skladu z odstavkom 1;
- (b) podatke za katero koli hčerinsko podjetje v skupini, ki so posamično prepoznavni in se poročajo v skladu s členom 35(5a), pri čemer ne vsebuje manj informacij, kot bi jih zagotovile zavarovalnice in pozavarovalnice, če bi predložile redno poročilo nadzorniku v skladu s členom 35(5a).

Pred izdajo soglasja v skladu s prvim pododstavkom se nadzornik skupine posvetuje s člani kolegija nadzornikov in ustrezno upošteva njihova morebitna stališča in pomisleke. Kadar zadevni nacionalni nadzorni organi ne izdajo soglasja, se to ustrezno utemelji. Če kolegij nadzornikov odobri skupno redno poročilo nadzorniku v skladu z odstavkom 2, vsaka posamezna zavarovalnica in pozavarovalnica predloži skupno redno poročilo nadzorniku svojemu nadzornemu organu. Vsak nadzorni organ je pooblaščen za nadzor določenega dela skupnega rednega poročila nadzorniku za zadevno hčerinsko podjetje. Če nacionalni nadzorni organi niso zadovoljni s predloženim skupnim rednim poročilom nadzorniku, se taka odobritev lahko prekliče.

4. Če poročilo iz odstavka 2 ne vključuje podatkov, predložitev katerih nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje hčerinskemu podjetju v skupini, zahteva od primerljivih podjetij, in če je tak izpust pomemben, lahko zadevni nadzorni organ od zadevnega hčerinskega podjetja zahteva, da poroča potrebne dodatne podatke.

5. Če nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje hčerinskemu podjetju v skupini, ugotovi neskladnost s členom 35(5a) ali zahteva spremembo ali pojasnilo glede skupnega rednega poročila nadzorniku, o tem obvesti tudi kolegij nadzornikov, nadzornik skupine pa isto zahtevo pošlje udeleženi zavarovalnici ali pozavarovalnici, zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu.

6. Komisija v skladu s členom 301a sprejme delegirane akte, v katerih podrobneje opredeli podatke, ki se poročajo.

Člen 256c

Revizijske zahteve

1. Države članice od udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga skupine zahtevajo, da so predmet revizije konsolidirane bilance stanja, ki se razkrije kot del poročila o solventnosti in finančnem položaju skupine ali kot del skupnega poročila o solventnosti in finančnem položaju.

2. Udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, zavarovalni holding ali mešani finančni holding nadzornemu organu skupine skupaj s poročilom o solventnosti in finančnem položaju ali skupnim poročilom o solventnosti in finančnem položaju predložijo ločeno poročilo, vključno z opredelitvijo vrste zagotovila in rezultati revizije, ki ga pripravi revizijsko podjetje.

3. Kadar obstaja skupno poročilo o solventnosti in finančnem položaju, se izpolnijo revizijske zahteve, ki veljajo za povezano zavarovalnico ali

pozavarovalnico, udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding pa nadzornemu organu zadevnega podjetja predloži poročilo iz člena 51a(4).

4. Smiselno se uporablja člen 51a.“;

(85) člen 257 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 257

Zahteve glede sposobnosti in primernosti za osebe, ki dejansko vodijo zavarovalni holding ali mešani finančni holding ali imajo druge ključne funkcije

Države članice zahtevajo, da so osebe, ki dejansko vodijo zavarovalni holding ali mešani finančni holding, in po potrebi osebe, ki so odgovorne za druge ključne funkcije, sposobne in primerne za opravljanje svojih nalog.

Smiselno se uporablja člen 42.“;

(86) člen 258 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Nadzorni organi imajo vsa nadzorna pooblastila za sprejemanje ukrepov v zvezi z zavarovalnimi holdingi in mešanimi finančnimi holdingi, ki so potrebni za zagotovitev, da skupine, za katere se uporablja nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točke (a), (b) in (c), izpolnjujejo vse zahteve iz tega naslova. Ta pooblastila vključujejo splošna nadzorna pooblastila iz člena 34.

Brez poseganja v nacionalne določbe kazenskega prava države članice zavarovalnim holdingom in mešanim finančnim holdingom, ki kršijo zakone in druge predpise, sprejete za prenos tega naslova, ali osebam, ki dejansko upravljajo ta podjetja, naložijo sankcije ali sprejmejo ukrepe v zvezi z njimi. Nadzorni organi tesno sodelujejo, da zagotovijo učinkovitost teh sankcij ali ukrepov, zlasti če osrednja uprava ali glavna poslovna enota zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga ni v isti državi članici kot njegov sedež.“;

(b) vstavita se naslednja odstavka 2a in 2b:

„2a. Če nadzornik skupine ugotovi, da pogoji iz člena 213(3a) niso izpolnjeni ali niso več izpolnjeni, se za zavarovalni holding ali mešani finančni holding sprejmejo ustrezni nadzorni ukrepi, s katerimi se zagotovi ali ponovno vzpostavi, odvisno od primera, neprekinjenost in celovitost nadzora skupine ter skladnost z zahtevami iz tega naslova. V primeru mešanega finančnega holdinga nadzorni ukrepi upoštevajo zlasti vpliv na finančni konglomerat kot celoto ter na njegove povezane regulirane osebe.

2b. Za namene odstavkov 1 in 2a tega člena države članice zagotovijo, da nadzorni ukrepi, ki se lahko uporabijo za zavarovalne holdinge in mešane finančne holdinge, vključujejo vsaj:

(a) začasno prepoved uveljavljanja glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic hčerinske zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki jih ima zavarovalni holding ali mešani finančni holding;

(b) izdajo sodnih odredb, sankcij ali kazni zoper zavarovalni holding, mešani finančni holding ali člane upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa teh podjetij;

(c) dajanje navodil ali usmeritev zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, da na svoje delničarje prenese udeležbe, ki jih ima v svojih hčerinskih zavarovalnicah in pozavarovalnicah;

(d) začasno določitev drugega zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali zavarovalnice ali pozavarovalnice znotraj skupine kot odgovorne za zagotavljanje skladnosti z zahtevami iz tega naslova;

(e) omejitev ali prepoved razdelitve dobička ali plačila obresti delničarjem;

(f) zahtevo, da zavarovalni holdingi ali mešani finančni holdingi odsvojijo ali zmanjšajo deleže v zavarovalnicah ali pozavarovalnicah ali drugih povezanih podjetjih iz člena 228(1);

(g) zahtevo, da zavarovalni holdingi ali mešani finančni holdingi predložijo načrt o čimprejšnji ponovni vzpostavitvi skladnosti.

Kadar ukrepi iz prvega pododstavka vplivajo na podjetja s sedeži v več kot eni državi članici, se nadzornik skupine pred sprejetjem katerega koli takega ukrepa posvetuje z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in EIOPA.“;

(87) člen 262 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice svojim nadzornim organom dovolijo uporabo drugih metod, ki zagotavljajo ustrezen nadzor zavarovalnic in pozavarovalnic, ki pripadajo skupini v smislu člena 212 in za katero se uporablja nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točka (c). S temi metodami se mora po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi strinjati nadzornik skupine, določen v skladu s členom 247.

Metode iz prvega pododstavka omogočajo doseganje ciljev nadzora skupine, kot so določeni v tem naslovu. Navedeni cilji vključujejo:

(a) ohranjanje dodeljevanja kapitala in sestave lastnih sredstev zavarovalnic in pozavarovalnic ter preprečevanje pomembnega ustvarjanja kapitala znotraj skupine s strani matičnega podjetja, kadar se takšno ustvarjanje kapitala znotraj skupine financira iz prihodkov od dolgov ali drugih finančnih instrumentov, ki se ne štejejo za postavke lastnih sredstev;

(b) ocenjevanje in spremljanje tveganj, ki izhajajo iz podjetij znotraj in zunaj Unije, ter omejevanje tveganja širjenja negativnih vplivov teh podjetij in drugih nereguliranih oseb na zavarovalnice in pozavarovalnice znotraj skupine ter na podskupino, katere končno matično podjetje je zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Uniji, kot je navedeno v členu 215, če takšna podskupina obstaja.

Metode iz prvega pododstavka se ustrezno utemeljijo in dokumentirajo ter sporočijo drugim zadevnim nadzornim organom, EIOPA in Komisiji.“;

(b) doda se naslednji odstavek 3:

„3. Za namene odstavka 2 tega člena lahko zadevni nadzorni organi zlasti uporabijo eno ali več od naslednjih metod za zavarovalnice in pozavarovalnice, zavarovalne holdinge in mešane finančne holdinge, ki so del skupine, za katero se izvaja nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točka (c):

- (a) imenujejo eno zavarovalnico ali pozavarovalnico, ki je odgovorna za skladnost z zahtevami iz tega naslova, kadar zavarovalnice in pozavarovalnice, ki pripadajo skupini, nimajo skupnega matičnega podjetja v Uniji;
- (b) zahtevajo ustanovitev zavarovalnega holdinga s sedežem v Uniji ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v Uniji, kadar zavarovalnice in pozavarovalnice, ki pripadajo skupini, nimajo skupnega matičnega podjetja v Uniji, ter uporabljajo ta naslov za zavarovalnice in pozavarovalnice v skupini, ki jo vodi ta zavarovalni holding ali mešani finančni holding;
- (c) kadar več zavarovalnic in pozavarovalnic, ki pripadajo skupini, tvori podskupino, katere matično podjetje ima sedež v Uniji, poleg uporabe tega naslova za to podskupino sprejmejo dodatne ukrepe ali uvedejo dodatne zahteve, vključno z zahtevami iz točk (d), (e) in (f) tega pododstavka ter povečanim nadzorom koncentracije tveganja v smislu člena 244 in transakcij znotraj skupine v smislu člena 245, da se doseže cilj iz odstavka 2, drugi pododstavek, točka (b), tega člena;
- (d) zahtevajo, da so člani upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa končnega matičnega podjetja v Uniji neodvisni od končnega matičnega podjetja zunaj Unije;
- (e) prepovejo, omejijo, spremljajo ali zahtevajo predhodno obveščanje o transakcijah, vključno z izplačili dividend in kuponov iz naslova podrejenega dolga, kadar takšne transakcije ogrožajo ali bi lahko ogrozile finančni položaj ali solventnostno stanje zavarovalnic in pozavarovalnic v skupini in na eni strani vključujejo zavarovalnico ali pozavarovalnico, zavarovalni holding s sedežem v Uniji ali mešani finančni holding s sedežem v Uniji, na drugi strani pa podjetje, ki pripada skupini, ki ima sedež zunaj Unije; kadar nadzornik skupine v Uniji ni eden od nadzornih organov države članice, v kateri je sedež povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice, nadzornik skupine v Uniji tem nadzornim organom sporoči svoje ugotovitve, da jim omogoči, da sprejmejo ustrezne ukrepe;
- (f) zahtevajo informacije o solventnostnem stanju in finančnem položaju, profilu tveganj in mejah dovoljenega tveganja matičnih podjetij, ki imajo sedež zunaj Unije, po potrebi vključno s poročili o teh temah, ki se predložijo upravnemu, upravljalnemu ali nadzornemu organu ali nadzornim organom teh matičnih podjetij iz tretjih držav.“;

(88) v členu 265 se vstavi odstavek 1a:

„1a. Kadar je matično podjetje ene ali več zavarovalnic ali pozavarovalnic kreditna institucija, investicijsko podjetje, finančna institucija, družba za upravljanje

KNPVP, upravitelj alternativnih investicijskih skladov, institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje ali neregulirana oseba, ki opravlja eno ali več dejavnosti iz Priloge I k Direktivi 2013/36/EU, države članice, če te dejavnosti predstavljajo pomemben del celotne dejavnosti, zagotovijo tudi, da nadzorni organi, odgovorni za nadzor teh zavarovalnic ali pozavarovalnic, izvajajo splošni nadzor nad transakcijami med temi zavarovalnicami ali pozavarovalnicami ter matičnim podjetjem in njegovimi povezanimi podjetji.“;

(89) člen 301a se spremeni:

(a) odstavek 2 se spremeni:

(i) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Pooblastilo iz členov 29, 35b in 256b se prenese na Komisijo za obdobje štirih let od [Urad za publikacije: vstaviti datum začetka veljavnosti te direktive o spremembi].“;

(ii) doda se naslednji pododstavek:

„Prenos pooblastila iz prvega in drugega pododstavka se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podalžanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Pooblastilo iz členov 17, 29, 31, 35, 35b, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260 in 308b lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 17, 29, 31, 35, 35b, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260 ali 308b, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.“;

(90) člen 304(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Od [Urad za publikacije: vstaviti datum začetka uporabe te direktive o spremembi] lahko življenjske zavarovalnice še naprej uporabljajo pristop iz odstavka 1 tega člena samo za sredstva in obveznosti, za katere so nadzorni organi odobrili uporabo podmodula tveganja lastniških vrednostnih papirjev, ki temelji na trajanju, pred [Urad za publikacije: vstaviti datum začetka uporabe te direktive o spremembi].“;

(91) vstavi se naslednji člen 304a:

Pregledi v zvezi s tveganjem glede trajnostnosti

1. EIOPA po posvetovanju z ESRB na podlagi razpoložljivih podatkov in ugotovitev platforme za trajnostno financiranje iz člena 20 Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta* ter EBA v okviru njegovega dela v okviru mandata iz člena 501c, točka (c), Uredbe (EU) št. 575/2013 oceni, ali bi bila upravičena posebna bonitetna obravnava izpostavljenosti, povezanih s sredstvi ali dejavnostmi, ki so v veliki meri povezane z okoljskimi ali socialnimi cilji. EIOPA zlasti oceni možne učinke posebne bonitetne obravnave izpostavljenosti, povezanih s sredstvi in dejavnostmi, ki so v veliki meri povezane z okoljskimi in/ali socialnimi cilji ali s škodo za takšne cilje, na zaščito imetnikov polic in finančno stabilnost v Uniji.

EIOPA poročilo o svojih ugotovitvah predloži Komisiji do 28. junija 2023. Kadar je primerno, se v poročilu preuči možna bonitetna obravnava izpostavljenosti, povezanih s sredstvi in dejavnostmi, ki so v veliki meri povezane z okoljskimi ali socialnimi cilji ali s škodo za takšne cilje, spremlja pa ga ocena vpliva predlaganih sprememb na zavarovalnice in pozavarovalnice.

2. EIOPA vsaj vsaka tri leta v zvezi s tveganjem naravnih katastrof pregleda obseg in kalibracijo standardnih parametrov podmodula katastrofe neživljenjskih zavarovanj zahtevanega solventnostnega kapitala iz člena 105(2), tretji pododstavek, točka (b). Za namene teh pregledov EIOPA upošteva najnovejše razpoložljive ustrezne dokaze na področju znanosti o podnebjju in relevantnost tveganj v smislu tveganj, ki jih prevzamejo zavarovalnice in pozavarovalnice, ki uporabljajo standardno formulo za izračun podmodula katastrofe neživljenjskih zavarovanj zahtevanega solventnostnega kapitala.

Prvi pregled v skladu s prvim pododstavkom se zaključi do [Urad za publikacije: vstaviti datum dve leti po začetku veljavnosti te direktive].

Če EIOPA med pregledom v skladu s prvim pododstavkom ugotovi, da zaradi obsega ali kalibracije standardnih parametrov podmodula tveganja katastrofe neživljenjskih zavarovanj obstaja znatno neskladje med delom zahtevanega solventnostnega kapitala, povezanim z naravnimi katastrofami, in dejanskim tveganjem naravnih katastrof, s katerim se soočajo zavarovalnice in pozavarovalnice, Komisiji predloži mnenje o tveganju naravnih katastrof.

V mnenju o tveganju naravnih katastrof, ki se predloži Komisiji v skladu s tretjim pododstavkom, se preuči obseg ali kalibracija standardnih parametrov podmodula katastrofe neživljenjskih zavarovanj zahtevanega solventnostnega kapitala, da se odpravi ugotovljeno neskladje, priložena pa mu je ocena učinka predlaganih sprememb na zavarovalnice in pozavarovalnice.

* Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).“;

(92) v členu 305 se črtata odstavka 2 in 3;

(93) člen 308a se črta;

(94) člen 308b se spremeni:

(a) odstavki 5 do 8 se črtajo;

(b) odstavek 12 se nadomesti z naslednjim:

„12. Ne glede na člen 100, člen 101(3) in člen 104 države članice zagotovijo, da se za izračun podmodula koncentracije tržnega tveganja in podmodula tveganja kreditnega razpona v skladu s standardno formulo za izpostavljenosti do enot centralne ravni držav ali centralnih bank držav članic, nastalih pred 1. januarjem 2020 ter denominiranih in financiranih v domači valuti katere koli države članice, uporabljajo enaki standardni parametri, kot bi se uporabljali za take izpostavljenosti, denominirane in financirane v njihovi domači valuti.“;

- (c) v odstavku 17 se za prvim pododstavkom vstavita naslednja pododstavka:

„Kadar zavarovalniška ali pozavarovalniška skupina ali katera koli njena hčerinska zavarovalnica ali pozavarovalnica uporablja prehodni ukrep glede netveganih obrestnih mer iz člena 308c ali prehodni ukrep glede zavarovalno-tehničnih rezervacij iz člena 308d, udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding kot del svojega poročila o solventnosti in finančnem položaju skupine iz člena 256 ter poleg razkritij iz člena 308c(4), točka (c), in člena 308d(5), točka (c), javno razkrije količinsko opredelitev učinka domneve, da lastna sredstva, ki izhajajo iz uporabe navedenih prehodnih ukrepov ne morejo biti dejansko na razpolago za pokrivanje zahtevanega solventnostnega kapitala udeleženega podjetja, za katerega se izračunava solventnost skupine, na njen finančni položaj.

Kadar se zavarovalniška ali pozavarovalniška skupina pomembno zanaša na uporabo prehodnih ukrepov iz členov 308c in 308d tako, da napačno prikaže dejansko solventnostno stanje skupine, tudi če bi se zahtevani solventnostni kapital skupine izpolnil brez uporabe teh prehodnih ukrepov, je nadzornik skupine pooblaščen, da sprejme ustrezne ukrepe, vključno z možnostjo zmanjšanja zneska lastnih sredstev, ki izhajajo iz uporabe tistih prehodnih ukrepov, ki se lahko štejejo za primerne za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala skupine.“;

- (95) člen 308c se spremeni:

- (a) vstavi se naslednji odstavek 1a:

„1a. Po [Urad za publikacije: vstaviti datum začetka uporabe te direktive o spremembi] nadzorni organiodobrijo prehodno prilagoditev ustrezne časovne strukture netvegane obrestne mere samo v naslednjih primerih:

(a) v obdobju 18 mesecev pred odobritvijo so se pravila te direktive prvič uporabila za zavarovalnico ali pozavarovalnico, ki je zaprosila za odobritev, potem ko je bila izvzeta iz področja uporabe te direktive v skladu s členom 4;

(b) zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki je zaprosila za odobritev, je v obdobju šestih mesecev pred odobritvijo prejela dovoljenje za sprejetje portfelja zavarovalnih pogodb v skladu s členom 39, kadar je prenosna zavarovalnica ali pozavarovalnica uporabila prehodno prilagoditev ustrezne časovne strukture netvegane obrestne mere v zvezi s tem portfeljem zavarovalnih pogodb pred prenosom.“;

- (b) v odstavku 4 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) v delu svojega poročila o solventnosti in finančnem položaju, ki ga sestavljajo informacije, naslovljene na druge udeležence na trgu, iz člena 51(1b) javno razkrijejo vse naslednje:

- (i) dejstvo, da uporabljajo prehodno časovno strukturo netvegane obrestne mere;
- (ii) količinsko opredelitev učinka neuporabe tega prehodnega ukrepa na njihov finančni položaj;
- (iii) kadar bi podjetje izpolnilo zahtevani solventnostni kapital brez uporabe tega prehodnega ukrepa, razloge za uporabo tega prehodnega ukrepa;
- (iv) oceno odvisnosti podjetja od tega prehodnega ukrepa in po potrebi opis ukrepov, ki jih je podjetje sprejelo ali jih načrtuje za zmanjšanje ali odpravo odvisnosti.“;

(96) člen 308d se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek 1a:

„1a. Po [Urad za publikacije: vstaviti datum začetka uporabe te direktive o spremembi] nadzorni organi odobrijo prehodni odbitek pri zavarovalno-tehničnih rezervacijah samo v naslednjih primerih:

- (a) v obdobju 18 mesecev pred odobritvijo so se pravila te direktive prvič uporabila za zavarovalnico ali pozavarovalnico, ki je zaprosila za odobritev, potem ko je bila izvzeta iz področja uporabe te direktive v skladu s členom 4;
- (b) zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki je zaprosila za odobritev, je v obdobju šestih mesecev pred odobritvijo sprejela portfelj zavarovalnih pogodb v skladu s členom 39, kadar je prenosna zavarovalnica ali pozavarovalnica uporabila prehodno prilagoditev ustrezne časovne strukture netvegane obrestne mere v zvezi s tem portfeljem zavarovalnih pogodb pred prenosom.“;

(b) v odstavku 5 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) v delu svojega poročila o solventnosti in finančnem položaju, ki ga sestavljajo informacije, naslovljene na druge udeležence na trgu, iz člena 51(1b) javno razkrijejo vse naslednje:

- (i) dejstvo, da uporabljajo prehodni odbitek pri zavarovalno-tehničnih rezervacijah;
- (ii) količinsko opredelitev učinka neuporabe tega prehodnega odbitka na njihov finančni položaj;
- (iii) kadar bi podjetje izpolnilo zahtevani solventnostni kapital brez uporabe teh prehodnih ukrepov, razloge za uporabo tega prehodnega ukrepa;
- (iv) oceno odvisnosti podjetja od tega prehodnega ukrepa in po potrebi opis ukrepov, ki jih je podjetje sprejelo ali jih načrtuje za zmanjšanje ali odpravo odvisnosti.“;

(97) v členu 309(1) se črta četrti pododstavek;

(98) v členu 311 se črta drugi odstavek;

(99) Priloga III se spremeni v skladu s Prilogo k tej direktivi.

Člen 2
Prenos

1. Države članice do [Urad za publikacije: vstaviti datum 18 mesecev po začetku veljavnosti] sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Te predpise uporabljajo od [Urad za publikacije: vstaviti datum 18 mesecev in en dan po začetku veljavnosti].

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila bistvenih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
predsednik

Za Svet
predsednik